Invităm pe toţi depozitarii puterii publice, militare şi civile, cărora li se va arăta acest mandat, a da mână de ajutor pentru executarea lui.

Dat la 4 Martie 1937.

Nr. 133.793. — Dos. Nr. 1.269/936.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, căpitan Gavrilescu Maximilian, substitut de comisar regal al Consiliului de Război al Corpului VII Armată, secţia II-a, Timişoara;

Mandăm şi ordonăm, prin aceasta tuturor portăreilor sau agenţilor puterii publice, militare şi civile, a aduce înaintea noastră, în ziua de 15 Martie 1937, ora 8, pe Roch Geza, sublocotenent de rerezervă, din Regimentul 16 Infanterie, cu ultimul domiciliu cunoscut în Timişoara, jud. Timiş-Torontal, pentru îndeplinirea formalităţilor prevăzute de art. 103 din C. J. M., când i se va fixa termen de judecată, va primi copie după lista martorilor acuzării, de pe textul legii aplicabil şi copie după ordinul de dare în judecată, cu care ocaziune va fi încunoştiinţat că, dacă nu are un apărător ales, preşedintele Consiliului de război îi va numi unul din oficiu, în cazul că nu se va prezenta, va fi judecat în lipsă, în ziua de 23 Martie 1937, ora 8, pentru faptele de infracţiuni la regulile privitoare la pregătirea mobilizării prevăzut de art. 7 din L. O. R., şi penat de art. 224 bis din C. J. M.

Invităm pe toţi depozitarii puterii publice, militare şi civile, cărora li se va arăta acest mandat, a da mână de ajutor pentru executarea lui.

Nr. 133.795. — Dos. Nr. 1.330/936.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, căpitan Gavrilescu Maximilian, substitut de comisar regal al Consiliului de Război al Corpului VII Armată, secţia II-a, Timişoara;

Mandăm şi ordonăm, prin aceasta tuturor portăreilor sau agenţilor puterii publice, militare şi civile, a aduce înaintea noastră, în ziua de 15 Martie 1937, ora 8, pe Franhoffer Ioan, sublocotenent de rezervă, din Regimentul 29 Infanterie, cu ultimul domiciliu cunoscut în Timişoara, jud. Timiş-Torontal, pentru îndeplinirea formalităţilor prevăzute de art. 103 din C. J. M., când i se va fixa termen de judecată, va primi copie după lista martorilor acuzării, de pe textul legii aplicabil şi copie după ordinul de dare în judecată, cu care ocaziune va fi încunoştiinţat că, dacă nu are un apărător ales, preşedintele Consiliului de război, îi va numi unul din oficiu, în cazul că nu se va prezenta, va fi judecat în lipsă, în ziua de 23 Martie 1937, ora 8, pentru faptele de infracţiuni la regulile privitoare la pregătirea mobilizării prevăzut de art. 7 din L. O. R., şi penat de art. 224 bis din C. J. M.

Invităm pe toţi depozitarii puterii publice, militare şi civile, cărora li se va arăta acest mandat, a da mână de ajutor pentru executarea lui.

Dat la 4 Martie 1937.

Nr. 133.797. — Dos. Nr. 1.337/936.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, căpitan Gavrilescu Maximilian, substitut de comisar regal al Consiliului de Război al Corpului VII Armată, secţia II-a, Timişoara;

Mandăm şi ordonăm, prin aceasta tuturor portăreilor sau agenţilor puterii publice, militare şi civile, a aduce înaintea noastră, în ziua de 15 Martie 1937, ora 8, pe Stein Desideriu, medic sublocotenet de rezervă, din Regimentul 29 Infanterie, cu ultimul domiciliu cunoscut în Timişoara, jud. Timiş-Torontal, pentru îndeplinirea formalităţilor prevăzute de art. 103 din C. J. M., când i se va fixa termen de judecată, va primi copie după lista martorilor acuzării, de pe textul legii aplicabil şi copie după ordinul de dare în judecată, cu care ocaziune va fi încunoştiinţat că, dacă nu are un apărător ales, preşedintele Consiliului de război îi va numi unul din oficiu, în cazul că nu se va prezenta, va fi judecat în lipsă, în ziua de 23 Martie 1937, ora 8, pentru faptele de infracţiuni la regulile privitoare la pregătirea mobilizării prevăzut de art. 7 din L. O. R., şi penat de art. 224 bis din C. J. M.

Invităm pe toţi depozitarii puterii publice, militare şi civile, cărora li se va arăta acest mandat, a da mână de ajutor pentru executarea lui.

Dat la 4 Martie 1937.

Nr. 133.799. — Dos. Nr. 1.326/936.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, căpitan Gavrilescu Maximilian, substitut de comisar regal al Consiliului de Război al Corpului VII Armată, secţia II-a, Timişoara;

Mandăm şi ordonăm, prin aceasta tuturor portăreilor sau agenţilor puterii publice, militare şi civile, a aduce înaintea noastră, în ziua de 15 Martie 1937, ora 8, pe Szanto Alfred, sublocotenent de rezervă, din Regimentul 24 Infanterie, cu ultimul domiciliu cunoscut în Timişoara, jud. Timiş-Torontal, pentru îndeplinirea formalităţilor prevăzute de art. 103 din C. J. M., când i se va fixa termen de judecată, va primi copie după lista martorilor acuzării, de pe textul legii aplicabil şi copie după ordinul de dare în judecată, cu care ocaziune va fi încunoştiinţat că, dacă nu are un apărător ales, preşedintele Consiliului de război îi va numi unul din oficiu, în cazul că nu se va prezenta, va fi judecat în lipsă, în ziua de 23 Martie 1937, ora 8, pentru faptele de infracţiuni la regulile privitoare la pregătirea mobilizării prevăzut de art. 7 din L. O. R., şi penat de art. 224 bis din C. J. M.

Invităm pe toţi depozitarii puterii publice, militare şi civile, cărora li se va arăta acest mandat, a da mână de ajutor pentru executarea lui.

Dat la 4 Martie 1937.

Nr. 133.801. — Dos. Nr. 1.334/936.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, cpt. Gavrilescu Max, substitut de comisar regal, de pe lângă Consiliul de Război al Corpului VII armată, secţia II,

Mandăm şi ordonăm prin aceasta, tuturor portăreilor sau agenţilor puterii publice, militare şi civile, a aduce înaintea noastră în ziua de 15 Martie 1937, ora 8, pe Hadinger Emeric, s.-lt. în rezervă, fost în Reg. 14 Călăraşi, cu ultimul domiciliu cunoscut în Timişoara, str. Raidul Român, pentru îndeplinirea formalităţilor, prevăzute de art. 103, din codul justiţiei militare, când i se va fixa termen de judecată, va primi copie de pe lista martorilor acuzării, de pe textul legii aplicabil şi copie de pe ordinul de dare în judecată, cu care ocaziune va fi încunoştiinţat că dacă nu are un apărător ales, preşedintele Consiliului de Război îi va numi unul din oficiu, în cazul că nu se va prezenta, va fi judecat în lipsă în ziua de 24 Martie 1937, ora 8, pentru faptul de infracţiuni la regulile privitoare la pregătirea mobilizării, prevăzut de art. 7 din L. O. R., şi penat de art. 224 bis din codul justiţiei militare.

Invităm pe toţi depozitarii puterii publice, militare şi civile, cărora li se va arăta acest mandat, a da mână de ajutor pentru executarea lui.

Dat la 4 Martie 1937.

Nr. 133.803. — Dos. Nr. 1.268/936.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, cpt. Gavrilescu Max, substitut de comisar regal, de pe lângă Consiliul de Război al Corpului VII armată, secţia II,

Mandăm şi ordonăm prin aceasta, tuturor portăreilor sau agenţilor puterii publice, militare şi civile, a aduce înaintea noastră în ziua de 15 Martie 1937, ora 8, pe Pataky de Saraspataki Nicolae, lt. în rezervă, fost în Reg. 31 Dorobanţi, cu ultimul domiciliu cunoscut în Timişoara, pentru îndeplinirea formalităţilor, prevăzute de art. 103 din codul justiţiei militare, când i se va fixa termen de judecată, va primi copie de pe lista martorilor acuzării, de pe textul legii aplicabil şi co-

pie de pe ordinul de dare în judecată, cu care ocaziune va fi încunoştiinţat că dacă nu are un apărător ales, preşedintele Consiliului de Război îi va numi unul din oficiu, în cazul că nu se va prezenta, va fi judecat în lipsă, în ziua de 24 Martie 1937, ora 8, pentru faptul de infracţiuni la regulile privitoare la pregătirea mobilizării, prevăzut de art. 7 din L. O. R., şi penat de art. 224 bis din codul justiţiei militare.

Invităm pe toţi depozitarii puterii publice, militare şi civile, cărora li se va arăta acest mandat, a da mână de ajutor pentru executarea lui.

Dat la 4 Martie 1937.

Nr. 133.805. — Dos. Nr. 1.256/936.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, cpt. Gavrilescu Max., substitut de comisar regal, de pe lângă Consiliul de Război al Corpului VII armată, secţia II,

Mandăm şi ordonăm prin aceasta, tuturor portăreilor sau agenţilor puterii publice, militare şi civile, a aduce înaintea noastră, în ziua de 15 Martie 1937, ora 8, pe Princz Ernest, s.-lt. în rezervă, fost în Reg. 21 Infanterie, cu ultimul domiciliu cunoscut în Timişoara, str. Zürich Nr. 2, pentru îndeplinirea formalităţilor prevăzute de art. 103 din codul justiţiei militare, când i se va fixa termen de judecată, va primi copie de pe lista martorilor acuzării, de pe textul legii aplicabil şi copie de pe ordinul de dare în judecată, cu care ocaziune va fi încunoştiinţat că dacă nu are un apărător ales, preşedintele Consiliului de Război îi va numi unul din oficiu, în cazul că nu se va prezenta, va fi judecat în lipsă, în ziua de 24 Martie 1937, ora 8, pentru faptul de infracţiuni la regulile privitoare la pregătirea mobilizării, prevăzut de art. 7 din L. O. R. şi penat de art. 224 bis din codul justiţiei militare.

Invităm pe toţi depozitarii puterii publice, militare şi civile, cărora li se va arăta acest mandat, a da mână de ajutor pentru executarea lui.

Dat la 4 Martie 1937.

Nr. 133.807. — Dos. Nr. 1.300/936.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, cpt. Gavrilescu Max., substitut de comisar regal, de pe lângă Consiliul de Război al Corpului VII armată, secţia II,

Mandăm şi ordonăm prin aceasta, tuturor portăreilor sau agenţilor puterii publice, militare şi civile, a aduce înaintea noastră în ziua de 15 Martie 1937, ora 8, pe Reiter Ioan, s.-lt. în rezervă, fost în reg. 30 Inf., cu ultimul dom. cunoscut în Timişoara, pentru îndeplinirea formalităţilor, prevăzute de art. 103 din codul justiţiei militare, când i se va fixa termen de judecată, va primi copie de pe lista martorilor acuzării, de pe textul legii aplicabil şi copie de pe ordinul de dare în judecată, cu care ocaziune va fi încunoştiinţat că dacă nu are un apărător ales, preşedintele Consiliului de Război îi va numi unul din oficiu, în cazul că nu se va prezenta, va fi judecat în lipsă în ziua de 24 Martie 1937, ora 8, pentru faptul de infracţiuni la regulile privitoare la pregătirea mobilizării, prevăzut de art. 7 din L. O. R. şi penat de art. 224 bis din codul justiţiei militare.

Invităm pe toţi depozitarii puterii publice, militare şi civile, cărora li se va arăta acest mandat, a da mână de ajutor pentru executarea lui.

Dat la 4 Martie 1937.

Nr. 133.809. — Dos. Nr. 1.333/936.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, cpt. Gavrilescu Max., substitut de comisar regal, de pe lângă Consiliul de Război al Corpului VII armată, secţia II,

Mandăm şi ordonăm prin aceasta, tuturor portăreilor sau agenţilor puterii publice, militare şi civile, a aduce înaintea noastră în ziua de 15 Martie 1937, ora 8, pe Zappe Ludovic, s.-lt. în rezervă, fost în Reg. 94 Inf. cu ultimul dom. cunoscut în Constanţa, pentru îndeplinirea formalităţilor prev. de art. 103, din codul justiţiei militare, când i se va fixa termen de judecată, va primi copie de pe lista martorilor acuzării, de pe textul legii aplicabil şi copie de pe ordinul de dare în judecată, cu care ocaziune va fi încunoştiinţat că dacă nu are un apărător ales, preşedintele Consiliului de Război îi va numi unul din oficiu, în cazul că nu se va prezenta, va fi judecat în lipsă în ziua de 24 Martie 1937, ora 8, pentru faptul de infracţiuni la regulile privitoare la pregătirea mobilizării, prevăzut de art. 7 din L. O. R. şi penat de art. 224 bis din codul justiţiei militare.

Invităm pe toţi depozitarii puterii publice, militare şi civile, cărora li se va arăta acest mandat, a da mână de ajutor pentru executarea lui.

Dat la 4 Martie 1937.

Nr. 133.811. — Dos. Nr. 1.328/936.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, cpt. Gavrilescu Max., substitut de comisar regal de pe lângă Consiliul de Război al Corpului VII Armată, secţia II, Timişoara,

Mandăm şi ordonăm prin aceasta tuturor portăreilor sau agenţilor puterii publice, militare şi civile, a aduce înaintea noastră în ziua de 15 Martie 1937, ora 8, pe Gavosy Iosif, medic sublocot. rezervă din Reg. 2 Călăraşi, cu ultimul domiciliu cunoscut în Timişoara, pentru îndeplinirea formalităţilor prevăzute de art. 103 din C. J. M., când i se va fixa termen de judecată, va primi copie de pe lista martorilor acuzării, de pe textul legii aplicabile şi copie de pe ordinul de dare în judecată cu care ocaziune va fi încunoştiinţat că dacă nu are un apărător ales, preşedintele Consiliului de Război îi va numi unul din oficiu; în cazul că nu se va prezenta, va fi judecat în lipsă, în ziua de 26 Martie 1937, ora 8, pentru faptele de infracţiuni la regulile privitoare la pregătirea mobilizării, prev. de art. 7 din L. O. R. şi penat de art. 224 bis din C. J. M.

Invităm pe toţi depozitarii puterii publice, militare şi civile, cărora li se va arăta acest mandat, a da mână de ajutor pentru executarea lui.

Dat la 4 Martie 1937.

Nr. 133.813. — Dos. Nr. 1.305/936.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, cpt. Gavrilescu Max., substitut de comisar regal de pe lângă Consiliul de Război al Corpului VII Armată, secţia II, Timişoara,

Mandăm şi ordonăm prin aceasta tuturor portăreilor sau agenţilor puterii publice, militare şi civile, a aduce înaintea noastră în ziua de 15 Martie 1937, ora 8, pe Rosemberg Emil, medic locot. rezervă din Divizia 6 Infanterie, cu ultimul domiciliu cunoscut în Timişoara, pentru îndeplinirea formalităţilor prevăzute de art. 103 din C. J. M., când i se va fixa termen de judecată, va primi copie de pe lista martorilor acuzării, de pe textul legii aplicabile şi copie de pe ordinul de dare în judecată cu care ocaziune va fi încunoştiinţat că dacă nu are un apărător ales, preşedintele Consiliului de Război îi va numi unul din oficiu; în cazul că nu se va prezenta, va fi judecat în lipsă, în ziua de 26 Martie 1937, ora 8, pentru faptele de infracţiuni la regulile privitoare la pregătirea mobilizării, prev. de art. 7 din L. O. R. şi penat de art. 224 bis din C. J. M.

Invităm pe toţi depozitarii puterii publice, militare şi civile, cărora li se va arăta acest mandat, a da mână de ajutor pentru executarea lui.

Dat la 4 Martie 1937.

Nr. 133.815. — Dos. Nr. 1.290/936.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, cpt. Gavrilescu Max., substitut de comisar regal de pe lângă Consiliul de Război al Corpului VII Armată, secţia II, Timişoara,

Mandăm şi ordonăm prin aceasta tuturor portăreilor sau agenţilor puterii publice, militare şi civile, a aduce înaintea noastră în ziua de 15 Martie 1937,

ora 8, pe Baer Emeric, locotenent de rezervă din Reg. 21 Infanterie, cu ultimul domiciliu cunoscut în comuna Bacova, judeţul Timiş-Torontal, pentru îndeplinirea formalităţilor prevăzute de art. 103 din C. J. M., când i se va fixa termen de judecată, va primi copie de pe lista martorilor acuzării, de pe textul legii aplicabile şi copie de pe ordinul de dare în judecată cu care ocaziune va fi încunoştiinţat că dacă nu are un apărător ales, preşedintele Consiliului de Război îi va numi unul din oficiu; în cazul că nu se va prezenta, va fi judecat în lipsă, în ziua de 26 Martie 1937, ora 8, pentru faptele de infracţiuni la regulele privitoare la pregătirea mobilizării, prev. de art. 7 din L. O. R. şi penat de art. 224 bis din C. J. M.

Invităm pe toţi depozitarii puterii publice, militare şi civile, cărora li se va arăta acest mandat, a da mână de ajutor pentru executarea lui.

Dat la 4 Martie 1937.

Nr. 133.817. — Dos. Nr. 1.267/936.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, cpt. Gavrilescu Max., subsfitut de comisar regal de pe lângă Consiliul de Război al Corpului VII Armată, secţia II, Timişoara,

Mandăm şi ordonăm prin aceasta tuturor portăreilor sau agenţilor puterii publice, militare şi civile, a aduce înaintea noastră în ziua de 15 Martie 1937, ora 8, pe Balint Ştefan, sublocot rezervă, din Reg. 10 Infanterie, cu ultimul domiciliu cunoscut în Timişoara, pentru îndeplinirea formalităţilor prevăzute de art. 103 din C. J. M., când i se va fixa termen de judecată, va primi copie de pe lista martorilor acuzării, de pe textul legii aplicabile şi copie de pe ordinul de dare în judecată cu care ocaziune va fi încunoştiinţat că dacă nu are un apărător ales, preşedintele Consiliului de Război îi va numi unul din oficiu; în cazul că nu se va prezenta, va fi judecat în lipsă, în ziua de 26 Martie 1937, ora 8, pentru faptele de infracţiuni la regulele privitoare la pregătirea mobilizării, prev. de art. 7 din L. O. R. şi penat de art. 224 bis din C. J. M.

Invităm pe toţi depozitarii puterii publice, militare şi civile, cărora li se va arăta acest mandat, a da mână de ajutor pentru executarea lui.

Dat la 4 Martie 1937.

Nr. 133.819. — Dos. Nr. 1.332/936.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, cpt. Gavrilescu Max., substitut de comisar regal de pe lângă Consiliul de Război al Corpului VII Armată, secţia II, Timişoara,

Mandăm şi ordonăm prin aceasta tuturor portăreilor sau agenţilor puterii publice, militare şi civile, a aduce înaintea noastră în ziua de 15 Martie 1937, ora 8, pe Farcaş Alexandru, sublocot. rezervă, din Reg. 35 Infanterie, cu ultimul domiciliu cunoscut în Timişoara, redactor la ziarul „Temeşvary Hirlap", pentru îndeplinirea formalităţilor prevăzute de art. 103 din C. J. M., când i se va fixa termen de judecată, va primi copie de pe lista martorilor acuzării, de pe textul legii aplicabile şi copie de pe ordinul de dare în judecată cu care ocaziune va fi încunoştiinţat că dacă nu are un apărător ales, preşedintele Consiliului de Război îi va numi unul din oficiu; în cazul că nu se va prezenta, va fi judecat în lipsă, în ziua de 26 Martie 1937, ora 8, pentru faptele de infracţiuni la regulele privitoare la pregătirea mobilizării, prev. de art. 7 din L. O. R. şi penat de art. 224 bis din C. J. M.

Invităm pe toţi depozitarii puterii publice, militare şi civile, cărora li se va arăta acest mandat, a da mână de ajutor pentru executarea lui.

Dat la 4 Martie 1937.

Nr. 133.821. — Dos. Nr. 1.264/936.

MANDATE DE ARESTARE

Parchetul Tribunalului Baia

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, procurorul de pe lângă Tribunalul Baia,

In baza art. 193 din codul de procedură penală;

Văzând sentinţa Nr. 2.461 a Tribunalului Baia, din şedinţa dela 17 Septemvrie 1936, prin care Const. Sauciuc, cu ultimul domiciliu cunoscut în Paşcani, a fost condamnat la 100 lei amendă în folosul Statului, în baza art. 23 din legea C. F. R.;

Având în vedere art. 2 şi 4 din legea pentru majorarea amenzilor judecătoreşti şi modul încasării lor;

Văzând că condamnatul n'a achitat amenda în timp de o lună de zile, transformăm amenda în 2 zile închisoare, a 50 lei ziua.

Cerem ca orice agent al forţei publice să dea ajutor şi să conducă pe susnumitul la penitenciarul jud. Baia.

Mandăm şi ordonăm directorului acestui penitenciar a reţine pe numitul pe timpul arătat mai sus, iar la expirare îl va libera, de nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Dat la 6 Martie 1937.

Nr. 3.277. — Dos. Nr. 333/937.

Parchetul Tribunalului Brăila

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, Adrian G. Petcu, primul-procuror de pe lângă Tribunalul Brăila,

Văzând sentinţa Nr. 1.836, pronunţată de Tribunalul Brăila, secţia I, în şedinţa dela 16 Septemvrie 1936, rămasă definitivă, prin care Titiu Hatman, de profesiune cârnăţar, cu ultimul domiciliu cunoscut în Rădăuţi, str. Turcească Nr. 8, a fost condamnat la 300 lei amendă în folosul Statului, la fondul amenzilor, pentru faptul de contravenţie, prevăzut şi penat de art. 23 din legea C. F. R.; care prin neplata amenzii, se transformă în închisoare de 6 zile;

Văzând că, deşi a trecut o lună de zile dela data sentinţei, rămasă definitivă, totuşi condamnatul nu a depus la parchet recipisa că a achitat amenda la administraţia financiară sau la percepţia respectivă;

In temeiul art. 2 şi 4 din legea pentru majorarea şi încasarea amenzilor,

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţilor forţei publice de a pune mâna pe susnumitul condamnat şi să-l conducă cu acest mandat la arestul preventiv Brăila, spre a fi încarcerat pentru neplata amenzii.

Mandăm şi ordonăm d-lui director al penitenciarului Brăila a înscri în registrele respective acest mandat, a primi, închide şi reţine pe susnumitul condamnat în tot timpul arătat mai sus, calculat din ziua încarcerării, iar la expirare îl va libera, conformându-se legii şi regulamentului penitenciarelor.

Dat la 2 Martie 1937.

Nr. 4.235. — Dos. Nr. 1.224/936.

Parchetul Tribunalului Olt

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, primul-procuror de pe lângă Tribunalul Olt;

Având în vedere sentinţa corecţională a Tribunalului Olt, Nr. 2.434, din 11 Mai 1936, prin care Strengar Iosef, cu ultimul domiciliu cunoscut în Timişoara, jud. Timiş-Torontal, a fost condamnat la 500 lei amendă în folosul Ministerului de Justiţie, pentru faptul de contravenţie, prevăzut şi pedepsit de art. 23 din legea şi regulamentul C. F. R.;

Văzând că condamnatul nu a depus la acest parchet, în termen de o lună recipisa de plata amenzii, urmează ca amenda de mai sus, să fie transformată în 10 zile închisoare corecţională, calculat lei 50 ziua, conform art. 2 şi 4 din legea majorării amenzilor judecătoreşti din 24 Martie 1923, publicată în Monitorul Oficial Nr. 279 din 20 Martie 1923;

In virtutea art. 54, 580, 587 şi 591 din procedura penală,

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţilor forţei publice, a pune mâna pe susnumitul şi să-l ridice dela domiciliul său, de îndată ce îl vor găsi, spre a-l conduce la arestul din Slatina, unde are a-şi face osânda arătată, care va începe din ziua încarcerării.

Ordonăm de asemenea, directorului menţionatului arest, a-l primi şi deţine

în siguranţă tot timpul arătat mai sus, iar la expirarea căruia îl va libera, dacă nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Dat la 20 August 1936.

Nr. 10.621.

Parchetul Tribunalului Orhei

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, M. Stere, procuror de pe lângă Tribunalul Orhei;

Văzând sentinţa corecţională Nr. 4.762, pronunţată de Tribunalul Orhei, la 13 Decemvrie 1935, contra numitului Alexandru Iuşchevici, major, de profesiune plugar, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Lucoşenco, jud. Orhei, prin care a fost condamnat la 15 zile închisoare, pentru faptul prevăzut şi pedepsit de art. 60, 74 din codul silvic;

Văzând că această sentinţă este definitivă şi executorie;

Cerem ca orice agent al forţei publice să prindă şi să conducă pe numitul la arestul Orhei, pentru a executa osânda.

Ordonăm directorului arestului a primi şi reţine pe numitul până la expirarea osândei, care se va calcula dela data încarcerării, după care îl va libera, de nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Dat la 29 Mai 1936.

Nr. 12.300. — Dos. Nr. 2.532/935.

Parchetul Tribunalului R.-Sărat

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, Ioan N. Crivăţ, procurorul de pe lângă Tribunalul R.-Sărat,

Văzând sentinţa penală cu Nr. 654 din 9 Martie 1936, prin care condamnă pe Constantin Catargiu, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Capul Codrului, jud. Câmpulung-Bucovina, să plătească 500 lei amendă, în folosul Statului, fondul amenzilor, pentru faptul prevăzut şi pedepsit de art. 23 din legea C. F. R., cum şi cheltuieli penale în sumă de lei 20;

Văzând că sentinţa a rămas definitivă;

Având în vedere că termenul de o lună de zile, prevăzut de art. 54 din codul penal Regele Carol al II-lea, a expirat şi condamnatul nu a depus amenda la care a fost condamnat, transformăm suscitata amendă în 10 zile de închisoare.

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţilor forţei publice, a pune mâna pe susnumitul şi a-l conduce la arestul din jud. R.-Sărat, reţinându-l pe tot timpul arătat mai sus, calculat dela data încarcerării, liberându-l la expirarea condamnaţiunii, dacă nu va mai fi reţinut şi pentru ale cauze.

Dat la 9 Februarie 1937.

Nr. 7.070. — Dos. Nr. 9.572/935.

Parchetul Tribunalului Teleorman

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, primul-procuror de pe lângă Tribunalul Teleorman,

Având în vedere sentinţa penală cu Nr. 792, pronunţată în ziua de 14 Martie 1936, de acest tribunal, secţia II, prin care condamnă pe Iorto Pavel, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Vulcana, jud. Hunedoara, să plătească 300 lei amendă în folosul Ministerului de Justiţie, fondul amenzilor, pentrucă a comis faptul prevăzut şi pedepsit de art. 23 din legea exploatării C. F. R.;

Având în vedere că zisa sentinţă a rămas definiivă;

Având în vedere că expirând termenul de o lună de zile, prevăzut de art. 4 din legea privitoare la majorarea amenzilor judecătoreşti şi la modul lor de încasare (Monitorul Oficial Nr. 279 din 25 Martie 1923);

Având în vedere că condamnatul n'a depus la acest parchet recipisa de plata amenzii;

Transformăm această amendă în 6 zile de închisoare corecţională.

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţilor forţei publice să pună mâna pe susnumitul condamnat, şi a-l aduce cu acest mandat la arestul preventiv din Turnu-Măgurele, calculându-i-se pedeapsa din ziua încarcerării, iar la expirarea termenului îl va pune în libertate, dacă nu va fi deţinut şi pentru alte cauze.

Dat la 21 Sepemvrie 1936.

Nr. 12.403. — Dos. Nr. 1.694/935.

Parchetul Tribunaluli Sălaj

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, Constantin I. Marosin, primul-procuror de pe lângă Tribunalul Sălaj,

Având în vedere sentinţa penală cu Nr. 561 din 2 Iunie 1936, rămasă definitivă, prin care Friedman Frend Avram, major, cu ulimul domiciliu cunoscut în com. Bistriţa, jud. Năsăud, este condamnat la amenda de 1.000 lei, în folosul Ministerului de Justiţie, la art. 69, pentru faptul prevăzut şi pedepsit de art. 23 din legea C. F. R.;

Văzând dispoziţiunile art. 2 şi 4 din legea privitoare la majorarea cifrei amenzilor judecătoreşti şi la modul încasărilor lor, cum şi dispoziţiunile art. 100 din procedura penală;

Având în vedere, că susnumitul condamnat n'a depus la acest parchet în termenul acordat de lege, recipisa autorităţii financiare, doveditoare de plata amenzii prevăzută mai sus;

Transformăm amenda de 1.000 lei aplicată condamnatului în 20 de zile închisoare corecţională, pe care o va executa în închisoarea Tribunalului jud. Sălaj.

Mandăm şi ordonăm tuturor portăreilor şi agenţilor forţei publice să execute acest mandat de arestare şi să dea oricând, la trebuinţă, ajutor pentru aducerea la îndeplinire a mandatului de faţă, spre a se putea pune mâna pe numitul condamnat şi a fi dus la închisoarea Tribunalului judeţului Sălaj-Zălau.

Ordonăm directorului închisorii Tribunalului jud. Sălaj-Zălau de a primi, închide şi reţine în acea închisoare pe susnumitul condamnat tot timpul închisoarei, prevăzută în acest mandat de arestare, calculat dela data încarcerării, iar la expirarea pedepsei îl va libera, dacă nu va fi deţinut pentru alte cauze, să ne raporteze de punerea lui în libertate şi să ne înainteze conspectul de debit pentru suma datorată.

Dat la 7 Decemvrie 1936.

Nr. 11.662. — Dos. Nr. 12.149/936.

Parchetul Tribunalului Târnava-Mare

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, Nicolae N. Perşoiu, procuror de pe lângă Tribunalul Târnava-Mare,

Având în vedere sentinţa penală cu Nr. 218 din 12 Mai 1936, a Tribunalului Târnava-Mare, rămasă definitivă, prin care Steiman Itani, cu ultimul domiciliu cunoscut în Bucureşti, str. Fundătura Ouatu Nr. 7, a fost condamnat la 300 lei amendă, conform art. 61 şi 23 din legea exploat. şi pol. C. F. R., şi la 46 lei cheltuieli de judecată, în folosul Ministerului de Justiţie;

Având în vedere că condamnatul nu poate, sau refuză a munci, Administraţiunea jud. respectiv nu poate procura muncă, şi deci nu se poate executa mandatul de trimitere la muncă;

In baza art. 54 din codul penal şi art. 526 din procedura penală.

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţilor administrativi şi depozitari ai forţei publice a prinde şi aduce pe susnumitul condamnat la închisoarea din Sighişoara.

Invităm pe administratorul acestei închisori a închide şi deţine pe susnumitul condamnat în închisoare, până la expirarea pedepsei, când îl va pune în libertate, dacă nu este deţinut şi pentru alte fapte.

Dat la 24 Septemvrie 1936.

Nr. 848.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, Nicolae N. Perşoiu, procuror de pe lângă Tribunalul Târnava-Mare,

Având în vedere sentinţa penală cu Nr. 213 din 12 Mai 1936, a Tribunalului Târnava-Mare, rămasă definitivă, prin care Ana Dobre, căsăt. Ionescu, cu ultimul domiciliu cunoscut în Braşov, la Spit. Militar, a fost condamnată la 300 lei amendă, conform art. 61 şi 23

din legea de exploat. şi pol. a C. F. R., şi la 46 lei cheltuieli de judecată, în folosul Ministerului de Justiţie;

Având în vedere că condamnata nu poate, sau refuză a munci, Administraţiunea jud. respectiv nu poate procura muncă, şi deci nu se poate executa mandatul de trimitere la muncă;

In baza art. 54 din codul penal şi art. 526 din procedura penală.

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţilor administrativi şi depozitari ai forţei publice a prinde şi aduce pe susnumita condamnată la închisoarea din Sighişoara.

Invităm pe administratorul acestei închisori a închide şi deţine pe susnumita condamnată în închisoare, până la expirarea pedepsii, când o va pune în libertate, dacă nu este deţinută şi pentru alte fapte.

Dat la 15 Ianuarie 1937.

Nr. 95.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, Nicolae N. Perşoiu, procuror de pe lângă Tribunalul Târnava-Mare,

Având în vedere sentinţa penală cu Nr. 780 din 6 Octomvrie 1936, a Tribunalului Târnava-Mare, rămasă definitivă, prin care Dăian Efren, cu ultimul domiciliu cunoscut în Bucureşti, a fost condamnat la 300 lei amendă, conform art. 61 şi 23 din legea de exploatare a C. F. R., şi la 68 lei cheltuieli de judecată, în folosul Ministerului de Justiţie;

Având în vedere că condamnatul nu poate, sau refuză a munci, Administraţiunea jud. respectiv nu poate procura muncă, şi deci nu se poate executa mandatul de trimitere la muncă;

In baza art. 54 din codul penal şi art. 526 din procedura penală.

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţilor administrativi şi depozitari ai forţei publice a prinde şi aduce pe susnumitul condamnat la închisoarea din Sighişoara.

Invităm pe administratorul acestei închisori a închide şi deţine pe susnumitul condamnat în închisoare, până la expirarea pedepsei, când îl va pune în libertate dacă nu este deţinut şi pentru alte fapte.

Dat la 18 Ianuarie 1937.

Nr. 69.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, Nicolae V. Perşoiu, procuror de pe lângă Tribunalul Târnava Mare;

Având în vedere sentinţa penală Nr. 198 din 5 Mai 1936 a Tribunalului Târnava Mare, rămasă definitivă, prin care Lupea Nicolae, cu ultimul domiciliu cunoscut în Cluj, a fost condamnat la 300 lei amendă, în folosul Ministerului de Justiţie, Fondul amenzilor, conform art. 61 şi 23 din legea de poliţie pe C. F. R.

Având în vedere că condamnatul nu poate sau refuză de a munci, administraţia judeţului nu poate procura muncă şi deci nu se poate executa mandatul de trimitere la muncă;

In baza art. 54 din codul penal şi 526 din procedura penală.

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţilor administrativi şi depozitari ai forţei publice a prinde şi duce pe susnumitul condamnat la încihsoare, pentru 6 zile.

Invităm pe administratorul acestei închisori a închide şi deţine pe susnumitul condamnat în închisoare, până la expirarea pedepsei, când îl va pune în libertate dacă nu este deţinut şi pentru alte fapte.

Dat la 4 Martie 1937.

Nr. 779.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, Nicolae V. Perşoiu, procuror de pe lângă Tribunalul Târnava Mare;

Având în vedere sentinţa penală Nr. 205 din 5 Mai 1936, a Tribunalului Târnava Mare, rămasă definitivă, prin care Danciu Titus Livius, cu ultimul domiciliu cunoscut în Cluj, a fost condamnat la 300 lei amendă, în folosul Ministerului de Justiţie, Fondul amenzilor, conform art. 61 şi 23 din legea de exploatare şi poliţie pe C. F. R.;

Având în vedere că condamnatul nu poate sau refuză de a munci, administraţia judeţului nu poate procura muncă şi deci nu se poate executa mandatul de trimitere la muncă;

In baza art. 54 din codul penal şi 526 din procedura penală.

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţilor administrativi şi depozitari ai forţei publice a prinde şi duce pe susnumitul condamnat la închisoare pentru 6 zile.

Invităm pe administratorul acestei închisori a închide şi deţine pe susnumitul condamnat în închisoare, până la expirarea pedepsei, când îl va pune în libertate dacă nu este deţinut şi pentru alte fapte.

Dat la 4 Martie 1937.

Nr. 784.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, Ioan Gr. Popovici, procuror de pe lângă Tribunalul Târnava Mare;

Având în vedere art. 100 din procedura penală din Vechiul Regat şi art. 515, al. II din procedura penală din Ardeal;

Având în vedere sentinţa penală Nr. 765 din 4 Decemvrie 1934, a Tribunalului Târnava Mare, sentinţa Nr. 88 din 21 Februarie 1935, a Curţii de Apel Braşov şi sentinţa Nr. 1.433 din 29 Aprilie 1936, a Curţii de Casaţie, rămase definitivă, prin care Stana Danciu, zisă şi Trandafir Iova, cu ultimul domiciliu cunoscut în Sibiu, str. Sapleci, a fost condamnată la 6 luni de zile închisoare corecţională şi 3 ani degradare civilă, pentru că a comis crima de furt, prevăzut şi pedepsit de art. 333, 336, punctul 4 din codul penal, art. 48, 49 din noua procedură, art. 70, 71, şi 92 din codul penal.

Mandăm şi ordonăm tuturor portăreilor şi agenţilor forţei publice să execute acest mandat de arestare şi să dea oricând la trebuinţă ajutor pentru executarea prezentului mandat, spre a aresta pe numita condamnată şi a fi depusă în penitenciarul Târnava Mare din Sighişoara.

Ordonăm directorului penitenciarului Târnava Mare, Sighişoara, să primească, să consemneze în registrele penitenciarului, să deţină pe susnumita în acel penitenciar pe timpul prevăzut în prezentul madat de arestare, din care conform art. 41 din legea penitenciarelor, s'a computat din închisoarea preventivă, să ne raporteze de începerea executării pedepsii şi la expirare o va libera dacă nu va fi deţinuă pentru altă cauză, să ne raporteze de punerea în libertate şi să ne înainteze conspectul de debit, pentru suma datorată.

Dat la 12 August 1937.

Nr. 734. — Dos. Nr. 299/934.

Parchetul Tribunalului Târnava-Mică

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, procuror şef de pe lângă Tribunalul Târnava Mică;

Având în vedere sentinţa penală a Tribunalului Târnava Mică Nr. P. 702 din 2 Iunie 1936, prin care Lörintz Andrei, de profesie muncitor, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Ohaba, jud. Târnava Mică, a fost condamnat la 100 lei amendă, pentru faptul de contravenţie pe C. F. R., prevăzut de art. 23 din legea C. F. R., care în caz de neplată, se transformă în închisoare corecţională, socotindu-se a 50 lei de fiecare zi;

Văzând şi dispoziţiunile art. 54 din codul penal, precum şi dispoziţiunile art. 526 din procedura penală Regele Carol al II-lea;

Având în vedere că numitul a dispărut în loc necunoscut.

Ordonăm arestarea numitului condamnat pe timp de 2 zile.

Ordonăm de asemenea agenţilor forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul condamnat la penitenciarul cel mai apropiat, pentru a executa pedeapsa.

Invităm pe directorul penitenciarului respectiv a-l primi şi deţine până la completa executare, calculată dela data încarcerării, iar la expirarea pedepsei îl va libera dacă nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Dat la 28 Februarie 1937.

Nr. 876/937.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, procuror şef de pe lângă Tribunalul Târnava Mică;

Având în vedere decizia Curţii de Apel din T. Mureş, Nr. 190 din 24 Martie 1936, prin care Neamţu Ioan, de 45 ani, de profesie plugar, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Ţapu, jud. Târnava Mică, a fost condamnat la 200 lei amendă, prevăzut de art. 46, legea 40 din 1879, care în caz de neplată se transformă în închisoare corecţională, socotindu-se a 50 lei de fiecare zi;

Văzând şi dispoziţiunile art. 54 din codul penal, precum şi dispoziţiunile art. 526 din procedura penală Regele Carol al II-lea;

Având în vedere că numitul a dispărut în loc necunoscut.

Ordonăm arestarea numitului condamnat pe timp de 4 zile.

Ordonăm de asemenea agenţilor forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul condamnat la penitenciarul cel mai apropiat, pentru a executa pedeapsa.

Invităm pe directorul penitenciarului respectiv a-l primi şi deţine până la completa executare, calculată dela data încarcerării, iar la expirarea pedepsei îl va libera dacă nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Dat la 28 Februarie 1937.

Nr. 873/937.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, procurorul-şef al Tribunalului Târnava-Mică,

Având în vedere sentinţa penală a Tribunalului Târnava-Mică Nr. P 1.159 din 17 Noemvrie 1936, prin care Alexe Gheorghe, de 22 ani, de profesiune student, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Băileşti, jud. Râmnicul-Sărat, a fost condamnat pentru faptul de contravenţie, prevăzut de art. 23 din legea şi regulamentul C. F. R., la amendă de 200 lei, care în caz de neplată se transformă în închisoare corecţională, socotindu-se 50 lei de ficare zi;

Văzând şi dispoziţiunile art. 54 din codul penal, precum şi dispoziţiunile art. 52 din procedura penală Regele Carol al II-lea;

Având în vedere că numitul a dispărut în loc necunoscut;

Ordonăm arestarea susnumitului pe timp de 4 zile.

Ordonăm de asemenea agenţilor forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul individ la penitenciarul cel mai apropiat, pentru a executa pedeapsa.

Invităm directorul penitenciarului tribunalului respectiv a-l primi şi a-l deţine până la completa executare, calculat dela data încarcerării, iar la expirarea pedepsii îl va libera, dacă nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Dat la 4 Martie 1937.

Nr. 944.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, procurorul-şef al Tribunalului Târnava-Mică,

Având în vedere sentinţa penală a Tribunalului Târnava-Mică, Nr. P 1.051 din 2 Iunie 1936, prin care Guguluţ Vasile, de 28 ani, de profesiune tinichigiu, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Prundul-Bârgăului, jud. Bistriţa, a fost condamnat pentru faptul de înşelăciune, prevăzut de art. 383, 388 din codul penal, la amendă de 1.000 lei, care în caz de neplată se transformă în închisoare corecţională, socotindu-se 50 lei de fiecare zi;

Văzând şi dispoziţiunile art. 54 din codul penal, precum şi dispoziţiunile art. 52 din procedura penală Regele Carol al II-lea;

Având în vedere că numitul a dispărut în loc necunoscut;

Ordonăm arestarea susnumitului pe timp de 20 zile.

Ordonăm de asemenea agenţilor forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul individ la penitenciarul cel mai apropiat, pentru a executa pedeapsa.

Invităm directorul penitenciarului tribunalului respectiv, a-l primi şi a-l deţine până la completa executare, calculat dela data încarcerării, iar la expirarea pedepsii îl va libera, dacă nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Dat la 4 Martie 1937.

Nr. 941.

Parchetul Tribunalului Tighina

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, dr. M. Bârcă, substitut de procuror de pe lângă Tribunalul Tighina,

In baza art. 521 din codul de procedură penală;

In temeiul sentinţei Tribunalului Tighina cu Nr. 922, pronunţată în şedinţa dela 14 Ianuarie 1936, prin care condamnă pe Ivan Pismob, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Taraclia, jud. Tighina, să plătească 300 lei amendă în folosul Statului, Fondul amenzilor şi lei 500 cheltuieli de procedură în folosul Ministerului Justiţiei, pentrucă a comis faptul de contravenţie, prevăzut şi pedepsit de art. 23 din legea şi regulamentul C. F. R.;

Cerem ca orice agent al forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul la arestul Tighina, unde va sta timp de 6 zile, dacă nu va plăti amenda.

Mandăm şi ordonăm directorului acestei închisori, a primi şi reţine pe susnumitul, în zisul penitenciar, pe tot timpul determinat mai sus şi calculat dela încarcerare, iar la expirare se va libera dacă nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Cerem ca orice depozitar al forţei publice să dea mână de ajutor la caz de trebuinţă pentru executarea prezentului mandat.

Dat la 19 Octomvrie 1936.

Nr. 1.975. — Dos. Nr. 5.052/935.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, dr. M. Bârcă, substitut de procuror de pe lângă Tribunalul Tighina,

In baza art. 521 din codul de procedură penală;

In temeiul sentinţei Tribunalului Tighina cu Nr. 230, pronunţată în şedinţa dela 17 Ianuarie 1936, prin care condamnă pe Dorofieb Trofin Feodor, cu ultimul domiciliu cunoscut în comuna Păuleni, jud. Cetatea-Albă, să plătească 200 lei amendă în folosul Statului, Fondul amenzilor şi lei 100 cheltuieli de procedură, în folosul Ministerului Justiţiei, pentrucă a comis faptul de contravenţie, prevăzut şi pedepsit de art. 23 din legea şi regulamentul C. F. R.;

Cerem ca orice agent al forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul la arestul Tighina, unde va sta timp de 4 zile, dacă nu va plăti amenda.

Mandăm şi ordonăm directorului acestei închisori a primi şi reţine pe susnumitul, în zisul penitenciar, pe tot timpul determinat mai sus şi calculat dela încarcerare, iar la expirare se va libera dacă nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Cerem ca orice depozitar al forţei publice să dea mână de ajutor la caz de trebuinţă pentru executarea prezentului mandat.

Dat la 22 Octomvrie 1936.

Nr. 2.327. — Dos. Nr. 5.082/935.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, dr. M. Bârcă, substitut de procuror de pe lângă Tribunalul Tighina,

In baza art. 521 din codul de procedură penală;

In temeiul sentinţei Tribunalului Tighina cu Nr. 5.646, pronunţată în şedinţa dela 25 Noemvrie 1935, prin care condamnă pe Crisostom Victor, zis Căpitan, cu ultimul domiciliu cunoscut în Iaşi, să plătească 200 lei amendă în folosul Statului, Fondul amenzilor şi lei 300 cheltuieli de procedură în folosul Ministerului Justiţiei, pentrucă a comis faptul de contravenţie, prevăzut şi pedepsit de art. 23 din legea şi regulamentul C. F. R.;

Cerem ca orice agent al forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul la arestul Tighina, unde va sta timp de 4 zile, dacă nu va plăti amenda.

Mandăm şi ordonăm directorului acestei închisori a primi şi reţine pe sus-

numitul, în zisul penitenciar, pe tot timpul determinat mai sus şi calculat dela încarcerare, iar la expirare se va libera dacă nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Cerem ca orice depozitar al forţei publice să dea mână de ajutor la caz de trebuinţă pentru executarea prezentului mandat.

Dat la 27 Octomvrie 1936.

Nr. 2.480. — Dos. Nr. 2.235/935.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, dr. M. Bârcă, substitut de procuror de pe lângă Tribunalul Tighina,

In baza art. 521 din codul de procedură penală;

In temeiul sentinţei Tribunalului Tighina cu Nr. 2.090, pronunţată în şedinţa dela 1 Mai 1936, prin care condamnă pe Ana Şmulevici, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Tarutino, jud. Cetatea-Albă, să plătească 200 lei amendă în folosul Statului, Fondul amenzilor şi lei 50 cheltuieli de procedură în folosul Ministerului Justiţiei, pentrucă a comis faptul de contravenţie, prevăzut şi pedepsit de art. 23 din legea şi regulamentul C. F. R.;

Cerem ca orice agent al forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumita la arestul Tighina, unde va sta timp de 4 zile, dacă nu va plăti amenda.

Mandăm şi ordonăm directorului acestei închisori a primi şi reţine pe susnumita, în zisul penitenciar, pe tot timpul determinat mai sus şi calculat dela încarcerare, iar la expirare se va libera dacă nu va fi deţinută pentru alte cauze.

Cerem ca orice depozitar al forţei publice să dea mână de ajutor la caz de trebuinţă pentru executarea prezentului mandat.

Dat la 27 Noemvrie 1936.

Nr. 3.738. — Dos. Nr. 5.286/935.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, dr. M. Bârcă, substitut de procuror de pe lângă Tribunalul Tighina,

In baza art. 521 din codul de procedură penală;

In temeiul sentinţei Tribunalului Tighina cu Nr. 5.881, pronunţată în şedinţa dela 4 Decemvrie 1935, prin care condamnă pe Afanase Nicolae, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Chirsova, jud. Tighina, să plătească 200 lei amendă în folosul Statului, Fondul amenzilor şi lei 600 cheltuieli de procedură în folosul Ministerului Justiţiei, pentrucă a comis faptul de contravenţie, prevăzut şi pedepsit de art. 23 din legea şi regulamentul C. F. R.;

Cerem ca orice agent al forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul la arestul Tighina, unde va sta timp de 4 zile, dacă nu va plăti amenda.

Mandăm şi ordonăm directorului acestei închisori a primi şi reţine pe susnumitul, în zisul penitenciar, pe tot timpul determinat mai sus şi calculat dela încarcerare, iar la expirare se va libera dacă nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Cerem ca orice depozitar al forţei publice să dea mână de ajutor la caz de trebuinţă pentru executarea prezentului mandat.

Nr. 1.956. — Dos. Nr. 1.736/935.

Parchetul Tribunalului Vlaşca

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, primul procuror de pe lângă Tribunalul Vlaşca,

In baza art. 193 din codul de procedură penală,

In temeiul sentinţei corecţionale cu Nr. 1.121 a Tribunalului Vlaşca, secţia I, pronunţată în audienţa dela 25 Mai 1936, prin care condamnă pe Moritz Kleiner, major, cu ultimul domiciliu cunoscut în Bacău, str. Unirii Nr. 1, pe termen de 15 zile închisoare, pentrucă a comis faptul prevăzut şi pedepsit de art. 334 din codul penal;

Cerem ca orice agent al forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul la temniţa din Giurgiu;

Mandăm şi ordonăm directorului acestei închisori a primi şi deţine pe susnumitul la zisul penitenciar pe tot timpul determinat mai sus, calculat dela încarcerare, când la expirare îl va libera de nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Cerem ca orice depozitar al forţei publice să dea ajutor la caz de necesitate pentru executarea prezentului mandat.

Anexăm şi extract de pe sentinţa citată la Nr. 1.121 din 1936.

Dat la 30 Decemvrie 1936.

Nr. 1.608.

Judecătoria I urbană Bucureşti

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, Al. Juan, jude consilier al Judecătoriei I urbană Bucureşti,

Având în vedere cartea de judecată cu Nr. 2.473, pronunţată de această judecătorie la 15 Octomvrie 1934, şi rămasă definitivă,

Mandăm şi ordonăm tuturor portăreilor şi agenţilor puterii publice, a aresta şi conduce la închisoarea Văcăreşti, pe Costică Lehaci, cu ultimul domiciliu cunoscut în Bucureşti, aleea Laborator Nr. 37, condamnat în baza art. 310, alin. 2 din codul penal, prin mai susarătata carte de judecată la o lună de zile închisoare.

Mandăm şi ordonăm directorului suszisei închisori de a primi şi avea sub pază pe susnumitul condamnat, pe tot timpul determinat mai sus, care se va calcula dela încarcerare, iar la expirare să-l pună în libertate, dacă nu va mai fi reţinut şi pentru alte cauze.

Invităm pe toţi depozitarii puterii publice ca, la caz de necesitate, să dea mână de ajutor pentru executarea acestui mandat.

Dat la 5 Aprilie 1935.

Nr. 26.568. — Dos. Nr. 16.854/932.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, A. Corteanu, judele Judecătoriei I urbană Bucureşti,

In baza art. 163 şi 193 din codul de procedură penală; art. 98 din regulamentul legii judecătoriilor de ocoale;

In temeiul cărţii de judecată cu Nr. 2.986, pronunţată în şedinţa dela 30 Octomvrie 1933, prin care Ion Georgescu, zis Zlăguenu, cu ultimul domiciliu cunoscut în Bucureşti, str. Unirii Nr. 30, este condamnat să plătească suma de lei 3.000 amendă în folosul Statului, pentrucă a comis faptul de rănire;

In baza art. 239 din codul penal, amenda se reduce la 2.000, conform I. D. R. de graţiere cu Nr. 1.535 din 1935;

In temeiul rezoluţiei noastre, prin care se transformă această amendă în 40 de zile închisoare corecţională, pentru caz de insolvabilitate, potrivit dispoziţiunilor nouei legi din 24 Martie 1923.

Cerem ca orice agent al forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul condamnat la închisoarea Văcăreşti.

Mandăm şi ordonăm d-lui director al acestei închisori, a primi şi reţine pe susnumitul condamnat, pe tot timpul determinat mai sus şi calculat dela data încarcerării, iar la expirare să-l pună în libertate, dacă nu va mai fi reţinut şi pentru alte cauze.

Cerem ca orice depozitar al forţei publice să dea ajutor la caz de necesitate, pentru executarea prezentului mandat.

Dat la 16 Noemvrie 1935.

Nr. 48.257. — Dos. Nr. 16.847/932.

Judecătoria I urbană Chişinău, jud. Lăpuşna

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei I urbană Chişinău, jud. Lăpuşna;

In baza cărţei de judecată penală Nr. 129/936, rămasă definitivă, Finchel Bronstein, cu ultimul domiciliu cunoscut în Chişinău, str. Romană Nr. 5, jud. Lăpuşna, a fost condamnat la 100 lei amendă, în folosul Ministerului de Interne, pentru faptul prevăzut şi pedepsit de art. 3 şi 62 din legea circulaţiei.

Amendă care nefiind plătită în termen de o lună, se transformă în închisoare pe timp de 2 zile închisoare, conform art. 1 din legea majorărilor amenzilor.

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţilor administrativi şi forţei publice de a

prinde şi conduce pe numitul condamnat la arestul preventiv din jud. Lăpuşna; iar în caz de plata amenzii mandatul se va restitui anexându-se chitanţa percepţiei respective.

Nr. 11.957. — Dos. Nr. 3.216/935.

Judecătoria I urbană Galaţi

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei I urbană Galaţi;

In baza cărţei de judecată penală Nr. 736 din 19 Mai 1936, rămasă definitivă, prin care Moisă Weisman, cu ultimul domiciliu cunoscut în Galaţi, str. Lăpuşneanu Nr. 65, a fost condamnat la 300 lei amendă, în folosul Ministerului de Industrie şi Comerţ, pentru faptul prevăzut şi pedepsit de art. 38 din legea pescuitului;

Văzând şi dispoziţiunile art. 1 şi urm. din legea pentru majorarea amenzilor judecătoreşti;

Transformăm amenda de 300 lei în 6 zile închisoare;

In baza art. 163 din procedura penală şi 98 din regulamentul legii judecătoriilor de ocoale;

Ordonăm tuturor agenţilor forţei publice a prinde şi conduce pe sunumitul condamnat la închisoarea Centrală din Galaţi.

Invităm pe d-l director al acestei închisori a închide şi deţine pe sunumitul condamnat, în închisoare până la expirarea pedepsei, când îl va pune în libertate dacă nu va fi deţinut pentru alte fapte.

Dat la 4 Noemvrie 1936.

Nr. 32.430. — Dos. Nr. 1.413/936.

Judecătoria II urbană Ploieşti jud. Prahova

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei II urbane Ploieşti;

In baza art. 163 şi 193 din codul de procedură penală;

In temeiul cărţei de judecată cu Nr. 846, pronunţată în audienţa din 10 Noemvrie 1936, prin care Spirea Mihai, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Pleaşa, jud. Prahova, a fost condamnat să plătească lei 300 amendă, în folosul com. Ploieşti, pentru că a comis faptul de contravenţie, în temeiul art. 62, alin. *d*, din legea circulaţiei;

In temeiul procesului-verbal încheiat de noi, prin care se transformă această amendă în 6 zile de închisoare, pentru caz de insolvabilitate;

Cerem ca orice agent al forţei publice să aresteze şi să conducă pe numitul la temniţa din Ploieşti.

Mandăm şi ordonăm directorului acestei închisori a primi şi reţine pe susnumitul la zisul penitenciar, pe tot timpul de 6 zile, determinat mai sus şi calculat dela încarcerare, când la expirare îl va libera de nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Cerem ca orice depozitar al forţei publice să dea ajutor la caz de necesitate, pentru executarea prezentului mandat.

Dat la 11 Februarie 1937.

Nr. 3.205. — Dos. Nr. 3.469/935.

Judecătoria mixtă Bazargic, jud. Caliacra

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, Camille Gall, jude-ajutor al Judecătoriei mixte Bazargic,

Având în vedere cartea de judecată penală Nr. 2.993, pronunţată de această judecătorie în şedinţa dela 25 Septemvrie 1936, prin care Agicur Iusein, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Enigea, jud. Caliacra, este condamnat la 100 lei amendă în folosul com. Enigea, pentru faptul de contravenţie, prevăzut şi pedepsit de art. 81 din legea vânătoarei;

Având în vedere că, în conformitate cu art. 54 din codul penal, condamnatul la amendă e dator a depune la grefa instanţei recipisa de plata amenzii în termen de o lună de zile, de când hotărîrea a rămas definitivă; în caz contrar, amenda se transformă, de drept, în obligaţia pentru condamnat de a o plăti prin muncă, socotită la preţul zilei;

Având în vedere că, în conformitate cu art. 1 din legea pentru corectarea erorilor materiale strecurate în codul penal şi de procedură penală, cu ocazia votării lor şi introducerea unor completări, din 22 Decemvrie 1936, se adaugă la finele art. 599 din codul penal, alin. următor: când administraţiile judeţene sau comunale nu pot procura muncă, amenda se va transforma în închisoare, socotind ziua de muncă a 50 lei;

Văzând că, conform adresei Nr. 3.669 din 1936, a Prefecturii jud. Caliacra, administraţiunea judeţeană nu poate procura muncă condamnaţilor;

Văzând că termenul de depunere a recipisei a expirat, transformăm amenda de lei 100 în 2 zile închisoare, în baza menţionatelor articole.

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţilor forţei publice a conduce pe suszisul condamnat la arestul preventiv al jud. Caliacra, din oraşul Bazargic, pentru a-şi îndeplini pedeapsa.

Ordonăm directorului acestei închisori ca să primească şi să deţină pe numitul condamnat, pe tot timpul arătat, calculat dela data încarcerării, iar la expirarea pedepsei îl va libera, dacă nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Cerem ca orice depozitar al forţei publice să dea mână de ajutor pentru executarea acestui mandat.

Dat la 11 Februarie 1937.

Nr. 4.738. — Dos. Nr. 2.903/936.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, Camille Gall, jude-ajutor al Judecătoriei mixte Bazargic,

Având în vedere cartea de judecată penală Nr. 3.285, pronunţată de această judecătorie în şedinţa dela 13 Octomvrie 1936, prin care Salim Sali Cheor Asan, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Avdula, jud. Durostor, este condamnat la 200 lei amendă în folosul Ministerului de Interne, în scopul art. 98 L. O. P. G. St., pentru faptul de contravenţie, prevăzut şi pedepsit de art. 62 din legea circulaţiei;

Având în vedere că, în conformitate cu art. 54 din codul penal, condamnatul la amendă e dator a depune la grefa instanţei recipisa de plata amenzii, în termen de o lună de zile, de când hotărîrea a rămas definitivă; în caz contrar, amenda se transformă, de drept, în obligaţia pentru condamnat de a o plăti prin muncă, socotită la preţul zilei;

Având în vedere că, în conformitate cu art. 1 din legea pentru corectarea erorilor materiale strecurate în codul penal şi de procedură penală, cu ocazia votării lor şi introducerea unor completări, din 22 Decemvrie 1936, se adaugă la finele art. 599 din codul penal, alin. următor: când administraţiile judeţene sau comunale nu pot procura muncă, amenda se va transforma în închisoare, socotind ziua de muncă a 50 lei;

Văzând că, conform adresei Nr. 3.669 din 1936, a Prefecturii jud. Caliacra, administraţiunea judeţeană nu poate procura muncă condamnaţilor;

Văzând că termenul de depunere a recipisei a expirat, transformăm amenda de lei 200 în 4 zile închisoare, în baza menţionatelor articole.

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţilor forţei publice a conduce pe suszisul condamnat la arestul preventiv al jud. Caliacra, din oraşul Bazargic, pentru a-şi îndeplini pedeapsa.

Ordonăm directorului acestei închisori ca să primească şi să deţină pe numitul condamnat pe tot timpul arătat, calculat dela data încarcerării, iar la expirarea pedepsei îl va libera, dacă nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Cerem ca orice depozitar al forţei publice să dea mână de ajutor pentru executarea acestui mandat.

Dat la 11 Februarie 1937.

Nr. 4.883. — Dos. Nr. 3.267/936.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, Camille Gall, jude-ajutor al Judecătoriei mixte Bazargic,

Având în vedere cartea de judecată penală Nr. 2.765, pronunţată de această judecătorie în şedinţa dela 1 Septemvrie 1936, prin care Ismail Halil, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Curt-

bunar, satul Hogealar, jud. Durostor, este condamnat la 200 lei amendă în folosul Ministerului de Interne, în contul art. 98, L. O. P. G., pentru faptul de contravenţie, prevăzut şi pedepsit de art. 62 din legea circulaţiei;

Având în vedere că, în conformitate cu art. 54 din codul penal, condamnatul la amendă e dator a depune la grefa instanţei recipisa de plata amenzii, în termen de o lună de zile, de când hotărîrea a rămas definitivă; în caz contrar, amenda se transformă, de drept, în obligaţia pentru condamnat de a o plăti prin muncă, socotită la preţul zilei;

Având în vedere că, în conformitate cu art. 1 din legea pentru corectarea erorilor materiale strecurate în codurile penal şi de procedură penală, cu ocazia votării lor şi introducerea unor completări, din 22 Decemvrie 1936, se adaugă la finele art. 599 din codul penal, alin. următor: când administraţiile judeţene sau comunale nu pot procura muncă, amenda se va transforma în închisoare, socotind ziua de muncă a 50 lei;

Văzând că, conform adresei Nr. 3.669 din 1936, a Prefecturii jud. Caliacra, administraţiunea judeţeană nu poate procura muncă condamnaţilor;

Văzând că termenul de depunere a recipisei a expirat, transformăm amenda de lei 200 în 4 zile închisoare, în baza menţionatelor articole.

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţilor forţei publice a conduce pe suszisul condamnat la arestul preventiv al jud. Caliacra, din oraşul Bazargic, pentru a-şi îndeplini pedeapsa.

Ordonăm directorului acestei închisori ca să primească şi să deţină pe numitul condamnat pe tot timpul arătat, calculat dela data încarcerării, iar la expirarea pedepsei îl va libera, dacă nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Cerem ca orice depozitar al forţei publice să dea mână de ajutor pentru executarea acestui mandat.

Dat la 2 Martie 1937.

Nr. 7.451. — Dos. Nr. 2.614/936.

Judecătoria mixtă C.-Albă

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, Ioan Hanţiu, judele Judecătoriei mixte Cetatea-Albă;

Văzând cartea de judecată penală Nr. 1.732 din 11 Decemvrie 1935, pronunţată de această judecătorie, rămasă definitivă, prin care Evdochia Temnohud, de 38 ani, de profesie casnică, cu ultimul domiciliu cunoscut în Cetatea-Albă, str. Regele Carol Nr. 57, a fost condamnată la 500 lei amendă, în folosul Statului, pentru faptul de lovire, prevăzut şi pedepsit de art. 238, al. III din codul penal;

Având în vedere că numita în termen de o lună de zile dela data când hotărîrea a rămas definitivă n'a depus recipisa de plata amenzii, conform art. 2 din legea din 25 Martie 1923, pentru majorarea amenzilor judecătoreşti şi modul încasării lor, transformăm amenda de lei 500 în zece zile de închisoare corecţională;

Văzând art. 4 şi 5 din această lege şi art. 103 din procedura penală;

Cerem ca orice agent al forţei publice să pună mâna pe susnumita condamnată şi să o conducă la arestul preventiv Cetatea-Albă.

Ordonăm d-lui director al suszisului arest să deţină pe susnumita condamnată pe tot timpul arătat mai sus, calculat din ziua încarcerării, iar la expirare să o libereze, dacă nu va fi reţinută pentru alte cauze.

Executarea acestui mandat de arestare va putea fi suspendată şi mandatul anulat, dacă condamnata va depune amenda.

Dat la 30 Noemvrie 1936.

Nr. 30.857. — Dos. Nr. 1.917/935.

Judecătoria mixtă Chişinău

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei mixte Chişinău, jud. Lăpuşna;

In baza cărţii de judecată penală Nr. 1.551 din 1934, rămasă definitivă, Radian A. Cercel, cu ultimul domiciliu cunoscut în satul Roşcani, jud. Lăpuşna, este condamnat la 4.980 lei amendă, în folosul Ministerului Domeniilor, Casa Pădurilor, pentru faptul prevăzut şi pedepsit de art. 60 şi 74 din codul silvic, amendă care nefiind plătită în termen de o lună, se transformă în închisoare pe timp de 100 zile închisoare, conform art. 4 din legea majorării amenzilor.

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţilor administrativi şi ai forţei publice de a prinde şi conduce pe susnumitul condamnat la arestul preventiv din jud. Lăpuşna, iar în caz de plata amenzii, mandatul se va restitui, anexându-se chitanţa percepţiei respective.

Dat la 5 Februarie 1937.

Nr. 5.228. — Dos. Nr. 1.920/934.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei mixte Chişinău, jud. Lăpuşna;

In baza cărţii de judecată penală Nr. 2.882 din 1936, rămasă definitivă, Filat Ţureanu, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Durleşti, jud. Lăpuşna, este condamnat la 500 lei amendă, în folosul comunei Durleşti, pentru faptul prevăzut şi pedepsit de art. 77 din legea controlului străinilor, amendă care nefiind plătită în termen de o lună, se transformă în închisoare pe timp de 10 zile închisoare, conform art. 4 din legea majorării amenzilor.

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţilor administrativi şi ai forţei publice de a prinde şi conduce pe susnumitul condamnat la arestul preventiv din jud. Lăpuşna, iar în caz de plata amenzii, mandatul se va restitui, anexându-se chitanţa percepţiei respective.

Dat la 10 Februarie 1937.

Nr. 6.047. — Dos. Nr. 3.466/936.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei mixte Chişinău, jud. Lăpuşna;

In baza cărţii de judecată penală Nr. 77 din 1934, rămasă definitivă, Anton Profir, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Sireţi, jud. Lăpuşna, este condamnat la 1.523 lei amendă, în folosul Ministerului de Domenii, pentru faptul prevăzut şi pedepsit de art. 74 din codul silvic, amendă care nefiind plătită în termen de o lună, se transformă în închisoare pe timp de 31 zile închisoare, conform art. 4 din legea majorării amenzilor.

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţilor administrativi şi ai forţei publice de a prinde şi conduce pe susnumitul condamnat la arestul preventiv din jud. Lăpuşna, iar în caz de plata amenzii, mandatul se va restitui, anexându-se chitanţa percepţiei respective.

Dat la 11 Februarie 1937.

Nr. 6.340. — Dos. Nr. 39/933.

Judecătoria mixtă Feteşti, jud. Ialomiţa

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, Stelian Ionescu, judele Judecătoriei mixte Feteşti, jud. Ialomiţa,

Văzând sentinţa 370 din 19 Iunie 1936 şi cartea de judecată Nr. 370 din 1936, a Judecătoriei mixte Feteşti, prin care numitul Dumitru Sârbu, cu ultimul domiciliu cunoscut în comuna Dobromirul-de-Sus, jud. Constanţa, de profesiune cismar, a fost condamnat la pedeapsa corecţională pe timp de 30 de zile, pentru faptul de furt, prevăzut şi pedepsit de art. 308 din codul penal;

Văzând că cartea de judecată a rămas definitivă prin neapelare;

In virtutea art. 521 din procedura penală.

Ordonăm agenţilor forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul la penitenciarul din jud. Constanţa, pentru a executa pedeapsa.

Invităm pe directorul penitenciarului cel mai apropiat a-l primi şi deţine până la completa executare.

Dat la 3 Martie 1937.

Nr. 18.306.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, Stelian Ionescu, judele Judecătoriei mixte Feteşti, jud. Ialomiţa,

Văzând cartea de judecată Nr. 563 din 1935, a acestei judecătorii, prin care nu-

nitul Mihail Panait, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Taslâc, jud. Cetatea-Albă, de profesiune muncitor, a fost condamnat la pedeapsa corecțională pe timp de 2 ani de zile, pentru faptul de furt, prevăzut și pedepsit de art. 309, alin. I, din codul penal;

Văzând că cartea de judecată a rămas definitivă.

In virtutea art. 521 din procedura penală.

Ordonăm agenților forței publice să aresteze și că conducă pe susnumitul la penitenciarul cel mai apropiat, pentru a executa pedeapsa.

Invităm pe directorul penitenciarului a-l primi și deține până la completa executare.

Dat la 3 Martie 1937.

Nr. 27.714.

— In numele legii și al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, Stelian Ionescu, judele Judecătoriei mixte Fetești, jud. Ialomița,

Văzând cartea de judecată Nr. 324 din 1936, a acestei judecătorii, prin care numitul Ștefan Zanfir Iordache, cu ultimul domiciliu cunoscut în orașul Fetești, jud. Ialomița, de profesiune muncitor, a fost condamnat la pedeapsa de 150 lei amendă, pentru faptul de contravenție, prevăzut și pedepsit de art. 393 din codul penal;

Văzând că cartea de judecată a rămas definitivă.

In virtutea art. 521 din procedura penală.

Ordonăm agenților forței publice să aresteze și că conducă pe susnumitul la penitenciarul cel mai apropiat, pentru a executa pedeapsa.

Invităm pe directorul penitenciarului a-l primi și deține până la completa executare.

Dat la 3 Martie 1937.

Nr. 29.225.

Judecătoria mixtă Oltenița, jud. Ilfov

In numele legii și al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei mixte Oltenița, jud. Ilfov,

Având în vedere cartea de judecată penală cu Nr. 155 din 1936, a acestei judecătorii, rămasă definitivă, prin care inculpatul Petre Constantin Tudorof, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Oltenița-Rurală, jud. Ilfov, este condamnat la 500 lei amendă, în folosul comunei Oltenița-Rurală, și 60 lei cheltuieli de procedură Statului, pentru faptul prevăzut și pedepsit de art. 38, alin. III, din legea controlului străinilor;

Amendă care nefiind plătită în termen de o lună de zile, se transformă în 10 zile de închisoare polițienească, conform art. 54 din codul penal Regele arol al II-lea.

Mandăm și ordonăm tuturor agenților administrativi și forței publice de a prinde și conduce pe numitul condamnat la închisoarea Văcărești.

Iar directorul suszisei închisori a-l închide și reține pe tot timpul arătat mai sus, calculat din ziua încarcerării, iar la expirarea termenului, să-l libereze, în cazul când nu va mai fi reținut pentru vreo altă cauză.

Dat la 1 Martie 1937.

Nr. 28.856. — Dos. Nr. 1.494/935.

Judecătoria rurală Bacău

In numele legii și al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, Constantin Palade, judele Judecătoriei rurale Bacău,

Având în vedere cartea de judecată penală cu Nr. 808 din 1936, prin care Vasile Niculescu, zis Niculaescu, este condamnat la 200 lei amendă în folosul Comitetului școlar Răcăciuni, și la 250 lei amendă în folosul com. Răcăciuni, plus 7 lei porto-poștal;

Având în vedere încheierea noastră de azi, prin care dispune transformarea amenzii de lei 450 în 9 zile de închisoare corecțională, conform art. 4 din legea privitoare la majorarea cifrei amenzilor judecătorești, promulgată cu decretul regal Nr. 1.256 din 1923;

Transformăm amenda de lei 450 în 9 zile de închisoare corecțională.

Mandăm și ordonăm tuturor agenților forței publice a prinde și conduce pe susnumitul condamnat la arestul preventiv din jud. Bacău.

Ordonăm directorului acelui arest a primi și deține pe condamnat tot timpul arătat mai sus, și la expirare îl va libera, dacă nu va fi deținut și pentru alte cauze.

Dat la 24 Februarie 1937.

Nr. 8.494. — Dos. Nr. 46/936.

— In numele legii și al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, Constantin Palade, judele Judecătoriei rurale Bacău,

Având în vedere cartea de judecată penală cu Nr. 1.375 din 1936, prin care Manole Ciubotaru, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. D-ta Maria, este condamnat la 500 lei amendă în folosul comunei D-ta Maria, plus 7 lei porto-poștal în folosul Statului, pentru faptul de contravenție la art. 43 din legea controlului străinilor;

Având în vedere încheierea noastră de azi, prin care dispune transformarea amenzii de lei 500 în 10 zile închisoare corecțională, conform art. 4 din legea privitoare la majorarea cifrei amenzilor judecătorești, promulgată cu decretul regal Nr. 1.256 din 1923;

Transformăm amenda de lei 500 în 10 zile de închisoare corecțională.

Mandăm și ordonăm tuturor agenților forței publice a prinde și conduce pe susnumitul condamnat la arestul preventiv din jud. Bacău.

Ordonăm directorului acelui arest a primi și deține pe condamnat tot timpul arătat mai sus, și la expirare îl va libera, dacă nu va fi deținut și pentru alte cauze.

Dat la 3 Martie 1937.

Nr. 8.496.

Judecătoria rurală Comana, jud. Vlașca

In numele legii și al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, Petre Boncea, judele-ajutor al Judecătoriei rurale Comana, județul Vlașca,

Văzând cartea de judecată Nr. 996 din 19 Noemvrie 1935, prin care numitul Mișu Ioan, cu ult. domiciliu cunoscut în com. Meletie, jud. Vlașca, în etate de 16 ani, a fost condamnat la pedeapsa de închisoare corecțională pe timp de 15 zile, pentru faptul de furt, prevăzut și pedepsit de art. 306, 308 din codul penal;

Văzând că, cartea a rămas definitivă prin respingerea apelului;

In virtutea art. 522 din procedura penală.

Ordonăm agenților forței publice să aresteze și să conducă pe susnumitul la penitenciarul din Giurgiu, pentru a executa pedeapsa.

Invităm pe directorul penitenciarului Giurgiu a-l primi și deține până la completa executare.

Dat la 16 Ianuarie 1937.

Nr. 1.432. — Dos. Nr. 927/935.

Judecătoria rurală Cotești, jud. R.-Sărat

In numele legii și al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei rurale Cotești, jud. R.-Sărat,

In virtutea cărții de judecată penală cu Nr. 449 din 26 Iunie 1936, pronunțată de această judecătorie, prin care condamnă pe Zaharia Bordeanu, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Brătuleni și în com. Vasieni, jud. Lăpușna, să stea la închisoare corecțională pe timp de 3 luni de zile, pentru faptul de furt, prevăzut și pedepsit de art. 306, 308, 309, alin. 3, combinat cu art. 40 din codul penal;

In baza art. 63 din procedura penală,

Invităm pe toți agenții puterii publice de a conduce pe susnumitul condamnat la arestul preventiv din jud. Lăpușna, sau în județul în care se va găsi, spre a-și executa pedeapsa mai susarătată.

Mandăm și ordonăm directorului suszisului arest de a primi și avea sub pază pe susnumitul condamnat, pe tot timpul determinat mai sus, iar la expirare să-l pună în libertate, dacă nu va mai fi reținut și pentru alte cauze.

Invităm pe toți agenții și depozitarii

forţei publice, de a da ajutor la caz de necesitate, pentru executarea prezentului mandat.

Dat la 24 Decemvrie 1936.

Nr. 18.857.

Judecătoria rurală Filiaşi, jud. Dolj

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei rurale Filiaşi, jud. Dolj,

Văzând cartea de judecată penală cu Nr. 2.713 din 1936, a acestei judecătorii, prin care Gheorghe Popescu, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Novaci, jud. Gorj, a fost condamnat la 150 lei amendă, în folosul Statului, pentru faptul de contravenţie, prevăzut şi pedepsit de art. 3 şi 62 din legea circulaţiei;

Văzând că hotărîrea a rămas definitivă prin neapelare şi condamnatul nu s'a conformat legii de a depune recipisa la grefa judecătoriei în termen de o lună de zile, dela data de când hotărîrea a rămas definitivă;

In baza art. 54 din codul penal şi art. 520 din procedura penală, emitem prezentul mandat şi transformăm amenda de mai sus, în 3 zile de închisoare corecţională.

Ordonăm agenţilor forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul, la arestul central Craiova, pentru a executa pedeapsa şi invităm pe directorul arestului, a-l primi şi deţine până la completa executare.

Dat la 12 Februarie 1937.

Nr. 7.231. — Dos. Nr. 1.157/936.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei rurale Filiaşi, jud. Dolj,

Văzând cartea de judecată penală cu Nr. 2.808 din 1936, a acestei judecătorii, prin care Virgil Aldea, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Coţofenii din Faţă, jud. Dolj, a fost condamnat la 150 lei amendă, în folosul Statului, pentru faptul de contravenţie, prevăzut şi pedepsit de art. 3 şi 62 din legea circulaţiei;

Văzând că hotărîrea a rămas definitivă prin neapelare şi condamnatul nu s'a conformat legii de a depune recipisa la grefa judecătoriei în termen de o lună de zile, dela data de când hotărîrea a rămas definitivă;

In baza art. 54 din codul penal şi art. 520 din procedura penală, emitem prezentul mandat şi transformăm amenda de mai sus, în 3 zile de închisoare corecţională.

Ordonăm agenţilor forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul, la arestul central Craiova, pentru a executa pedeapsa şi invităm pe directorul arestului, a-l primi şi deţine până la completa executare.

Dat la 12 Februarie 1937.

Nr. 7.233. — Dos. Nr. 1.306/936.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei rurale Filiaşi, jud. Dolj,

Văzând cartea de judecată penală cu Nr. 1.864 din 1936, a acestei judecătorii, prin care Eugeniu C. Versa, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Curtişoara, jud. Gorj, a fost condamnat la 500 lei amendă, în folosul Statului, pentru faptul de contravenţie, prevăzut şi pedepsit de art. 3 şi 62 din legea circulaţiei;

Văzând că hotărîrea a rămas definitivă prin neapelare şi condamnatul nu s'a conformat legii de a depune recipisa la grefa judecătoriei în termen de o lună de zile, dela data de când hotărîrea a rămas definitivă;

In baza art. 54 din codul penal şi art. 520 din procedura penală, emitem prezentul mandat şi transformăm amenda de mai sus, în 10 zile de închisoare corecţională.

Ordonăm agenţilor forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul, la arestul central Craiova, pentru a executa pedeapsa şi invităm pe directorul arestului, a-l primi şi deţine până la completa executare.

Dat la 12 Februarie 1937.

Nr. 7.271. — Dos. Nr. 172/936.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei rurale Filiaşi, jud. Dolj,

Văzând cartea de judecată penală cu Nr. 1.858 din 1936, a acestei judecătorii, prin care Constantin C. Spătaru, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Arpad, jud. Dolj, a fost condamnat la 500 lei amendă, în folosul Statului, pentru faptul de contravenţie, prevăzut şi pedepsit de art. 3 şi 62 din legea circulaţiei;

Văzând că hotărîrea a rămas definitivă prin neapelare şi condamnatul nu s'a conformat legii de a depune recipisa la grefa judecătoriei în termen de o lună de zile, dela data de când hotărîrea a rămas definitivă;

In baza art. 54 din codul penal şi art. 520 din procedura penală, emitem prezentul mandat şi transformăm amenda de mai sus, în 10 zile de închisoare corecţională.

Ordonăm agenţilor forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul, la arestul central Craiova, pentru a executa pedeapsa şi invităm pe directorul arestului, a-l primi şi deţine până la completa executare.

Dat la 12 Februarie 1937.

Nr. 7.279. — Dos. Nr. 146/936.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei rurale Filiaşi, jud. Dolj,

Văzând cartea de judecată penală cu Nr. 1.838 din 1936, a acestei judecătorii, prin care Ştefan Şerban, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Bărbăteşti, jud. Gorj, a fost condamnat la 500 lei amendă, în folosul Statului, pentru faptul de contravenţie, prevăzut şi pedepsit de art. 3 şi 62 din legea circulaţiei;

Văzând că hotărîrea a rămas definitivă prin neapelare şi condamnatul nu s'a conformat legii de a depune recipisa la grefa judecătoriei în termen de o lună de zile, dela data de când hotărîrea a rămas definitivă;

In baza art. 54 din codul penal şi art. 520 din procedura penală, emitem prezentul mandat şi transformăm amenda de mai sus, în 10 zile de închisoare corecţională.

Ordonăm agenţilor forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul, la arestul central Craiova, pentru a executa pedeapsa şi invităm pe directorul arestului, a-l primi şi deţine până la completa executare.

Dat la 12 Februarie 1937.

Nr. 7.281. — Dos. Nr. 55/935.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei rurale Filiaşi, jud. Dolj,

Văzând cartea de judecată penală cu Nr. 1.643 din 1936, a acestei judecătorii, prin care Aurică S. Alexandru, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Capul Dealului, jud. Gorj, a fost condamnat la 150 lei amendă, în folosul Statului, pentru faptul de contravenţie, prevăzut şi pedepsit de art. 3 şi 62 din legea circulaţiei;

Văzând că hotărîrea a rămas definitivă prin neapelare şi condamnatul nu s'a conformat legii de a depune recipisa la grefa judecătoriei în termen de o lună de zile, dela data de când hotărîrea a rămas definitivă;

In baza art. 54 din codul penal şi art. 520 din procedura penală, emitem prezentul mandat şi transformăm amenda de mai sus, în 3 zile de închisoare corecţională.

Ordonăm agenţilor forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul, la arestul central Craiova, pentru a executa pedeapsa şi invităm pe directorul arestului, a-l primi şi deţine până la completa executare.

Dat la 12 Februarie 1937.

Nr. 7.291. — Dos. Nr. 3.002/933.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei rurale Filiaşi, jud. Dolj,

Văzând cartea de judecată penală cu Nr. 796 din 1936, a acestei judecătorii, prin care Nicolae Bălai, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Coţofenii din Faţă, jud. Dolj, a fost condamnat la 1.000 lei amendă în folosul Statului, pentru faptul de contravenţie, pedepsit de art. 97 din legea drumurilor;

Văzând că hotărîrea a rămas definitivă prin neapelare şi condamnatul nu s'a conformat legii de a depune recipisa

la grefa judecătoriei, în termen de o lună de zile dela data de când hotărîrea a rămas definitivă;

In baza art. 54 din codul penal şi 520 din procedura penală, emitem prezentul mandat şi transformăm amenda de mai sus în 20 zile de închisoare corecţională.

Ordonăm agenţilor forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul la arestul central din Craiova, pentru a-şi executa pedeapsa.

Invităm pe d-l director al acestui arest, a primi şi deţine pe susnumitul condamnat, până la completa executare, iar la expirare îl va libera dacă nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Dat la 12 Februarie 1937.

Nr. 7.305. — Dos. Nr. 2.464/935.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei rurale Filiaşi, jud. Dolj,

Văzând cartea de judecată penală cu Nr. 476 din 1936, a acestei judecătorii, prin care Cristea Gh. Dumitraşcu, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Tencănău, jud. Dolj, a fost condamnat la 500 lei amendă în folosul Statului, pentru faptul de contravenţie, pedepsit de art. 3, 62 din legea circulaţiei;

Văzând că hotărîrea a rămas definitivă prin neapelare şi condamnatul nu s'a conformat legii de a depune recipisa la grefa judecătoriei, în termen de o lună de zile dela data de când hotărîrea a rămas definitivă;

In baza art. 54 din codul penal şi 520 din procedura penală, emitem prezentul mandat şi transformăm amenda de mai sus, în 10 zile de închisoare corecţională.

Ordonăm agenţilor forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul la arestul central din Craiova, pentru a-şi executa pedeapsa.

Invităm pe d-l director al acestui arest, a primi şi deţine pe susnumitul condamnat, până la completa executare, iar la expirare îl va libera dacă nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Dat la 12 Februarie 1937.

Nr. 7.311. — Dos. Nr. 2.229/935.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei rurale Filiaşi, jud. Dolj,

Văzând cartea de judecată penală cu Nr. 410 din 1936, a acestei judecătorii, prin care Nicolae I. D. Duţu, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Salcia, jud. Dolj, a fost condamnat la 100 lei amendă în folosul Statului, pentru faptul de contravenţie, pedepsit de art. 81 şi 82 din legea vânătoarei;

Văzând că hotărîrea a rămas definitivă prin neapelare şi condamnatul nu s'a conformat legii de a depune recipisa la grefa judecătoriei, în termen de o lună de zile dela data de când hotărîrea a rămas definitivă;

In baza art. 54 din codul penal şi 520 din procedura penală, emitem prezentul mandat şi transformăm amenda de mai sus, în 2 zile de închisoare corecţională.

Ordonăm agenţilor forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul la arestul central din Craiova, pentru a-şi executa pedeapsa.

Invităm pe d-l director al acestui arest, a primi şi deţine pe susnumitul condamnat, până la completa executare, iar la expirare îl va libera, dacă nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Dat la 12 Februarie 1937.

Nr. 7.324. — Dos. Nr. 2.003/935.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei rurale Filiaşi, jud. Dolj,

Văzând cartea de judecată penală cu Nr. 468 din 1936, a acestei judecătorii, prin care Mircea I. Resniceanu, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Alarg, jud. Dolj, a fost condamnat la 500 lei amendă în folosul Statului, pentru faptul de contravenţie, pedepsit de art. 3, 62 din legea circulaţiei;

Văzând că hotărîrea a rămas definitivă prin neapelare şi condamnatul nu s'a conformat legii de a depune recipisa la grefa judecătoriei, în termen de o lună de zile dela data de când hotărîrea a rămas definitivă;

In baza art. 54 din codul penal şi 520 din procedura penală, emitem prezentul mandat şi transformăm amenda de mai sus în 10 zile de închisoare corecţională.

Ordonăm agenţilor forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul la arestul central din Craiova, pentru a-şi executa pedeapsa.

Invităm pe d-l director al acestui arest, a primi şi deţine pe susnumitul condamnat, până la completa executare, iar la expirare îl va libera dacă nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Dat la 12 Februarie 1937.

Nr. 7.330. — Dos. Nr. 1.859/935.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei rurale Filiaşi, jud. Dolj,

Văzând cartea de judecată penală cu Nr. 894 din 1936, a acestei judecătorii, prin care Gheorghe D. Dulcu, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Muşculeşti, jud. Gorj, a fost condamnat la 150 lei, amendă în folosul Statului, pentru faptul de contravenţie, pedepsit de art. 3, 62 din legea circulaţiei;

Văzând că hotărîrea a rămas definitivă prin neapelare şi condamnatul nu s'a conformat legii de a depune recipisa la grefa judecătoriei, în termen de o lună de zile dela data de când hotărîrea a rămas definitivă;

In baza art. 54 din codul penal şi 520 din procedura penală, emitem prezentul mandat şi transformăm amenda de mai sus, în 3 zile de închisoare corecţională.

Ordonăm agenţilor forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul la arestul central din Craiova, pentru a-şi executa pedeapsa.

Invităm pe d-l director al acestui arest, a primi şi deţine pe susnumitul condamnat, până la completa executare, iar la expirare îl va libera dacă nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Dat la 12 Februarie 1937.

Nr. 7.336. — Dos. Nr. 1.878/936.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei rurale Filiaşi, jud. Dolj,

Văzând cartea de judecată penală cu Nr. 16 din 1936, a acestei judecătorii, prin care Grigore Ion Mândecescu, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Turburea, jud. Gorj, a fost condamnat la 500 lei amendă în folosul Statului, pentru faptul de contravenţie, pedepsit de art. 3, 62 din legea circulaţiei;

Văzând că hotărîrea a rămas definitivă prin neapelare şi condamnatul nu s'a conformat legii de a depune recipisa la grefa judecătoriei, în termen de o lună de zile dela data de când hotărîrea a rămas definitivă;

In baza art. 54 din codul penal şi 520 din procedura penală, emitem prezentul mandat şi transformăm amenda de mai sus, în 10 zile de închisoare corecţională.

Ordonăm agenţilor forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul la arestul central din Craiova, pentru a-şi executa pedeapsa.

Invităm pe d-l director al acestui arest, a primi şi deţine pe susnumitul condamnat, până la completa executare, iar la expirare îl va libera dacă nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Dat la 12 Februarie 1937.

Nr. 7.346. — Dos. Nr. 1.639/936.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei rurale Filiaşi, jud. Dolj;

Văzând cartea de judecată penală cu Nr. 67 din 1936, a acestei judecătorii, prin care Nicolae Băloiu, cu ultimul domiciliul cunoscut în com. Coţofeni din faţă, jud. Dolj, a fost condamnat să plătească 500 lei amendă în folosul Statului, pentru faptul de contravenţie, pedepsit de art. 3, 62 din legea circulaţiei.

Văzând că hotărârea a rămas definitivă, prin neapelare şi condamnatul, nu s'a conformat legii de a depune recipisa la grefa judecătoriei, în termen de o lună de zile, dela data de când hotărârea a rămas definitivă.

In baza art. 54 din codul penal şi art. 526 din procedura penală, emitem prezentul mandat şi transformăm a-

menda de mai sus, în 10 zile de închisoare corecţională.

Ordonăm agenţilor forţei publice să aresteze şi să-l conducă pe susnumitul la arestul central din Craiova, pentru a-şi executa pedeapsa.

Invităm pe d-l director al acestui arest, al primi şi deţine, pe susnumitul condamnat până la completa executare, iar la expirare îl va elibera dacă nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Dat la 12 Februarie 1937.

Nr. 7.353. — Dos. Nr. 1.460/935.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei rurale Filiaşi, jud. Dolj;

Văzând cartea de judecată penală cu Nr. 2.414 din 1935, a acestei judecătorii, prin care Ion Nanu, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Brădeşti, jud. Dolj, a fost condamnat să plătească 500 lei amendă, în folosul Statului, pentru faptul de contravenţie, pedepsit de art. 3, 62 din legea circulaţiei.

Văzând că hotărârea a rămas definitivă, prin neapelare şi condamnatul, nu s'a conformat legii de a depune recipisa la grefa judecătoriei, în termen de o lună de zile, dela data de când hotărârea a rămas definitivă.

In baza art. 54 din codul penal şi art. 526 din procedura penală, emitem prezentul mandat şi transformăm amenda de mai sus, în 10 zile de închisoare corecţională.

Ordonăm agenţilor forţei publice să aresteze şi să-l conducă pe susnumitul la arestul central din Craiova, pentru a-şi executa pedeapsa.

Invităm pe d-l director al acestui arest, al primi şi deţine, pe susnumitul condamnat până la complecta executare iar la expirare îl va elibera dacă nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Dat la 12 Februarie 1937.

Nr. 7.355. — Dos. Nr. 872/935.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei rurale Filiaşi, jud. Dolj;

Văzând cartea de judecată penală cu Nr. 2.632 din 1935, a acestei judecătorii, prin care Ionică T. Dumitru, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Coşoveni, jud. Dolj, a fost condamnat să plătească 100 lei amendă, în folosul Statului, pentru faptul de contarvenţie, pedepsit de art. 3, 62 din legea circulaţiei.

Văzând că hotărârea a rămas definitivă, prin neapelare şi condamnatul, nu s'a conformat legii de a depune recipisa la grefa judecătoriei, în termen de o lună de zile, dela data de când hotărârea a rămas definitivă.

In baza art. 54 din codul penal şi art. 526 din procedura penală, emitem prezentul mandat şi transformăm amenda de mai sus, în 2 zile de închisoare corecţională.

Ordonăm agenţilor forţei publice să aresteze şi să-l conducă pe susnumitul la arestul central din Craiova, pentru a-şi executa pedeapsa.

Invităm pe d-l director al acestui arest, al primi şi deţine, pe susnumitul condamnat până la completa executare, iar la expirare îl va elibera dacă nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Dat la 12 Februarie 1937.

Nr. 7.357. — Dos. Nr. 1.194/935.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei rurale Filiaşi, jud. Dolj;

Văzând cartea de judecată penală cu Nr. 2.631 din 1935, a acestei judecătorii, prin care Brescu T. Dumitru, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Balş, Jud. Romanaţi, a fost condamnat să plătească 100 lei amendă, în folosul Statului, pentru faptul de contravenţie, pedepsit de art. 3, 62 din legea circulaţiei.

Văzând că hotărârea a rămas definitivă, prin neapelare şi condamnatul, nu s'a conformat legii de a depune recipisa la grefa judecătoriei, în termen de o lună de zile, dela data de când hotărârea a rămas definitivă.

In baza art. 54 din codul penal şi art. 526 din procedura penală, emitem prezentul mandat şi transformăm amenda de mai sus, în 2 zile de închisoare corecţională.

Ordonăm agenţilor forţei publice să aresteze şi să-l conducă pe susnumitul la arestul central din Craiova, pentru a-şi executa pedeapsa.

Invităm pe d-l director al acestui arest, al primi şi deţine, pe susnumitul condamnat până la completa executare, iar la expirare îl va elibera dacă nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Dat la 12 Februarie 1937.

Nr. 7.359. — Dos. Nr. 1.192/935.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei rurale Filiaşi, jud. Dolj;

Văzând cartea de judecată penală cu Nr. 316 din 1936, a acestei judecătorii, prin care Gheorghe I. Catrinoiu, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Turceni de Sus, jud. Gorj, a fost condamnat să plătească 150 lei amendă, în folosul Statului, pentru faptul de contravenţie, pedepsit de art. 45 din legea circulaţiei.

Văzând că hotărârea a rămas definitivă, prin neapelare şi condamnatul, nu s'a conformat legii de a depune recipisa la grefa judecătoriei, în termen de o lună de zile, dela data de când hotărârea a rămas definitivă.

In baza art. 54 din codul penal şi art. 526 din procedura penală, emitem prezentul mandat şi transformăm amenda de mai sus, în 3 zile de închisoare corecţională.

Ordonăm agenţilor forţei publice să aresteze şi să-l conducă pe susnumitul la arestul central din Craiova, pentru a-şi executa pedeapsa.

Invităm pe d-l director al acestui arest, al primi şi deţine, pe susnumitul condamnat până la completa executare, iar la expirare îl va elibera dacă nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Dat la 12 Februarie 1937.

Nr. 7.363. — Dos. Nr. 1.101/935.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei rurale Filiaşi, jud. Dolj;

Văzând cartea de judecată penală cu Nr. 319 din 1936, a acestei judecătorii, prin care Constantin N. Vlăduţescu, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Plopşor, jud. Gorj, a fost condamnat să plătească 150 lei amendă, în folosul Statului, pentru faptul de contravenţie, pedepsit de art. 3, 62 din legea circulaţiei.

Văzând că hotărârea a rămas definitivă, prin neapelare şi condamnatul, nu s'a conformat legii de a depune recipisa la grefa judecătoriei, în termen de o lună de zile, dela data de când hotărârea a rămas definitivă.

In baza art. 54 din codul penal şi art. 526 din procedura penală, emitem prezentul mandat şi transformăm amenda de mai sus, în 3 zile de închisoare corecţională.

Ordonăm agenţilor forţei publice să aresteze şi să-l conducă pe susnumitul la arestul central din Craiova, pentru a-şi executa pedeapsa.

Invităm pe d-l director al acestui arest, al primi şi deţine, pe susnumitul condamnat până la completa executare, iar la expirare îl va elibera dacă nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Dat la 12 Februarie 1937.

Nr. 7.369. — Dos. Nr. 1.113/935.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea.

Noi, judele Judecătoriei rurale Filiaşi, jud. Dolj,

Văzând cartea de judecată penală cu Nr. 2.411 din 1935, a acestei judecătorii, prin care Cristea M. Roşca, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Coţofeni din faţă, jud. Dolj, este condamnat să plătească suma de lei 500 amendă în folosul Statului, pentru faptul de contra-

venţie prevăzut şi pedepsit de art. 3, 62 din legea circulaţiei;

Văzând că hotărîrea a rămas definitivă, prin neapelare şi condamnatul nu s'a conformat legii, de a depune recipisa la grefa judecătoriei în termen de o lună de zile dela data de când hotărîrea a rămas definitivă;

In baza art. 54 din codul penal şi art. 520 din procedura penală, emitem prezentul mandat şi transformăm amenda de mai sus în 10 zile închisoare corecţională.

Ordonăm agenţilor forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul la arestul central Craiova, pentru a-şi executa pedeapsa.

Invităm pe directorul arestului, al primi şi deţine până la completa executare.

Dat la 12 Februarie 1937.

Nr. 7.373. — Dos. Nr. 866/935.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei rurale Filiaşi, jud. Dolj,

Văzând cartea de judecată penală cu Nr. 2.295 din 1935, a acestei judecătorii, prin care Constantin N. Dinu, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Turceni, jud. Gorj, este condamnat să plătească suma de lei 100 amendă în folosul Statului, pentru faptul de contravenţie, prevăzut şi pedepsit de art. 3, 62 din legea circulaţiei;

Văzând că hotărîrea a rămas definitivă, prin neapelare şi condamnatul nu s'a conformat legii, de a depune recipisa la grefa judecătoriei în termen de o lună de zile dela data de când hotărîrea a rămas definitivă;

In baza art. 54 din codul penal şi art. 520 din procedura penală, emitem prezentul mandat şi transformăm amenda de mai sus în 2 zile închisoare corecţională.

Ordonăm agenţilor forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul la arestul central Craiova, pentru a-şi executa pedeapsa.

Invităm pe directorul arestului, al primi şi deţine până la completa executare.

Dat la 12 Februarie 1937.

Nr. 7.377. — Dos. Nr. 844/935.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei rurale Filiaşi, jud. Dolj,

Văzând cartea de judecată penală cu Nr. 2.289 din 1935, a acestei judecătorii, prin care Ion Dinculescu, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Ghindeni, jud. Dolj, este condamnat să plătească suma de lei 100 amendă în folosul Statului, pentru faptul de contravenţie, prevăzut şi pedepsit de art, 3, 62 din legea circulaţiei;

Văzând că hotărîrea a rămas definitivă, prin neapelare şi condamnatul nu s'a conformat legii, de a depune recipisa la grefa judecătoriei în termen de o lună de zile dela data de când hotărîrea a rămas definitivă;

In baza art. 54 din codul penal şi art. 520 din procedura penală, emitem prezentul mandat şi transformăm amenda de mai sus în 2 zile închisoare corecţională.

Ordonăm agenţilor forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul la arestul central Craiova, pentru a-şi executa pedeapsa.

Invităm pe directorul arestului, al primi şi deţine până la completa executare.

Dat la 12 Februarie 1937.

Nr. 7.381. — Dos. Nr. 836/935.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei rurale Filiaşi, jud. Dolj,

Văzând cartea de judecată penală cu Nr. 2.701 din 1936, a acestei judecătorii, prin care Marin Balica, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Coţofeni, jud. Dolj, este condamnat să plătească suma de lei 500 amendă în folosul Statului, pentru faptul de contravenţie, prevăzut şi pedepsit de art. 3, 62 din legea circulaţiei;

Văzând că hotărîrea a rămas definitivă, prin neapelare şi condamnatul nu s'a conformat legii, de a depune recipisa la grefa judecătoriei în termen de o lună de zile dela data de când hotărîrea a rămas definitivă;

In baza art. 54 din codul penal şi art. 520 din procedura penală, emitem prezentul mandat şi transformăm amenda de mai sus în 10 zile închisoare corecţională.

Ordonăm agenţilor forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul la arestul central Craiova, pentru a-şi executa pedeapsa.

Invităm pe directorul arestului, al primi şi deţine până la completa executare.

Dat la 12 Februarie 1937.

Nr. 7.385. — Dos. Nr. 738/935.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei rurale Filiaşi, jud. Dolj,

Văzând cartea de judecată penală cu Nr. 446 din 1936, a aceste judecătorii, prin care Radu Mateescu, cu ultimul domiciliu cunoscut în Craiova, jud. Dolj, este condamnat să plătească suma de lei 150 amendă în folosul Statului, pentru faptul de contravenţie, prevăzut şi pedesit de art. 3, 62 din legea circulaţiei;

Văzând că hotărîrea a rămas definitivă, prin neapelare şi condamnatul nu s'a conformat legii, de a depune recipisa la grefa judecătoriei în termen de o lună de zile dela data de când hotărîrea a rămas definitivă;

In baza art. 54 din codul penal şi art. 520 din procedura penală, emitem prezentul mandat şi transformăm amenda de mai sus în 3 zile închisoare corecţională.

Ordonăm agenţilor forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul la arestul central Craiova, pentru a-şi executa pedeapsa.

Invităm pe directorul arestului, al primi şi deţine până la completa executare.

Dat la 12 Februarie 1937.

Nr. 7.387. — Dos. Nr. 492/935.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei rurale Filiaşi, jud. Dolj;

Văzând cartea de judecată penală Nr. 2.054 din 1935, a acestei judecătorii, prin care Ilie Bidică, cu ultimul domiciliu cunoscut în Craiova, a fost condamnat să plătească 200 lei amendă, în folosul Statului, pentru faptul de contravenţie, prevăzut şi pedepsit de art. 3, 62 din legea circulaţiei;

Văzând că hotărîrea a rămas definitivă, prin neapelare şi condamnatul nu s'a conformat legii, de a depune recipisa la grefa judecătoriei, în termen de o lună dela data de când hotărîrea a rămas definitivă;

In baza art. 54 din codul penal şi art, 520 din procedura penală, emitem prezentul mandat şi transformăm amenda de mai sus în patru zile de închisoare corecţională.

Ordonăm agenţilor forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul condamnat la arestul central Craiova, pentru a executa pedeapsa şi invităm pe directorul arestului, a-l primi şi deţine, până la completa executare.

Dat la 12 Februarie 1937.

Nr. 7.395. — Dos. Nr. 643/935.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei rurale Filiaşi, jud. Dolj;

Văzând cartea de judecată penală Nr. 318 din 1936, a acestei judecătorii, prin care Dumitru Vâlceanu, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Strâmba, jud. Gorj, a fost condamnat să plătească 150 lei amendă, în folosul Statului, pentru faptul de contravenţie, prevăzut şi pedepsit de art. 3, 62 din legea circulaţiei;

Văzând că hotărîrea a rămas definitivă, prin neapelare şi condamnatul nu s'a conformat legii, de a depune recipisa la grefa judecătoriei, în termen de o lună dela data de când hotărîrea a rămas definitivă;

In baza art. 54 din codul penal şi art. 520 din procedura penală, emitem prezentul mandat şi transformăm amenda

de mai sus în trei zile de închisoare corecțională.

Ordonăm agenților forței publice să aresteze și să conducă pe susnumitul condamnat la arestul central Craiova, pentru a executa pedeapsa și invităm pe directorul arestului, a-l primi și deține, până la completa executare.

Dat la 12 Februarie 1937.

Nr. 7.426. — Dos. Nr. 1.109/935.

Judecătoria rurală Podul-Iloaei, jud. Iași

In numele legii și al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, Grig. Eug. V. Ghiculescu, judele judecătoriei rurale Podul-Iloaei, jud. Iași;

Văzând cartea de judecată penală Nr. 1.179 din 1936, pronunțată de această judecătorie, prin care Gh. Bleort, de profesie agricolă, major, cu ultimul domiciliul cunoscut în com. Litcani, jud. Iași, este condamnat la 250 lei amendă, în folosul Statului, plus lei 112 porto-poștal, pentru faptul de insulte, prevăzut și pedepsit de art. 300, 396 din codul penal;

Văzând adresa d-lui prim-procuror de pe lângă Tribunalul Iași, cu Nr. 21.843 din 1936, prin care ni se aduce la cunoștiință că nu poate executa mandatele speciale de muncă, conform art. 54 din noul cod penal;

Văzând că, condamnatul nu a achitat amenda, în conformitate cu dispozițiunile art. 54 din noul cod penal, amenda transformându-se în închisoare, trebue să sufere cinci zile de închisoare polițienească;

Mandăm și ordonăm tuturor agenților forței publice de a prinde și conduce pe susnumitul condamnat la arestul Galata-Iași.

Ordonăm directorului acelui arest a primi și deține pe susnumitul condamnat timp de cinci zile, care se vor socoti dela data încarcerării și la expirare îl va libera, dacă nu va fi deținut și pentru alte fapte.

In caz de plata amenzii, mandatul se va restitui judecătoriei spre anulare, împreună cu recipisa de consemnarea sumei.

Dat la 26 Noemvrie 1937.

Nr. 25.997. — Dos. Nr. 162/936.

— In numele legii și al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, Grig. Eug. V. Ghiculescu, judele judecătoriei rurale Podul-Iloaei, jud. Iași;

In temeiul cărții de judecată Nr. 845 din 1936, prin care Ecaterina C. Dumitresei, de profesiune agricolă, majoră, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Rădășeni, jud. Baia, este condamnată la o lună de zile închisoare corecțională, pentru faptul de tăinuire, prevăzut și pedepsit de art. 53, 54 din codul penal;

Mandăm și ordonăm directorului închisorii Galata, de a primi si deține pe susnumita condamnată și a face să-și execute pedeapsa susarătată, al cărei termen se va calcula dela data încarcerării, iar la exprirare să o pună în libertate, dacă nu va fi deținută și pentru alte fapte.

Ordonăm agenților forței publice să dea tot concursul legiuit pentru executarea acestui mandat.

Nr. 26.200. — Dos. Nr. 96/936.

— In numele legii și al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, Grig. Eug. V. Ghiculescu, judele Judecătoriei rurale Podul Iloaei, județul Iași,

Văzând cartea de judecată penală Nr. 1.657 din 1935, pronunțată de această judecătorie, prin care Silivestru Potârcă, major, de profesiune agricultor, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Podul Iloaei, jud. Iași, a fost condamnat să plătească 500 lei amendă în folosul Statului, plus 24 lei porto-poștal, pentru faptul de furt, prevăzut și pedepsit de art. 306 și 308 din codul penal;

Văzând adresa d-lui prim-procuror al Tribunalului Iași Nr 21.843 din 1936, prin care ni se aduce la cunoștință că nu poate executa mandatele speciale de muncă, conform art. 54 din codul penal Regele Carol al II-lea;

Văzând că condamnatul n'a achitat amenda, în conformitate cu dispozițiunile art. 54 din codul penal Regele Carol al II-lea, amenda transformându-se în închisoare, trebue să sufere 10 zile de închisoare corecțională.

Mandăm și ordonăm tuturor agenților forței publice de a prinde și conduce pe susnumitul condamnat la arestul Galata, Iași.

Ordonăm directorului acelui arest a primi și deține pe susnumitul condamnat pe tot timpul arătat mai sus, socotit dela data încarcerării, iar la expirare îl va libera, dacă nu va fi deținut și pentru alte fapte.

In caz de plata amenzii, mandatul se va restitui judecătoriei, spre anulare, împreună cu recipisa de consemnarea sumei.

Dat la 11 Decemvrie 1936.

Nr. 26.828. — Dos. Nr. 1.404/936.

— In numele legii și al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, Grig. Eug. V. Ghiculescu, judele Judecătoriei rurale Podul Iloaei, județul Iași,

Văzând cartea de judecată penală Nr. 1.657 din 1936, pronunțată de această julecătorie, prin care Cristea Marcov, major, de profesiune agricultor, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Podul Iloaei, jud. Iași, a fost condamnat să plătească 500 lei amendă în folosul Stafaptul de furt, prevăzut și pedepsit de art. 306 și 308 din codul penal;

Văzând adresa d-lui prim-procuror al Tribunalului Iași Nr .21.843 din 1936, prin care ni se aduce la cunoștință că nu poate executa mandatele speciale de muncă, conform art. 54 din codul penal Regele Carol al II-lea;

Văzând că condamnatul n'a achitat amenda, în conformitate cu dispozițiunile art. 54 din codul penal Regele Carol al II-lea, amenda transformându-se în închisoare, trebue să sufere 10 zile de închisoare corecțională.

Mandăm și ordonăm tuturor agenților forței publice de a prinde și conduce pe susnumitul condamnat la arestul Galata, Iași.

Ordonăm directorului acelui arest a primi și deține pe susnumitul condamnat pe tot timpul arătat mai sus, socotit dela data încarcerării, iar la expirare o va libera, dacă nu va fi deținut și pentru alte fapte.

In caz de plata amenzii, mandatul se va restitui judecătoriei, spre anulare, împreună cu recipisa de consemnarea sumei.

Dat la 11 Decemvrie 1936.

Nr. 26.829. — Dos. Nr. 1.404/936.

— In numele legii și al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, Grig. Eug. V. Ghiculescu, judele Judecătoriei rurale Podul Iloaei, județul Iași,

Văzând cartea de judecată penală Nr. 690 din 1936, pronunțată de această judecătorie, prin care Maria Nieulici, majoră, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Polul Iloaei, jud. Iași, a fost condamnată să plătească 300 lei amendă în folosul Statului, plus 14 lei porto-poștal, pentru faptul de lovire, prevăzut și pedepsit de art. 238, alin. III, din codul penal;

Văzând adresa d-lui prim-procuror al Tribunalului Iași Nr. 18.921 din 1936, prin care ni se aduce la cunoștință că nu poate executa mandatele speciale de muncă, conform art. 54 din codul penal Regele Carol al II-lea;

Văzând că condamnata nu a achitat amenda, în conformitate cu dispozițiunile art. 54 din codul penal Regele Carol al II-lea, amenda transformându-se în închisoare, trebue să sufere 6 zile de închisoare corecțională.

Mandăm și ordonăm tuturor agenților forței publice de a prinde și conduce pe susnumita condamnată la arestul Galata, Iași.

Ordonăm directorului acelui arest a primi și deține pe susnumita condamnată pe tot timpul arătat mai sus, socotit dela data încarcerării, iar la expirare o va libera, dacă nu va fi deținută și pentru alte fapte.

In caz de plata amenzii, mandatul se va restitui judecătoriei, spre anulare, împreună cu recipisa de consemnarea sumei.

Dat la 28 Ianuarie 1937.

Nr. 2.618. — Dos. Nr. 519/936.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, Grig. Eug. V. Ghiculescu, judele Judecătoriei rurale Podul Iloaei, judeţul Iaşi,

Văzând cartea de judecată penală Nr. 1.559 din 1936, pronunţată de această judecătorie, prin care Ştefan A. Mariei, major, de profesiune agricultor, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Podul Iloaei, jud. Iaşi, a fost condamnat să plătească 200 lei amendă în folosul Statului, plus 35 lei porto-poştal, pentru faptul de contravenţie, prevăzut şi penat de art. 3 şi 62 din legea circulaţiei;

Văzând adresa d-lui prim-procuror al Tribunalului Iaşi, Nr. 18.921 din 1937, prin care ni se aduce la cunoştinţă că nu poate executa mandatele speciale de muncă, conform art. 54 din codul penal Regele Carol al II-lea;

Văzând că condamnatul n'a achitat amenda, în conformitate cu dispoziţiunile art. 54 din codul penal Regele Carol al II-lea, amenda transformându-se în închisoare, trebue să sufere 4 zile de închisoare corecţională.

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţilor forţei publice de a prinde şi conduce pe susnumitul condamnat la arestul Galata, Iaşi.

Ordonăm directorului acelui arest a primi şi deţine pe susnumitul condamnat pe tot timpul arătat mai sus, socotit dela data încarcerării, iar la expirare îl va libera, dacă nu va fi deţinut şi pentru alte fapte.

La caz de plata amenzii, mandatul se va restitui judecătoriei, spre anulare, împreună cu recipisa de consemnarea sumei.

Dat la 1 Martie 1937.

Nr. 4.925. — Dos. Nr. 1.215/936.

Judecătoria rurală Turcenii-de-Sus, jud. Gorj

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, D. M. Dănescu, judele Judecătoriei rurale Turceni de Sus, jud. Gorj,

In baza art. 54 din codul penal Regele Carol al II-lea, şi în baza cărţii de judecată penală Nr. 1.160 din 1936, pronunţată de această judecătorie, prin care Alexandru N. I. al Sondului, cu ult. domiciliu cunoscut în com. Ohaba-Jiu, jud. Gorj, a fost condamnat să plătească 500 lei amendă în folosul Statului;

Având în vedere că susnumitul condamnat n'a achitat această amendă în termenul prescris de art. 54 din codul penal Regele Carol al II-lea,

Transformăm amenda de 500 lei în 10 zile de închisoare corecţională.

Cerem ca orice agent al forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul condamnat la arestul preventiv din Tg.-Jiu.

Mandăm şi ordonăm directorului acestei închisori a primi şi reţine pe numitul în suszisul arest pe timpul determinat mai sus şi calculat dela încarcerare, iar la expirare să fie liberat, dacă nu va fi reţinut pentru alte cauze.

Cerem ca orice depozitar al forţei publice să dea ajutor, la caz de necesitate, pentru executarea acestui mandat.

Amenda a fost pronunţată în baza art. 309, alin. II din codul penal vechiu.

Dat la 1 Martie 1937.

Nr. 3.541. — Dos. Nr. 1.380/936.

Judecătoria rurală Vorniceni, jud. Lăpuşna

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei rurale Vorniceni, jud. Lăpuşna,

Văzând cartea de judecată penală Nr. 210 din 1936, rămasă definitivă, prin care Constantin Andrei Iliescu, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Recea, jud. Lăpuşna, a fost condamnat la 1.000 lei amendă în folosul Statului, pentru faptul prevăzut şi pedepsit de art. 306, 309 din codul penal;

Că zisul condamnat nu a plătit amenda în termenul prevăzut de legea din 24 Martie 1923 şi că, potrivit art. 4, din aceeaşi lege, această amendă urmează a fi transformată, în caz de insolvabilitate, în 20 zile închisoare corecţională şi a se executa în arestul central al judeţului Lăpuşna, care se va considera din ziua încarcerării.

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţilor forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul condamnat la închisoarea susvorbită, iar d-lui director al arestului a primi şi deţine pe numitul pe tot timpul determinat mai sus, când la expirare îl va pune în libertate, dacă nu va fi deţinut pentru alte cauze.

Invităm pe toţi depozitarii forţei publice să dea mână de ajutor, în caz de necesitate, pentru executarea prezentului mandat.

Dat la 18 Noemvrie 1936.

Nr. 22.284. — Dos. Nr. 2.378/935.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei rurale Vorniceni, jud. Lăpuşna,

Văzând cartea de judecată penală Nr. 174 din 1936, rămasă definitivă, prin care Alexandrina Munteanu, fostă infirmieră la Spitalul de tub. Vorniceni, cu domiciliul necunoscut, a fost condamnată la 500 lei amendă în folosul Statului, pentru faptul prevăzut de art. 183 din codul penal;

Că zisa condamnată nu a plătit amenda în termenul prevăzut de legea din 24 Martie 1923 şi că, potrivit art. 4, din aceeaşi lege, această amendă urmează a fi transformată, în caz de insolvabilitate, în 10 zile închisoare corecţională şi a se executa în arestul central al judeţului Lăpuşna, care se va considera din ziua încarcerării.

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţilor forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumita condamnată la închisoarea susvorbită, iar d-lui director al arestului a primi şi deţine pe numita pe tot timpul determinat mai sus, când la expirare o va pune în libertate, dacă nu va fi deţinută pentru alte cauze.

Invităm pe toţi depozitarii forţei publice să dea mână de ajutor, în caz de necesitate, pentru executarea prezentului mandat.

Dat la 29 Ianuarie 1937.

Nr. 1.419. — Dos. Nr. 2.308/935.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei rurale Vorniceni, jud. Lăpuşna,

Văzând cartea de judecată cu Nr. 1.758 din 1936, definitivă, prin care Gheorghe Savu, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Vorniceni, jud. Lăpuşna, este condamnat să plătească suma de lei 250 amendă în folosul Statului, pentru faptul prevăzut şi pedepsit de art. 300 din codul penal;

Că susnumitul condamnat nu a plătit amenda în termenul prevăzut de legea din 24 Martie 1923 şi că, potrivit art. 4 din aceeaşi lege, această amendă urmează a fi transformată în caz de insolvabilitate în 5 zile de închisoare corecţională şi a se executa în arestul Central al judeţului Lăpuşna, care se va considera din ziua încarcerării.

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţilor forţei publice să aresteze şi să conducă pe susnumitul condamnat la închisoarea susvorbită.

Ordonăm d-lui director al arestului a primi şi deţine pe susnumitul condamnat, pe tot timpul determinat mai sus, iar la expirare să-l pună în libertate, dacă nu va mai fi deţinut şi pentru alte fapte.

Invităm pe toţi depozitarii forţei publice să dea mână de ajutor, în caz de necesitate, pentru executarea prezentului mandat.

Dat la 9 Februarie 1937.

Nr. 1.832. — Dos. Nr. 1.614/936.

MANDATE SPECIALE DE TRIMITERE LA MUNCĂ

Parchetul Tribunalului Cernăuţi

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, primul-procuror de pe lângă Parchetului Tribunalului Cernăuţi,

Văzând sentinţa cu Nr. App. II. 897/936, a Tribunalului Cernăuţi, secţia II, prin care numitul Bernhard Rosenbaum, cu ultimul domiciliu cunoscut în Cernăuţi, str. Hotinului Nr. 91, este condamnat să plătească suma de lei 500 amendă pentru faptul prevăzut şi pedepsit de art. 345, 570 din legea sanitară;

Văzând că sentinţa a rămas definitivă

la data de 14 Decemvrie 1934 şi susnumitul condamnat nu s'a conformat legii de a depune recipisa la grefa tribunalului în termen de o lună de zile, dela data când sentinţa a rămas definitivă;

In baza dispoziţiunilor art. 54 din codul penal şi art. 523 din procedura penală, emitem prezentul mandat de trimeterea numitului la muncă, spre a plăti prin muncă publică, socotită la preţul zilei, amenda susmenţionată la care a fost condamnat.

Mandăm şi ordonăm agenţilor forţei publice a executa prezentul mandat, ridicând pe susnumitul condamnat şi să-l conducă şi da în primirea autorităţilor administrative ale Municipiului Cernăuţi, care îl vor primi, reţine şi întrebuinţa la munca publică până la achitarea amenzii prevăzută mai sus.

Din preţul zilnic al muncii se va reţine 60 la sută pentru acoperirea amenzii, iar 40 la sută se vor da condamnatului, dacă va cere, pentru întreţinerea sa.

Sumele reţinute se vor depune în folosul Serviciului sanitar al Municipiului Cernăuţi.

In caz de refuz sau imposibilitate de a munci, mandatul se va restitui împreună cu condamnatul, spre a lua măsurile legale.

Dat la 6 Octomvrie 1936.

Nr. 38.987.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, primul-procuror al Parchetului Tribunalului Cernăuţi,

Văzând sentinţa Nr. App I 915/34, a Tribunalului Cernăuţi, prin care numita Maria Merling, cu ultimul domiciliu cunoscut în Cernăuţi, str. Ştefan cel Mare Nr. 23 a, este condamnată să plătească suma de lei 1.000 amendă, pentru faptul prevăzut şi pedepsit de art. 340 din legea sanitară;

Văzând că sentinţa a rămas definitivă, prin respingerea apelului, la data de 14 Mai 1935 şi susnumita condamnată nu s'a conformat legii de a depune recipisa la grefa tribunalului, în termen de o lună de zile dela data când sentinţa a rămas definitivă;

In baza dispoziţiunilor art. 54 din codul penal şi art. 523 din procedura penală, emitem prezentul mandat de trimeterea condamnatei la muncă spre a plăti prin muncă publică, socotită la preţul zilei, amenda mai susmenţionată la care a fost condamnată.

Mandăm şi ordonăm agenţilor forţei publice a executa prezentul mandat, ridicând pe susnumita condamnată şi a o conduce şi da în primirea autorităţilor administrative ale Municipiului Cernăuţi, care o vor primi reţine şi întrebuinţa la muncă publică până la achitarea amenzii prevăzută în acest mandat.

Din preţul zilnic al muncii se va reţine 60 la sută pentru acoperirea amenzii, iar 40 la sută se vor da condamnatei, dacă va cere, pentru întreţinerea sa.

Sumele reţinute se vor depune în folosul Fondului Sanitar al Municipiului Cernăuţi.

In caz de refuz, sau imposibilitate de a munci, mandatul ni se va restitui împreună cu condamnata, spre a lua măsurile legale.

Dat la 11 Noemvrie 1936.

Nr. 44.999/936.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, primul-procuror de pe lângă Tribunalul Cernăuţi;

Văzând sentinţa Nr. Cr. II 213 din 1936 a Tribunalului Cernăuţi, prin care numita Saveta sau Elisaveta Jurchevici, a Mariei, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Mihuceni, jud. Storojineţ, în etate de 29 ani, de profesiune casnică, domiciliată în com. Corovia, a fost condamnată la pedeapsa amenzii de lei 100, pentru faptul prevăzut şi pedepsit de art. 117 din legea actelor stării civile;

Văzând că sentinţa a rămas definitivă (prin neapelare) la data de 2 Iulie 1936 şi condamnata nu 'a conformat legii de a depune recipisa la grefa tribunalului în termen de o lună dela data de când sentinţa a rămas definitivă;

In baza dispoziţiunilor art. 34 din codul penal şi art. 523 din procedura penală, emitem prezentul mandat de trimeterea numitului la muncă, spre a plăti prin muncă publică, socotită la preţul zilei, amenda susmenţionată la care a fost condamnat.

Mandăm şi ordonăm agenţilor forţei publice a executa prezentul mandat, ridicând pe numita Saveta Jurchevici, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Corovia, şi a o conduce şi da în primirea autorităţilor administrative ale Municipiului Cernăuţi, care o vor primi, reţine şi întrebuinţa la muncă publică, până la achitarea amenzii prevăzută în acest mandat.

Din preţul zilnic al muncii se va reţine 60 la sută pentru acoperirea amenzii, iar 40 la sută se va da condamnatului, dacă va cere, pentru întreţinerea sa.

Sumele reţinute se va depune în folosul Ministerului Justiţiei.

In caz de refuz sau imposibilitate de muncă, mandatul ni se va restitui, împreună cu condamnata, spre a lua măsurile legale.

Dat la 7 Decemvrie 1936.

Nr. 49.029.

Parchetul Tribunalului Neamţ

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, primul-procuror de pe lângă Tribunalul Neamţ;

Având în vedere sentinţa penală Nr. 1.239 din 9 Iunie 1936, prin care condamnă pe Maria V. Chiriţă, cu ultimul domiciliu cunoscut în Piatra-Neamţ, str. Hurjui Pantelimon Nr. 156, să plătească 500 lei amendă în folosul Statului, pentrucă a comis faptul de furt, prevăzut de art. 306, 308 din codul penal;

Având în vedere că susmenţionata sentinţă a rămas definitivă;

Având în vedere că expirând termenul de o lună, prevăzut de art. 54 din codul penal şi că condamnata nu a depus la acest parchet recipisa de plata amenzii în sumă de lei 500,

Mandăm şi ordonăm tuturor agenţilor forţei publice să pună mâna pe susnumita condamnată şi a o preda cu acest mandat administraţiunii comunale, luând dovadă de predare, pe care o va înainta parchetului Neamţ.

Plata muncii făcându-se la preţul zilei, condamnata este obligată să rămână la dispoziţia administraţiunii şi să execute munca până la achitarea amenzii.

Administraţiunea va depune suma strânsă prin reţinerea de 60 la sută din preţul zilnic la Administraţia financiară, pe „Contul amenzilor" ,iar recipisa o va înainta Parchetului Neamţ, cu specificarea zilelor de muncă.

Restul de 40 la sută din preţul zilei se va înmâna condamnatei pentru întreţinerea sa.

In cazul când condamnata va fugi dela muncă, refuză sau nu poate muncii, administraţiunea va înştiinţa imediat parchetul, care va interveni să transforme amenda în închisoare, emiţându-se de îndată mandat de arestare, în conformitate cu art. 54 din codul penal.

Dat la 22 Iulie 1935.

Nr. 8.790. — Dos. Nr. 539/936.

Parchetul Tribunalului Prahova

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, primul-procuror de pe lângă Tribunalul Prahova,

Având în vedere sentinţa penală Nr. 3.544, a Tribunalului Prahova, secţia III, pronunţată în şedinţa dela 2 Octomvrie 1935, prin care Marin Costache, major, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Călineşti, jud. Ilfov, a fost condamnat să plătească 300 lei amendă în folosul Ministerului Justiţiei, Fondul amenzilor, pentru faptul prevăzut şi pedepsit de art. 23 din legea C. F. R.;

Văzând că sentinţa a rămas definitivă şi condamnatul nu s'a conformat legii, de a depune recipisa de plata a-

menzii la grefa tribunalului în termen de o lună de zile, dela data de când sentința a rămas definitivă;

In baza dispozițiunilor art. 54 din codul penal și art. 526 din procedura penală, emitem prezentul mandat de trimiterea numitului condamnat la muncă, spre a plăti prin munci publice, socotite la prețul zilei amenda susmenționată, la care a fost condamnat.

Mandăm și ordonăm agenților forței publice a executa prezentul mandat, ridicând pe susnumitul condamnat și a-l conduce și da în primirea autorităților administrative ale comunei, municipiului sau județului, unde condamnatul se va găsi, care îl vor primi, reține și întrebuința la muncă publică, până la achitarea amenzii prevăzută în acest mandat.

Din prețul zilnic al muncii se va reține 60% pentru acoperirea amenzii, iar 40% se va da condamnatului, dacă va cere, pentru întreținerea sa.

Sumele reținute se vor depune pe seama Statului, iar recipisa de depunerea sumei va fi înaintată parchetului, cu specificarea zilelor de muncă efectuată și a prețului cu care s'a socotit ziua de muncă.

In caz de refuz sau în impsibilitate de a munci sau în cazul când condamnatul va fugi dela muncă, mandatul ni se va restitui împreună cu condamnatul, spre a lua măsurile legale.

Condamnatul plătind amenda prevăzută în acest mandat, la percepție sau administrația financiară și depunând recipisa constatatoare de plata amenzii, mandatul se va înapoia parchetului, împreună cu recipisa de plata amenzii, pentru a fi anulat.

Dat la 31 Iulie 1936.

Nr. 18.421. — Dos. Nr. 1.627/935.

— In numele legii și la M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, primul-procuror de pe lângă Tribunalul Prahova,

Având în vedere sentința penală Nr. 2.845, a Tribunalului Prahova, secția III, pronunțată în ședința dela 8 Ianuarie 1936, prin care Dumitru Tinoeschi, major, cu ultimul domiciliu cunoscut în Ismail, b-dul Ferdinand, a fost condamnat să plătească 100 lei amendă în folosul Statului, pentru faptul prevăzut și pedepsit de art. 23 din legea C. F. R.;

Văzând că sentința a rămas definitivă și condamnatul nu s'a conformat legii, de a depune recipisa de plata amenzii la grefa tribunalului în termen de o lună de zile, dela data de când sentința a rămas definitivă;

In baza dispozițiunilor art. 54 din codul penal și art. 526 din procedura penală, emitem prezentul mandat de trimiterea numitului condamnat la muncă, spre a plăti prin munci publice, socotite la prețul zilei amenda susmenționată, la care a fost condamnat.

Mandăm și ordonăm agenților forței publice a executa prezentul mandat, ridicând pe susnumitul condamnat și a-l conduce și da în primirea autorităților administrative ale comunei, municipiului sau județului, unde condamnatul se va găsi, care îl vor primi, reține și întrebuința la muncă publică, până la achitarea amenzii prevăzută în acest mandat.

Din prețul zilnic al muncii se va reține 60% pentru acoperirea amenzii, iar 40% se va da condamnatului, dacă va cere, pentru întreținerea sa.

Sumele reținute se vor depune pe seama Statului, iar recipisa de depunerea sumei va fi înaintată parchetului, cu specificarea zilelor de muncă efectuată și a prețului cu care s'a socotit ziua de muncă.

In caz de refuz sau în impsibilitate de a munci sau în cazul când condamnatul va fugi dela muncă, mandatul ni se va restitui împreună cu condamnatul, spre a lua măsurile legale.

Condamnatul plătind amenda prevăzută în acest mandat, la percepție sau administrația financiară și depunând recipisa constatatoare de plata amenzii, mandatul se va înapoia parchetului, împreună cu recipisa de plata amenzii, pentru a fi anulat.

Dat la Octomvrie 1936.

Nr. 29.083. — Dos. Nr. 2.729/935.

— In numele legii și la M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, primul-procuror de pe lângă Tribunalul Prahova,

Având în vedere sentința penală Nr. 1.560, a Tribunalului Prahova, secția II, pronunțată în ședința dela 26 Martie 1936, prin care Gh. M. Ilie, major, cu ultimul domiciliu cunoscut în București, str. Scărlătescu Nr. 54, a fost condamnat să plătească 300 lei amendă în folosul Statului, pentru faptul prevăzut și pedepsit de art. 23 din legea C. F. R.;

Văzând că sentința a rămas definitivă și condamnatul nu s'a conformat legii de a depune recipisa de plata amenzii la grefa tribunalului în termen de o lună de zile, dela data de când sentința a rămas definitivă;

In baza dispozițiunilor art. 54 din codul penal și art. 526 din procedura penală, emitem prezentul mandat de trimiterea numitului condamnat la muncă, spre a plăti prin munci publice, socotite la prețul zilei amenda susmenționată, la care a fost condamnat.

Mandăm și ordonăm agenților forței publice a executa prezentul mandat, ridicând pe susnumitul condamnat și a-l conduce și da în primirea autorităților administrative ale comunei, municipiului sau județului, unde condamnatul se va găsi, care îl vor primi, reține și întrebuința la muncă publică, până la achitarea amenzii prevăzută în acest mandat.

Din prețul zilnic al muncii se va reține 60% pentru acoperirea amenzii, iar 40% se va da condamnatului, dacă va cere, pentru întreținerea sa.

Sumele reținute se vor depune pe seama Statului, iar recipisa de depunerea sumei va fi înaintată parchetului, cu specificarea zilelor de muncă efectuată și a prețului cu care s'a socotit ziua de muncă.

In caz de refuz sau în impsibilitate de a munci sau în cazul când condamnatul va fugi dela muncă, mandatul ni se va restitui împreună cu condamnatul, spre a lua măsurile legale.

Condamnatul plătind amenda prevăzută în acest mandat, la percepție sau administrația financiară și depunând recipisa constatatoare de plata amenzii, mandatul se va înapoia parchetului, împreună cu recipisa de plata amenzii, pentru a fi anulat.

Dat la 16 Octomvrie 1936.

Nr. 23.793. — Dos. Nr. 2.612/935.

— In numele legii și la M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, primul-procuror de pe lângă Tribunalul Prahova,

Având în vedere sentința penală Nr. 4.011, a Tribunalului Prahova, secția III, pronunțată în ședința dela 28 Octomvrie 1935, prin care Sainiuc Ștefan, major, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Izoteși, jud. Suceava, a fost condamnat să plătească 300 lei amendă în folosul Statului, pentru faptul prevăzut și pedepsit de art. 23 din legea C. F. R.;

Văzând că sentința a rămas definitivă și condamnatul nu s'a conformat legii, de a depune recipisa de plata amenzii la grefa tribunalului în termen de o lună de zile, dela data de când sentința a rămas definitivă;

In baza dispozițiunilor art. 54 din codul penal și art. 526 din procedura penală, emitem prezentul mandat de trimiterea numitului condamnat la muncă, spre a plăti prin munci publice, socotite la prețul zilei amenda susmenționată, la care a fost condamnat.

Mandăm și ordonăm agenților forței publice a executa prezentul mandat, ridicând pe susnumitul condamnat și a-l conduce și da în primirea autorităților adm-tive județene, care îl vor primi, reține și întrebuința la muncă publică până la achitarea amenzii prevăzută în acest mandat.

Din prețul zilnic al muncii se va reține 60% pentru acoperirea amenzii, iar 40% se va da condamnatului, dacă va cere, pentru întreținerea sa.

Sumele reținute se vor depune pe seama Statului, iar recipisa de depunerea sumei va fi înaintată parchetului,

cu specificarea zilelor de muncă efectuată şi a preţului cu care s'a socotit ziua de muncă.

In caz de refuz sau în impsibilitate de a munci sau în cazul când condamnatul va fugi dela muncă, mandatul ni se va restitui împreună cu condamnatul, spre a lua măsurile legale.

Condamnatul plătind amenda prevăzută în acest mandat, la percepţie sau administraţia financiară şi depunând recipisa constatatoare de plata amenzii, mandatul se va înapoia parchetului, împreună cu recipisa de plata amenzii, pentru a fi anulat.

Dat la Octomvrie 1936.

Nr. 29.127. — Dos. Nr. 1.918/935.

— In numele legii şi la M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, primul-procuror de pe lângă Tribunalul Prahova,

Având în vedere sentinţa penală Nr. 4.641, a Tribunalului Prahova, secţia IV, pronunţată în şedinţa dela 19 Decemvrie 1935, prin care Menchiu Lazăr, major, cu ultimul domiciliu cunoscut în Ploieşti, str. Rudului Nr. 80, a fost condamnat să plătească 300 lei amendă în folosul Statului, pentru faptul prevăzut şi pedepsit de art. 23 din legea C. F. R.;

Văzând că sentinţa a rămas definitivă şi condamnatul nu s'a conformat legii, de a depune recipisa de plata amenzii la grefa tribunalului în termen de o lună de zile, dela data de când sentinţa a rămas definitivă;

In baza dispoziţiunilor art. 54 din codul penal şi art. 526 din procedura penală, emitem prezentul mandat de trimiterea numitului condamnat la muncă, spre a plăti prin munci publice, socotite la preţul zilei amenda susmenţionată, la care a fost condamnat.

Mandăm şi ordonăm agenţilor forţei publice a executa prezentul mandat, ridicând pe susnumitul condamnat şi a-l conduce şi da în primirea autorităţilor adm-tive judeţene, care îl vor primi, reţine şi întrebuinţa la muncă publică până la achitarea amenzii prevăzută în acest mandat.

Din preţul zilnic al muncii se va reţine 60% pentru acoperirea amenzii, iar 40% se va da condamnatului, dacă va cere, pentru întreţinerea sa.

Sumele reţinute se vor depune pe seama Statului, iar recipisa de depunerea sumei va fi înaintată parchetului, cu specificarea zilelor de muncă efectuată şi a preţului cu care s'a socotit ziua de muncă.

In caz de refuz sau în impsibilitate de a munci, sau în cazul când condamnatul va fugi dela muncă, mandatul ni se va restitui împreună cu condamnatul, spre a lua măsurile legale.

Condamnatul plătind amenda prevăzută în acest mandat, la percepţie sau administraţia financiară şi depunând recipisa constatatoare de plata amenzii, mandatul se va înapoia parchetului, împreună cu recipisa de plata amenzii, pentru a fi anulat.

Dat la 27 Octomvrie 1936.

Nr. 25.120. — Dos. Nr. 1.724/935.

Parchetul Tribunalului Romanaţi

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, prinul-procuror de pe lângă Tribunalul Romanaţi,

Văzând sentinţa Nr. 2.355 din 19 Noemvrie 1935, a Tribunalului Romanaţi, secţia I, prin care Vasile Crăjescu, student, cu ultimul domiciliu cunoscut în Bucureşti, str. Carol Nr. 10, a fost condamnat să plătească 50 lei amendă în folosul Ministerului Justiţiei, Fondul amenzilor, pentru faptul prevăzut şi pedepsit de art. 23 din legea expl. C. F. R.;

Văzând că sentinţa a rămas definitivă la data de 24 Mai 1936, şi condamnatul nu s'a conformat legii, de a depune recipisa la grefa tribunalului în termen de o lună de zile dela data de când sentinţa a rămas definitivă;

In baza dispoziţiunilor art. 54 din codul penal şi art. 526 din procedura penală, emitem prezentul mandat de trimiterea numitului condamnat la muncă, spre a plăti prin munci publice, socotite la preţul zilei amenda susmenţionată, la care a fost condamnat.

Mandăm şi ordonăm agenţilor forţei publice a executa prezentul mandat, ridicând pe susnumitul condamnat şi a-l conduce şi da în primirea autorităţilor administrative ale Prefecturii jud. Romanaţi, care îl vor primi, reţine şi întrebuinţa la muncă publică, până la achitarea amenzii, prevăzută în acest mandat.

Din preţul zilnic al muncii se va reţine 60% pentru acoperirea amenzii, iar 40% se va da condamnatului, dacă va cere, pentru întreţinerea sa.

Sumele reţinute se vor depune la administraţia financiară respectivă.

In caz de refuz sau în impsibilitate de a munci, sau în cazul când condamnatul va fugi dela muncă, mandatul ni se va restitui împreună cu condamnatul, spre a lua măsurile legale.

Dat la 30 Octomvrie 1936.

Nr. 232.

— In numele legii şi la M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, prinul-procuror de pe lângă Tribunalul Romanaţi,

Văzând sentinţa Nr. 121 din 20 Ianuarie 1936, a Tribunalului Romanaţi, secţia I, prin care Ardis Eenaian, cu ultimul domiciliu cunoscut în Bucureşti, str. Făinari Nr. 25, de profesiune voiajor, a fost condamnat să plătească 300 lei amendă în folosul Ministerului Justiţiei, Fondul amenzilor, pentru faptul prevăzut şi pedepsit de art. 23 din legea expl. C. F. R.;

Văzând că sentinţa a rămas definitivă la data de 4 Februarie 1936, şi condamnatul nu s'a conformat legii, de a depune recipisa la grefa tribunalului în termen de o lună de zile dela data de când sentinţa a rămas definitivă;

In baza dispoziţiunilor art. 54 din codul penal şi art. 526 din procedura penală, emitem prezentul mandat de trimiterea numitului condamnat la muncă, spre a plăti prin munci publice, socotite la preţul zilei amenda susmenţionată, la care a fost condamnat.

Mandăm şi ordonăm agenţilor forţei publice a executa prezentul mandat, ridicând pe susnumitul condamnat şi a-l conduce şi da în primirea autorităţilor administrative ale municipiului Bucureşti, care îl vor primi reţine şi întrebuinţa la muncă publică, până la achitarea amenzii, prevăzută în acest mandat.

Din preţul zilnic al muncii se va reţine 60% pentru acoperirea amenzii, iar 40% se va da condamnatului, dacă va cere, pentru întreţinerea sa.

Sumele reţinute se vor depune la administraţia financiară respectivă.

In caz de refuz sau în impsibilitate de a munci, sau în cazul când condamnatul va fugi dela muncă, mandatul ni se va restitui împreună cu condamnatul, spre a lua măsurile legale.

Dat la 15 Noemvrie 1936.

Nr. 15.474.

— In numele legii şi la M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, prinul-procuror de pe lângă Tribunalul Romanaţi,

Văzând sentinţa Nr. 2.651 din 10 Decemvrie 1935, a Tribunalului Romanaţi, secţia I, prin care Tate Solmon, cu ultimul domiciliu cunoscut în Bucureşti, b-dul Mărăşeşti Nr. 2, a fost condamnat să plătească 500 lei amendă în folosul Ministerului Justiţiei, Fondul amenzilor, pentru faptul prevăzut şi pedepsit de art. 23 din legea expl. C. F. R.;

Văzând că sentinţa a rămas definitivă la data de 15 Mai 1936, şi condamnatul nu s'a conformat legii, de a depune recipisa la grefa tribunalului în termen de o lună de zile dela data de când sentinţa a rămas definitivă;

In baza dispoziţiunilor art. 54 din codul penal şi art. 526 din procedura penală, emitem prezentul mandat de trimiterea numitului condamnat la muncă, spre a plăti prin munci publice, socotite la preţul zilei amenda susmenţionată, la care a fost condamnat.

Mandăm şi ordonăm agenţilor forţei publice a executa prezentul mandat, ridicând pe susnumitul condamnat şi a-l conduce şi da în primirea autorităţilor administrative ale municipiului Bucureşti, care îl vor primi reţine şi între-

buinţa la muncă publică, până la achitarea amenzii, prevăzută în acest mandat.

Din preţul zilnic al muncii se va reţine 60% pentru acoperirea amenzii, iar 40% se va da condamnatului, dacă va cere, pentru întreţinerea sa.

Sumele reţinute se vor depune la administraţia financiară respectivă.

In caz de refuz sau în impsibilitate de a munci, sau în cazul când condamnatul va fugi dela muncă, mandatul ni se va restitui împreună cu condamnatul, spre a lua măsurile legale.

Dat la 10 Noemvrie 1936.

Nr. 15.284.

— In numele legii şi la M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, primul-procuror de pe lângă Tribunalul Romanaţi,

Văzând sentinţa Nr. 372 din 10 Noemvrie 1936, a Tribunalului Romanaţi, secţia I, prin care Ştefan M. Sanda, cu ultimul domiciliu cunoscut în comuna Balş, jud. Romanaţi, a fost condamnat să plătească 200 lei amendă în folosul Ministerului Justiţiei, Fondul amenzilor, pentru faptul prevăzut şi pedepsit de art. 23, alin. III, din codul penal;

Văzând că sentinţa a rămas definitivă la data de 3 Aprilie 1936, şi condamnatul nu s'a conformat legii, de a depune recipisa la grefa tribunalului în termen de o lună de zile dela data de când sentinţa a rămas definitivă;

In baza dispoziţiunilor art. 54 din codul penal şi art. 526 din procedura penală, emitem prezentul mandat de trimiterea numitului condamnat la muncă, spre a plăti prin munci publice, socotite la preţul zilei amenda susmenţionată, la care a fost condamnat.

Mandăm şi ordonăm agenţilor forţei publice a executa prezentul mandat, ridicând pe susnumitul condamnat şi a-l conducă şi da în primirea autorităţilor administrative ale Prefecturii jud. Romanaţi, care îl vor primi, reţine şi întrebuinţa la muncă publică, până la achitarea amenzii, prevăzută în acest mandat.

Din preţul zilnic al muncii se va reţine 60% pentru acoperirea amenzii, iar 40% se va da condamnatului, dacă va cere, pentru întreţinerea sa.

Sumele reţinute se vor depune la administraţia financiară respectivă.

In caz de refuz sau în impsibilitate de a munci, sau în cazul când condamnatul va fugi dela muncă, mandatul ni se va restitui împreună cu condamnatul, spre a lua măsurile legale.

Dat la 5 Noemvrie 1936.

Nr. 15.710.

Parchetul Tribunalului Vlaşca

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, primul-procuror de pe lângă Tribunalul Vlaşca,

Văzând sentinţa Nr. 365 din 1936, a Tribunalului Vlaşca, secţia I, prin care Glasberg Berli, cu ultimul domiciliu cunoscut în Cernăuţi, str. Mânăstireşti Nr. 219, sau str. Pumnului Nr. 12, a fost condamnat să plătească 300 lei amendă pentru faptul prevăzut şi pedepsit de art. 23 din legea C. F. R., plus 34 lei porto-poştal, în folosul Ministerului Justiţiei;

Văzând că sentinţa a rămas definitivă la data de 20 Februarie 1936 şi susnumitul condamnat nu s'a conformat legii de a depune recipisa la grefa tribunalului în termen de o lună de zile, dela data de când sentinţa a rămas definitivă;

In baza dispoziţiunilor art. 54 din codul penal şi art. 526 din procedura penală, emitem prezentul mandat de trimiterea numitului condamnat la muncă, spre a plăti prin munci publice, socotite la preţul zilei, amenda susmenţionată la care a fost condamnat.

Mandăm şi ordonăm agenţilor forţei publice a executa prezentul mandat, ridicând pe susnumitul condamnat dela domiciliul său sau de oriunde îl vor găsi şi să-l conducă şi da în primirea autorităţilor administrative ale judeţului Vlaşca, care îl vor primi, reţine şi întrebuinţa la muncă publică, până la achitarea amenzii prevăzută în acest mandat.

Din preţul zilnic al muncii se va reţine 60% pentru acoperirea amenzii, iar 40% se va da condamnatului, dacă va cere, pentru întreţinerea sa.

Sumele reţinute se vor depune la administraţia financiară sau la percepţia respectivă, la Fondul amenzilor, Ministerul Justiţiei.

In caz de refuz sau imposibilitate de a munci, mandatul ni se va restitui împreună cu condamnatul, spre a lua măsurile legale.

Dat la 15 Decemvrie 1936.

Nr. 1.044.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, primul-procuror de pe lângă Tribunalul Vlaşca,

Văzând sentinţa Nr. 484 din 1936, a Tribunalului Vlaşca, secţia II, prin care Siegal Leopold cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Frăsinet, jud. Vlaşca, a fost condamnat să plătească 100 lei amendă, pentru faptul prevăzut şi pedepsit de art. 23 din legea C. F. R.;

Văzând că sentinţa a rămas definitivă la data de 24 Februarie 1936 şi susnumitul condamnat nu s'a conformat legii de a depune recipisa la grefa tribunalului în termen de o lună de zile, dela data de când sentinţa a rămas definitivă;

In baza dispoziţiunilor art. 54 din codul penal şi art. 526 din procedura penală, emitem prezentul mandat de trimiterea numitului condamnat la muncă, spre a plăti prin munci publice, socotite la preţul zilei, amenda susmenţionată la care a fost condamnat.

Mandăm şi ordonăm agenţilor forţei publice a executa prezentul mandat, ridicând pe susnumitul condamnat dela domiciliul său, sau de oriunde îl vor găsi şi să-l conducă şi da în primirea autorităţilor administrative ale judeţului Vlaşca, care îl vor primi, reţine şi întrebuinţa la muncă publică, până la achitarea amenzii prevăzută în acest mandat.

Din preţul zilnic al muncii, se va reţine 60% pentru acoperirea amenzii, iar 40% se va da condamnatului, dacă va cere, pentru întreţinerea sa.

Sumele reţinute se vor depune la administraţia financiară sau la percepţia

respectivă, la Fondul amenzilor, Ministerul Justiţiei.

In caz de refuz sau imposibilitate de a munci, mandatul ni se va restitui împreună cu condamnatul, spre a lua măsurile legale.

Dat la 24 Februarie 1936.

Nr. 1.380.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, primul-procuror de pe lângă Tribunalul Vlaşca,

Văzând sentinţa Nr. 487 din 1936, a Tribunalului Vlaşca, secţia II, prin care Gh. I. Ţenof, cu ultimul domiciliu cunoscut în Brăila, str. Unirii Nr. 132, a fost condamnat să plătească 100 lei amendă, pentru faptul prevăzut şi pedepsit de art. 23 din legea C. F. R.;

Văzând că sentinţa a rămas definitivă la data de 24 Februarie 1936 şi susnumitul condamnat nu s'a conformat legii de a depune recipisa la grefa tribunalului în termen de o lună de zile, dela data de când sentinţa a rămas definitivă;

In baza dispoziţiunilor art. 54 din codul penal şi art. 526 din procedura penală, emitem prezentul mandat de trimiterea numitului condamnat la muncă, spre a plăti prin munci publice, socotite la preţul zilei, amenda susmenţionată la care a fost condamnat.

Mandăm şi ordonăm agenţilor forţei publice a executa prezentul mandat, ridicând pe susnumitul condamnat dela domiciliul său sau de oriunde îl vor găsi, şi să-l conducă şi da în primirea autorităţilor administrative ale judeţului Vlaşca, care îl vor primi, reţine şi întrebuinţa la muncă publică, până la achitarea amenzii prevăzută în acest mandat.

Din preţul zilnic al muncii, se va reţine 60% pentru acoperirea amenzii, iar 40% se va da condamnatului, dacă va cere, pentru întreţinerea sa.

Sumele reţinute se vor depune la administraţia financiară sau la percepţia respectivă, la Fondul amenzilor, Ministerul Justiţiei.

In caz de refuz sau imposibilitate de a munci, mandatul ni se va restitui împreună cu condamnatul, spre a lua măsurile legale.

Dat la 15 Decemvrie 1936.

Nr. 1.408.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, primul-procuror de pe lângă Tribunalul Vlaşca,

Văzând sentinţa Nr. 1.914 din 1936, a Tribunalului Vlaşca, secţia II, prin care Vasile Croitoru, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Colibaşi, jud. Ilfov, a fost condamnat să plătească 300 lei amendă, pentru faptul prevăzut şi pedepsit de art. 23 din legea C. F. R.;

Văzând că sentinţa a rămas definitivă la data de 9 Octomvrie 1936 şi susnumitul condamnat nu s'a conformat legii de a depune recipisa la grefa tribunalului în termen de o lună de zile, dela data de când sentinţa a rămas definitivă;

In baza dispoziţiunilor art. 54 din codul penal şi art. 526 din procedura penală, emitem prezentul mandat de trimiterea numitului condamnat la muncă, spre a plăti prin munci publice, socotite la preţul zilei, amenda susmenţionată la care a fost condamnat.

Mandăm şi ordonăm agenţilor forţei publice a executa prezentul mandat, ridicând pe susnumitul condamnat dela domiciliul său, sau de oriunde îl vor găsi şi să-l conducă şi da în primirea autorităţilor administrative ale judeţului Vlaşca, care îl vor primi, reţine şi întrebuinţa la muncă publică, până la achitarea amenzii prevăzută în acest mandat.

Din preţul zilnic al muncii, se va reţine 60% pentru acoperirea amenzii, iar 40% se va da condamnatului, dacă va cere, pentru întreţinerea sa.

Sumele reţinute se vor depune la administraţia financiară sau la percepţia respectivă, la Fondul amenzilor, Ministerul Justiţiei.

In caz de refuz sau imposibilitate de a munci, mandatul ni se va restitui împreună cu condamnatul, spre a lua măsurile legale.

Dat la 15 Decemvrie 1936.

Nr. 1.439.

Judecătoria VII urbană Bucureşti

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei VII urbană Bucureşti,

Văzând cartea de judecată Nr. 604 a Judecătoriei VII urbane Bucureşti, prin care Orvat Ioan, cu ultimul domiciliu cunoscut în Bucureşti, str. Dincă Ştefan Nr. 27, a fost condamnat să plătească 200 lei amendă, pentru faptul de contravenţie, prevăzut şi pedepsit de art. 207 din legea spirtului;

Văzând că, cartea de judecată Nr. 604 din 1936, a rămas defintivă, prin neapelare la data de 30 Octomvrie 1936, şi condamnatul nu s'a conformat legii, de a depune recipisa la grefa tribunalului, în termenul de o lună, dela data de când sentinţa a rămas definitivă;

In baza dispoziţiunilor art. 54 din codul penal şi art. 526 din procedura penală emitem prezentul mandat de trimiterea numitului condamnat la muncă, spre a plăti prin munci publice, socotite la preţul zilei, amenda susmenţionată la care a fost condamnat.

Mandăm şi ordonăm agenţilor forţei publice a executa prezentul mandat, ridicând pe numitul, şi a-l conduce şi da în primirea autorităţilor administrative ale Municipiului Bucureşti, care-l vor primi, reţine şi întrebuinţa la muncă publică, până la achitarea amenzii prevăzută în acest mandat.

Din preţul zilnic al muncii, se va reţine 60 la sută, pentru acoperirea amenzii, iar 40 la sută, se va da condamnatului, dacă va cere, pentru întreţinerea sa.

Sumele reţinute se vor depune pe seama Statului.

In caz de refuz sau imposibilitate de a munci, mandatul ni se va restitui, împreună cu condamnatul spre a lua măsurile legale.

Dat la 6 Noemvrie 1936.

Nr. 26.196. — Dos. Nr. 5.680/935.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei VII urbană Bucureşti,

Văzând cartea de judecată Nr. 724, a Judecătoriei VII urbană Bucureşti, prin care Gh. Niculescu, cu ultimul domiciliu cunoscut în Bucureşti, str. Honzig Nr. 16, a fost condamnat să plătească 1.000 lei amendă, pentru faptul de lovire, prevăzut şi pedepsit de art. 238 din codul penal;

Văzând că, cartea de judecată Nr. 724 din 1936, a rămas defintivă, prin neapelare la data de 3 Noemvrie 1936, şi condamnatul nu s'a conformat legii, de a depune recipisa la grefa tribunalului, în termenul de o lună, dela data de când sentinţa a rămas definitivă;

In baza dispoziţiunilor art. 54 din codul penal, şi art. 526 din procedura penală emitem prezentul mandat de trimiterea numitului condamnat la muncă, spre a plăti prin munci publice, socotite la preţul zilei, amenda susmenţionată la care a fost condamnat.

Mandăm şi ordonăm agenţilor forţei publice a executa prezentul mandat, ridicând pe numitul, şi a-l conduce şi da în primirea autorităţilor administrative ale Municipiului Bucureşti, care-l vor primi, reţine şi întrebuinţa la muncă publică, până la achitarea amenzii prevăzută în acest mandat.

Din preţul zilnic al muncii, se va reţine 60 la sută, pentru acoperirea amenzii, iar 40 la sută, se va da condamnatului, dacă va cere, pentru întreţinerea sa.

Sumele reţinute se vor depune pe seama Statului.

In caz de refuz sau imposibilitate de a munci, mandatul ni se va restitui, împreună cu condamnatul spre a lua măsurile legale.

Dat la 6 Noemvrie 1936.

Nr. 26.198. — Dos. Nr. 5.754/935.

Judecătoria mixtă Sinaia, jud. Prahova

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei mixte Sinaia, jud. Prahova,

In baza art. 163 din codul de procedură penală, art. 54 din codul penal Regele Carol al II-lea, art. 526 şi 599 din codul de procedură penală Regele Carol al II-lea şi art. 98 din regulamentul legal judecătoriilor,

In temeiul cărţii de judecată penală cu Nr. 1.729, pronunţată în şedinţa din 8 Octomvrie 1936, prin care Durbac I. Gheorghe, major, cu ultimul domiciliu cunoscut în Ploieşti, str. Văleni Nr. 69, este condamnat să plătească suma de lei 1.000 amendă, în folosul Statului, Direcţia Generală a Drumurilor, pentrucă a comis faptul de contravenţie, prevăzut şi pedepsit de art. 3 din legea circulaţiei;

Văzând că susnumitul condamnat nu a achitat această amendă în termen de o lună de zile, conform art. 54 din codul de procedură penală Regele Carol al II-lea, amenda este de drept transformată în obligaţia pentru condamnat de a o plăti prin muncă publică la preţul zilei.

Mandăm şi ordonăm agenţilor forţei publice să execute prezentul mandat, ridicând pe susnumitul condamnat, şi să-l conducă şi preda în primirea autorităţilor administrative ale oraşului Ploieşti, care îl vor primi, reţine şi întrebuinţa la muncă publică până la completa achitare a amenzii la care este condamnat, socotindu-se de către administraţie pentru fiecare zi de muncă efectiv prestată, preţul obişnuit în acel timp.

Administraţia respectivă va da condamnatului 40% din preţul munci sale pentru întreţinerea sa, iar restul de 60% îl va reţine şi va servi pentru completa achitare a amenzii, după care suma întreagă egală cu amenda de mai sus, o va vărsa, iar recipisa o va trimite acestei judecătorii, cu specificarea zilelor de muncă efectuate şi a preţului cu cât s'a socotit ziua de muncă.

Mandatul acesta nu se va executa, dacă condamnatul va depune recipisa de plata amenzii, în care caz mandatul se va restitui judecătoriei împreună cu recipisa.

Deţinutul se poate libera în orice moment de munca ce este obligat a presta, sau de pedeapsa privativă de libertate, dacă nu va depune suma corespunzătoare amenzii ce mai are de plătit.

In cazul când condamnatul nu va putea sau va refuza să presteze munca la care a fost obligat de administraţia respectivă, sau va fugi dela muncă, administraţia este obligată să înştiinţeze de îndată judecătoria, şi transformându-se amenda în zile de închisoare, se va emite de îndată în contra sa mandat de arestare.

In caz că din împrejurări neprevăzute, Administraţia judeţeană sau comunală, nu ar avea de lucru, sau nu ar voi să accepte pe condamnaţi la muncă, va refuza primirea condamnatului, făcând menţiune pe mandat despre refuz.

Cerem ca orice depozitar al forţei publice să dea ajutor la caz de nevoie pentru executarea acestui mandat.

Dat la Septemvrie 1936.

Nr. 26.916. — Dos. Nr. 2.419/935.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei mixte Sinaia, jud. Prahova,

In baza art. 163 din codul de procedură penală, art. 54 din codul penal Regele Carol al II-lea, art. 526 şi 599 din codul de procedură penală Regele Carol al II-lea, şi art. 98 din regulamentul legal judecătoriilor,

In temeiul cărţii de judecată penală cu Nr. 1.365, pronunţată în şedinţa din 14 August 1936, prin care Ion Schuobel, măcelar, cu ultimul domiciliu cunoscut în Azuga, este condamnat să plătească suma de lei 200 amendă, în folosul Statului, pentrucă a comis faptul de contravenţie, prevăzut şi pedepsit de art. 238, alin. III, din codul penal;

Văzând că susnumitul condamnat nu a achitat această amendă în termen de o lună de zile, conform art. 54 din codul de procedură penală Regele Carol al II-lea, amenda este de drept transformată în obligaţia pentru condamnat de a o plăti prin muncă publică la preţul zilei.

Mandăm şi ordonăm agenţilor forţei publice să execute prezentul mandat, ridicând pe susnumitul condamnat, şi să-l conducă şi preda în primirea autorităţilor administrative ale oraşului Ploieşti, care îl vor primi, reţine şi întrebuinţa la muncă publică până la completa achitare a amenzii la care este condamnat, socotindu-se de către administraţie pentru fiecare zi de muncă efectiv prestată, preţul obişnuit în acel timp.

Administraţia respectivă va da condamnatului 40% din preţul munci sale pentru întreţinerea sa, iar restul de 60% îl va reţine şi va servi pentru completa achitare a amenzii, după care suma întreagă egală cu amenda de mai sus, o va vărsa, iar recipisa o va trimite acestei judecătorii, cu specificarea zilelor de muncă efectuate, şi a preţului cu cât s'a socotit ziua de muncă.

Mandatul acesta nu se va executa, dacă condamnatul va depune recipisa de plata amenzii, în care caz mandatul se va restitui judecătoriei împreună cu recipisa.

Deţinutul se poate libera în orice moment de munca ce este obligat a presta, sau de pedeapsa privativă de libertate, dacă nu va depune suma corespunzătoare amenzii ce mai are de plătit.

In cazul când condamnatul nu va putea sau va refuza să presteze munca la care a fost obligat de administraţia respectivă, sau va fugi dela muncă, administraţia este obligată să înştiinţeze de îndată judecătoria şi transformându-se amenda în zile de închisoare, se va emite de îndată în contra sa mandat de arestare.

In caz că din împrejurări neprevăzute, Administraţia judeţeană sau comunală nu ar avea de lucru, sau nu ar voi să accepte pe condamnaţi la muncă, va refuza primirea condamnatului, făcând menţiune pe mandat despre refuz.

Cerem ca orice depozitar al forţei publice să dea ajutor la caz de nevoie pentru executarea acestui mandat.

Dat la Septemvrie 1936.

Nr. 27.222. — Dos. Nr. 1.686/936.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei mixte Sinaia, jud. Prahova,

In baza art. 163 din codul de procedură penală, art. 54 din codul penal Regele Carol al II-lea, art. 526 şi 599 din codul de procedură penală Regele Carol al II-lea şi art. 98 din regulamentul legal judecătoriilor,

In temeiul cărţii de judecată penală cu Nr. 1.486, pronunţată în şedinţa din 3 August 1936, prin care Colţescu Paraschiv, major, cu ultimul domiciliu cunoscut în Bucureşti, str. Buzeşti Nr. 66, este condamnat să plătească suma de lei 1.000 amendă, în folosul Direcţiunii Generale a Drumurilor, pentrucă a comis faptul de contravenţie, prevăzut şi pedepsit de art. 18 din legea circulaţiei;

Văzând că susnumitul condamnat nu a achitat această amendă în termen de o lună de zile, conform art. 54 din codul de procedură penală Regele Carol al II-lea, amenda este de drept transformată în obligaţia pentru condamnat de a o plăti prin muncă publică la preţul zilei.

Mandăm şi ordonăm agenţilor forţei publice să execute prezentul mandat, ridicând pe susnumitul condamnat şi să-l conducă şi preda în primirea autorităţilor administrative ale oraşului Ploieşti, care îl vor primi, reţine şi întrebuinţa la muncă publică până la completa achitare a amenzii la care este condamnat, socotindu-se de către administraţie pentru fiecare zi de muncă efectiv prestată, preţul obişnuit în acel timp.

Administraţia respectivă va da condamnatului 40% din preţul munci sale pentru întreţinerea sa, iar restul de 60% îl va reţine şi va servi pentru completa achitare a amenzii, după care suma întreagă egală cu amenda de mai sus, o va vărsa, iar recipisa o va trimite a-

cestei judecătorii, cu specificarea zilelor de muncă efectuate, şi a preţului cu cât s'a socotit ziua de muncă.

Mandatul acesta nu se va executa, dacă condamnatul va depune recipisa de plata amenzii, în care caz mandatul se va restitui judecătoriei împreună cu recipisa.

Deţinutul se poate libera în orice moment de munca ce este obligat a presta, sau de pedeapsa privativă de libertate, dacă nu va depune suma corespunzătoare amenzii ce mai are de plătit.

In cazul când condamnatul nu va putea sau va refuza să presteze munca la care a fost obligat de administraţia respectivă, sau va fugi dela muncă, administraţia este obligată să înştiinţeze de îndată judecătoria şi transformându-se amenda în zile de închisoare, se va emite de îndată în contra sa mandat de arestare.

In caz că din împrejurări neprevăzute, Administraţia judeţeană sau comunală nu ar avea de lucru, sau nu ar voi să accepte pe condamnaţi la muncă, va refuza primirea condamnatului, făcând menţiune pe mandat despre refuz.

Cerem ca orice depozitar al forţei publice, să dea ajutor la caz de nevoie pentru executarea acestui mandat.

Dat la Octomvrie 1936.

Nr. 32.779. — Dos. Nr. 1.146/936.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei mixte Sinaia, jud. Prahova,

In baza art. 163 din codul de procedură penală, art. 54 din codul penal Regele Carol al II-lea, art. 526 şi 599 din codul de procedură penală Regele Carol al II-lea şi art. 98 din regulamentul legal judecătoriilor,

In temeiul cărţii de judecată penală cu Nr. 865, pronunţată în şedinţa din 4 Iunie 1935, prin care Filip Mandy, major, cu ultimul domiciliu cunoscut în Bucureşti, str. Câmpineanu Nr. 4, este condamnat să plătească suma de lei 1.000 amendă, în folosul Direcţiuniii Generale a Drumurilor, pentrucă a comis faptul de contravenţie, prevăzut şi pedepsit de art. 18 şi 62 din legea circulaţiei;

Văzând că susnumitul condamnat nu a achitat această amendă în termen de o lună de zile, conform art. 54 din codul de procedură penală Regele Carol al II-lea, amenda este de drept transformată în obligaţia pentru condamnat de a o plăti prin muncă publică la preţul zilei.

Mandăm şi ordonăm agenţilor forţei publice să execute prezentul mandat, ridicând pe susnumitul condamnat, şi să-l conducă şi preda în primirea autorităţilor administrative ale oraşului Ploieşti, care îl vor primi, reţine şi întrebuinţa la muncă publică până la completa achitare a amenzii la care este condamnat, socotindu-se de către administraţie pentru fiecare zi de muncă efectiv prestată, preţul obişnuit în acel timp.

Administraţia respectivă va da condamnatului 40% din preţul muncei sale pentru întreţinerea sa, iar restul de 60% îl va reţine şi va servi pentru completa achitare a amenzii, după care suma întreagă egală cu amenda de mai sus, o va vărsa, iar recipisa o va trimite acestei judecătorii, cu specificarea zilelor de muncă efectuate, şi a preţului cu cât s'a socotit ziua de muncă.

Mandatul acesta nu se va executa, dacă condamnatul va depune recipisa de plata amenzii, în care caz mandatul se va restitui judecătoriei împreună cu recipisa.

Deţinutul se poate libera în orice moment de munca ce este obligat a presta, sau de pedeapsa privativă de libertate, dacă nu va depune suma corespunzătoare amenzii ce mai are de plătit.

In cazul când condamnatul nu va putea sau va refuza să presteze munca la care a fost obligat de administraţia respectivă, sau va fugi dela muncă, administraţia este obligată să înştiinţeze de îndată judecătoria şi transformându-se amenda în zile de închisoare, se va emite de îndată în contra sa mandat de arestare.

In caz că din împrejurări neprevăzute, Administraţia judeţeană sau comunală nu ar avea de lucru, sau nu ar voi să accepte pe condamnaţi la muncă, va refuza primirea condamnatului, făcând menţiune pe mandat despre refuz.

Cerem ca orice depozitar al forţei publice să dea ajutor la caz de nevoie pentru executarea acestui mandat.

Dat la 17 Decemvrie 1936.

Nr. 36.176. — Dos. Nr. 960/935.

Judecătoria mixtă Slobozia, jud. Ialomiţa

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei mixte Slobozia, jud. Ialomiţa,

Văzând cartea de judecată Nr. 412 din 1936, a Judecătoriei mixte Slobozia, prin care Filofteia I. Marcu, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Ion Ghica, jud. Ialomiţa, a fost condamnată să plătească 20 lei amendă pentru faptul de deliet silvic, prev. şi ped. de art. 59, 60 din cod. silvic, în folosul C. A. P. S.;

Văzând că sentinţa a rămas definitivă şi condamnata mai susarătată nu s'a conformat legii de a depune recipisa la grefa judecătoriei, în termenul de o lună dela data de când sentinţa a rămas definitivă;

In baza dispoziţiunilor art. 54 din cod. penal şi art. 526 din proced. penală, emitem prezentul mandat de trimiterea numitei condamnate la muncă, spre a plăti prin munci publice, socotite la preţul zilei, amenda susmenţionată la care a fost condamnată.

Mandăm şi ordonăm agenţilor forţei publice a executa prezentul mandat, ridicând pe numita şi a o conduce şi da în primirea autorităţilor administrative ale com. I. Ghica, care o va primi reţine şi întrebuinţa la muncă publică până la achitarea amenzii prevăzută în acest mandat.

Din preţul zilnic al muncii se va reţine 60 la sută pentru acoperirea amenzii, iar 40 la sută se va da condamnatei, dacă va cere, pentru întreţinerea sa.

Sumele reţinute se vor depune la percepţie.

In caz de refuz sau imposibilitate de a munci, mandatul ni se va restitui împreună cu condamnata, spre a lua măsurile legale.

Dat la 27 Octomvrie 1936.

Nr. 26.229. — Dos. Nr. 312/936.

— In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei mixte Slobozia, jud. Ialomiţa,

Văzând cartea de judecată cu Nr. 838 din 1936, a acestei judecătorii, prin care Ion R. Coman, cu ultimul domiciliu cunoscut în comuna Slobozia, judeţul Ialomiţa, este condamnat la 500 lei amendă în folosul comit. şcol. al com. Slobozia, pentru faptul de contravenţie, prevăzut şi pedepsit de art. 207 din legea băuturilor spirtoase;

Văzând că sentinţa a rămas definitivă şi susnumitul condamnat nu s'a conformat legii, de a depune recipisa la grefa judecătoriei în termen de o lună de zile dela data de când sentinţa a rămas definitivă;

In baza dispoziţiunilor art. 54 din codul penal şi art. 526 din procedura penală, emitem prezentul mandat de trimiterea numitului condamnat la muncă, spre a plăti prin munci publice, socotite la preţul zilei, amenda susmenţionată la care a fost condamnată.

Mandăm şi ordonăm agenţilor forţei publice a executa prezentul mandat, ridicând pe susnumitul condamnat şi a-l conduce şi da în primirea autorităţilor administrative ale comunei Slobozia, care-l vor primi, reţine şi întrebuinţa la muncă publică până la achitarea amenzii prevăzută în acest mandat.

Din preţul zilnic al muncii se va reţine 60% pentru acoperirea amenzii, iar 40% se va da condamnatului, dacă va cere, pentru întreţinerea sa.

Sumele reţinute se vor depune la percepţie.

In caz de refuz sau imposibilitate de a munci, susmenţionata amendă se va transforma în 10 zile de închisoare poliţienească.

Dat la 11 Decemvrie 1936.

Nr. 30.933. — Dos. Nr. 1.489/936.

Judecătoria rurală Bârca, jud. Dolj

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei rurale Bârca, jud. Dolj,

Văzând cartea de judecată penală cu Nr. 318 din 1930, a acestei judecătorii, prin care numitul Dumitru Văduva, cu domiciliul necunoscut, este condamnat la pedeapsa amenzii de lei 1.000, în folosul Ministerului Justiţiei, Fondul amenzilor, pentru faptul prevăzut şi penat de art. 306 şi 308 din codul penal;

Văzând că sentinţa a rămas definitivă şi condamnatul nu s'a conformat legii de a depune recipisa de plata amenzii la grefa judecătoriei, în termen de o lună de zile, dela data când sentinţa a rămas definitivă;

In baza dispoziţiunilor art. 54 din codul penal şi art. 526 din procedura penală Regele Carol al II-lea, emitem prezentul mandat de trimetere la muncă, spre a plăti prin munci publice, socotite la preţul zilei, amenda susmenţionată la care a fost condamnat.

Mandăm şi ordonăm agenţilor forţei publice a executa prezentul mandat, ridicând pe numitul Dumitru Văduva, cu domiciliul necunoscut şi a-l conduce şi da în primirea autorităţilor administrative ale jud. Dolj, care-l vor primi, reţine şi întrebuinţa la muncă publică până la achitarea amenzii prevăzută în acest mandat.

Din preţul zilnic al muncii se va reţine 60 la sută pentru acoperirea amenzii, iar 40 la sută se va da condamnatului, dacă va cere, pentru întreţinerea sa.

In caz de refuz sau imposibilitate de a munci, mandatul ni se va restitui, împreună cu condamnatul, spre a lua măsurile legale.

Dat la 2 Martie 1937.

Nr. 4.558. — Dos. Nr. 1.797/930.

Judecătoria rurală Coteşti, jud. R.-Sărat

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei rurale Coteşti, jud. Râmnicul-Sărat;

Văzând cartea de judecată penală cu Nr. 449 din 26 Iunie 1936, prin care numitul Zaharia Bădeanu, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Văsieni, jud. Lăpuşna, major, de profesiune muncitor, a fost condamnat la plata amenzii de lei 2.000, în folosul Statului, pentru faptul de furt, prevăzut şi pedepsit de art. 306, 308, 309, alin. 3, combinat cu art. 40 din codul penal;

Văzând că susmenţionata carte de judecată a rămas definitivă prin neapelare la data de 13 Noemvrie 1936 şi condamnatul nu s'a conformat legii, de a depune recipisa de plata amenzii la grefa judecătoriei în termen de o lună dela data de când hotărîrea a rămas definitivă;

In baza dispoziţiunilor art. 54 din codul penal şi art. 526 din procedura penală Regele Carol al II-lea, emitem prezentul mandat de trimetere la muncă, spre a plăti prin munci publice, socotite la preţul zilei, amenda susmenţionată la care a fost condamnat.

Mandăm şi ordonăm agenţilor forţei publice de a executa prezentul mandat, ridicând pe numitul Zaharia Bodeanu, major, muncitor, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Văsieni, jud. Lăpuşna, şi a-l conduce şi da în primirea autorităţilor administrative ale jud. Lăpuşna, care îl vor primi, reţine şi întrebuinţa la muncă publică, până la achitarea amenzii prevăzute în acest mandat.

Din preţul zilnic al muncii, se va reţine 60 la sută pentru acoperirea amenzii, iar 40 la sută se va da condamnatului, dacă va cere, pentru întreţinerea sa.

Sumele reţinute se vor depune în folosul Statului, iar cheltuielile penale la Stat, art. 69 din bugetul general.

In caz de refuz sau imposibilitate de a munci, mandatul ni se va restitui, împreună cu condamnatul, spre a lua măsurile legale.

Dat la 24 Decemvrie 1936.

Nr. 18.858. — Dos. Nr. 282/936.

Judecătoria rurală Ghimpaţi, jud. Vlaşca

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi. Lucian Selescu, judele Judecătoriei rurale Ghimpaţi, jud. Vlaşca,

Văzând cartea de judecată Nr. 723 din 1936, a acestei judecătorii, prin care Andrei M. Badea, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Bolintinul din Vale, jud. Ilfov, a fost condamnat să plătească 200 lei amendă, pentru faptul de contravenţie, prev. şi ped. de art. 3 din leg. circulaţiei, în folosul Dir. drumurilor;

Văzând că hotărîrea a rămas definitivă la 26 Iulie 1936, şi condamnatul nu s'a conformat legii de a depune recipisa la grefa acestei judecătorii, în termen de o lună, dela data când hotărîrea a rămas definitivă.

In baza dispoziţiunilor art. 54 din cod. penal şi art. 526 din proced. penală, emitem prezentul mandat de trimiterea numitului condamnat la muncă, spre a plăti prin munci publice, socotite la preţul zilei, amenda susmenţionată la care a fost condamnat.

Insărcinăm şi ordonăm agenţilor forţei publice a executa prezentul mandat, ridicând pe numitul condamnat şi a-l da în primirea autorităţilor administrative, care îl vor primi, reţine şi întrebuinţa prin munci publice până la achitarea amenzii prevăzută în acest mandat.

Din preţul zilnic al muncii, se va reţine 60 la sută pentru acoperirea amenzii, iar 40 la sută se va da condamnatului, dacă va cere, pentru întreţinerea sa.

Sumele reţinute se va depune la percepţie.

In caz de refuz sau imposibilitate de a muncii, mandatul ni se va restitui, împreună cu condamnatul, spre a lua măsurile legale.

Dat la 23 Decemvrie 1936.

Nr. 36.968. — Dos. Nr. 54/936.

Judecătoria rurală Niculeşti-Jianu, jud. Brăila

In numele legii şi al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, judele Judecătoriei rurale Niculeşti-Jianu, jud. Brăila,

Văzând cartea de judecată Nr. 1.504 din 1936, a judecătoriei rurale Niculeşti-Jianu, jud. Brăila, prin care Oprişan N. Ioan, cu ultimul domiciliu cunoscut în Buzău, str. Carol al II-lea Nr. 77, de profesiune agricultor, a fost condamnat să plătească suma de 200 lei amendă, pentru faptul de contravenţie, prevăzut şi pedepsit de art. 17 din legea comerţului ambulant;

Văzând că susmenţionata carte de judecată a rămas definitivă şi condamnatul nu s'a conformat legii de a depune recipisa la grefa judecătoriei, în termen de o lună de zile dela data de când cartea a rămas definitivă;

In baza dispoziţiunilor art. 54 din codul penal şi art. 526 din procedura penală, emitem prezentul mandat de trimiterea numitului condamnat la muncă, spre a plăti prin munci publice, socotit la preţul zilei, amenda susmenţionată la care a fost condamnat.

Mandăm şi ordonăm agenţilor forţei publice, a executa prezentul mandat, ridicând pe numitul şi a-l conduce şi a-l da în primirea autorităţilor administrative ale judeţului Brăila, care îl va primi, reţine şi întrebuinţa la muncă publică până la achitarea amenzii, prevăzută în acest mandat.

Din preţul zilnic al muncii se va reţine 60 la sută pentru acoperirea amenzilor, iar 40 la sută se va da condamnatului, dacă va cere pentru întreţinerea sa.

Sumele reţinute se vor depune la Stat, fondul amenzilor, în caz de refuz sau imposibilitate de a munci, mandatul ni se va restitui, împreună cu condamnatul, spre a se lua măsurile legale.

Dat la 13 Februarie 1937.

Nr. 2.715. — Dos. Nr. 1.539/936.

Judecătoria rurală Titu-Târg, jud. Dâmbovița

In numele legii și al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, N. C. Mora, judele-ajutor al Judecătoriei rurale Titu, jud. Dâmbovița,

Având în vedere cartea de judecată penală Nr. 1.971 din 1936, a acestei judecătorii, prin care Ion Berceanu, cu ultimul domiciliu cunoscut în București, str. Banu Manta Nr. 32, a fost condamnat să plătească suma de 500 lei amendă, în folosul Statului, pentru faptul de contravenție, prevăzut și pedepsit de art. 3, 62 din legea circulației;

Văzând că condamnatul nu s'a conformat legii a depune recipisa la grefa acestei judecătorii în termen de o lună de zile, de când cartea de judecată a rămas definitivă;

In baza dispozițiilor art 54 din codul penal și art. 526 din procedura penală, emitem prezentul mandat de trimitere la muncă a susnumitului condamnat, spre a plăti prin munci publice, socotite la prețul zilei, amenda susmențională, la care a fost condamnat.

Mandăm și ordonăm agenților forței publice a executa prezentul mandat, ridicând pe susnumitul și a-l aduce și da în primirea autorităților administrative ale jud. Ilfov, care îl va primi și întrebuința la munci publice, până la achitarea amenzii, prevăzută în acest mandat.

De executare se va înainta cuvenita dovadă de predare la muncă, înaintându-se judecătoriei, când condamnatul a fugit dela muncă.

Din prețul zilnic al muncii, se va reține 60 la sută pentru acoperirea amenzii, iar 40 la sută se va da condamnatului, dacă va cere pentru întreținerea sa.

Sumele reținute se vor depune la percepția respectivă, înaintându-ne recipisa de consemnarea sa.

In caz de refuz sau imposibilitate de a munci, mandatul ni se va restitui împreună cu condamnatul, spre a lua măsurile legale.

Dat la 7 Decemvrie 1936.

Nr. 33.244. — Dos. Nr. 2.171/936.

— In numele legii și al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, N. C. Mora, judele ajutor al Judecătoriei rurale Titu-Târg, jud. Dâmbovița,

Având în vedere cartea de judecată penală Nr. 2.302 din 1936, a acestei judecătorii, prin care Maria Nieulescu, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Domnița Bălașa, a fost condamnată să plătească suma de 500 lei amendă în folosul Ministerului Agriculturii și Domeniilor, pentru faptul de contravenție, prevăzut și pedepsit de art. 76 din legea vânatului;

Văzând că condamnata nu s'a conformat legii de a depune recipisa la grefa acestei judecătorii, în termen de o lună de zile de când cartea de judecată a rămas definitivă;

In baza dispozițiunilor art. 54 din codul penal și art. 526 din procedura penală, emitem prezentul mandat de trimitere la muncă a numitei condamnate spre a plăti prin muncă publică, socotit la prețul zilei, amenda susmențională, la care a fost condamnată.

Mandăm și ordonăm agenților forței publice, a executa prezentul mandat, ridicând pe numita condamnată și da în primire autorităților administrative a județului Dâmbovița, care o va primi și întrebuința la munci publice, până la achitarea amenzii, prevăzută în acest mandat.

De executare se va înainta dovadă de predare la muncă, înștiințându-se judecătoria, când condamnata a fugit dela muncă.

Din prețul zilnic al muncii, se va reține 60 la sută pentru acoperirea amenzii, iar 40 la sută se va da condamnatei, dacă va cere, pentru întreținerea sa.

Sumele reținute se va depune la percepția respectivă, înaintându-ne recipisa de consemnarea sumei.

In caz de refuz sau imposibilitate de a munci, mandatul ni se va restitui împreună cu condamnata, spre a lua măsurile legale.

Dat la 16 Februarie 1937.

Nr. 2.563. — Dos. Nr. 3.668/936.

— In numele legii și al M. S. Regelui Carol al II-lea,

Noi, N. C. Mora, judele ajutor al Judecătoriei rurale Titu-Târg, jud. Dâmbovița,

Având în vedere cartea de judecată penală Nr. 3.560 din 1936, a acestei judecătorii, prin care Pleșa I. Ilie, cu ultimul domiciliu cunoscut în com. Adâncata, jud. Dolj, a fost condamnat să plătească suma 200 lei amendă, în folosul Statului, pentru faptul prevăzut și pedepsit de art. 3, 62 din legea circulației;

Văzând că condamnatul nu s'a conformat legii de a depune recipisa la grefa acestei judecătorii, în termen de o lună de zile de când cartea de judecată a rămas definitivă;

In baza dispozițiunilor art. 54 din codul penal și art. 526 din procedura penală, emitem prezentul mandat de trimitere la muncă a numitului condamnat, spre a plăti prin muncă publică, socotit la prețul zilei, amenda susmențională, la care a fost condamnat.

Mandăm și ordonăm agenților forței publice a executa prezentul mandat, ridicând pe numitul condamnat și da în primire autorităților administrative a județului Dâmbovița care-l va primi și întrebuința la munci publice până la achitarea amenzii, prevăzută în acest mandat.

De executare se va înainta dovadă de predare la muncă, înștiințându-se judecătoria, când condamnatul a fugit dela muncă.

Din prețul zilnic al muncii se va reține 60 la sută pentru acoperirea amenzii, iar 40 la sută se va condamnatului, dacă va cere, pentru întreținerea sa.

Sumele reținute se va depune la percepția respectivă, înaintându-ne recipisa de consemnarea sumei.

In caz de refuz sau imposibilitate de a munci, mandatul ni se va restitui împreună cu condamnatul, spre a lua măsurile legale.

Dat la 16 Februarie 1937.

Nr. 2.581. — Dos. Nr. 1.278/936.

MINISTERUL DE INDUSTRIE ȘI COMERȚ

Direcțiunea comerțului

Prețul oficial al cerealelor

BURSA CONSTANȚA

Inchiderea din 9 Martie 1937

Prețul pe vagon

Grâu curat, max. 3 la sută corp. str., 74 kg la hl, 47.000 lei; grâu curat, max. 3 la sută corp. str., 75 kg la hl, 48.000 lei; crâu curat, max. 3 la sută corp. str., 76 kg la hl, 48.000 lei; grâu curat, max. 3 la sută corp. str., 78 kg la hl, 50.000 lei; grâu cu corp. str., 74 kg la hl, lei 46.000; grâu cu corp. str., 76 kg la hl, 46.750 lei; grâu cu corp. str., 78 kg la hl, 49.750 lei; secară, 66 kg la hl, 43.000 lei; secară, 67 kg la hl, lei 44.000; secară, 70 kg la hl, lei 44.250; orz, 52 kg la hl, lei 33.000; orz, 54 kg la hl, 33.500 lei; orz, 55 kg la hl, lei 35.500; orz, 57—58 kg la hl, lei 35.750; orz, 59 kg la hl, lei 36.250; orz, 62 kg la hl, lei 36.500; orz, 64 kg la hl, lei 38.000; orz murdar, 52 kg la hl, lei 31.000; orz murdar, 56 kg la hl, lei 35.000; orz murdar, 60 kg la hl, lei 35.750; porumb jilav 25.500—26.750 lei; porumb mijlociu, 27.000—27.250 lei; porumb bun, lei 28.500; mazăre victorie, lei 32.000, predare imediat linie siloz; orz, 58—59 kg la hl, lei 35.500; rapiță naveta, lei 72.000; rapiță coltza, lei 70.000; rapiță sălbatică, lei 43.000, rapiță primăvară, lei 56.500; măzăriche din grâu, lei 31.000; măzăriche semănată, lei 36.000; mazăre furaje, lei 31.000; fasole Ialomița, 62.000 lei; fasole Bazargic, lei 63.000 lei; fasole Transilvania, lei 65.000; grâu, 78 kg la hl, 3 la sută corp. str., lei 49.000' secară, lei 44.000; porumb vechi, lei 30.000; porumb nou, 17 grațe, 28.000 lei; in, lei 75.000; ovăz preț nominal, lei 27.000, predare Martie linie siloz; făină calitatea II, lei 72.500, predare imediat franco moară.

SUMARUL PARȚII A II-a

A N-RULUI 58 DIN 11 MARTIE 1937

Anunțuri ministeriale

MINISTERUL MUNCII, SĂNĂTĂȚII ȘI OCROTIRILOR SOCIALE: *Convocarea membrilor Casei Centrale a Asigurărilor Sociale.*

Anunțuri judiciare

CITAȚIUNI. *Trib. Ilfov:* Afrodita Zorbas, Căile Ferate Maghiare. *Judecătoria de muncă București:* Marton Hertz. *Jud. rurală Budești:* Gh. Iosifescu.

VÂNZĂRI IMOBILIARE. *București:* Constantin Beca, șoseaua Colentina Nr. 27; Iacob Almosnino, strada Biserica Alexe Nr. 13; Ioan Iliescu, calea Griviței Nr. 264; Vasile Sandu, (comuna Roșu); Constantin Nicolescu-Slavea, bulevardul Regele Alexandru Nr. 97; Carol Blașek, str. Sevastopol Nr. 36; Achille Polla str. General Berthelot Nr. 84; Ștefan Nicolescu, str. Enăchiță Văcărescu Nr. 14 bis; I. N. Constantinescu, str. Ana Cuțarida Nr. 22; Vasile Mușl, str. Carol Davila Nr. 65; Vasile Alexandrescu-Mandravela, șos. Olteniței Nr. 200; Dumitru Tănăsescu, șos. Grozăvești Nr. 36; Edmond Demetrescu, strada Sirenelor Nr. 87; Eugenia Tr. Tomescu, calea Dudești Nr. 124. *Bacău:* Aglaia Rusu, str. Logofătul Tăutu Nr. 1; Elena Dvers, b-dul Carol Nr. 33; Maria David Fălnaru, str. Ioniță Sturdza Nr. 13. *Bazargic:* Raina Taeef, str. Neagoe Basarab Nr. 40; Iusain Salim, str. Maramureș Nr. 4; Efraim M. Gelil, str. Bazești Nr. 8. *Com. Blăgești:* C-tin Lupașcu-Igești. *Brăila:* Soc. „Danubiul", str. Sandu Aldea Nr. 1 bis; Avesalan Avesalan, str. Oituz Nr. 16; Isidor Druker, str. Rahovei Nr. 299. *Caracal:* Vasile Brândușanu, str. N. Filipescu Nr. 7. *Com. Chiscani:* Marin Mitu. *Craiova:* Lt. Popescu-Bencea, str. Al. Lahovary Nr. 53. *Com. Ezibei:* Tănase Nicolof. *Galați:* Ing. Alex. Guiller, str. Mihai Bravul Nr. 40. *Iași:* Victor Țintaru, str. Mărăcineanu Nr. 31; Teodor Stoenescu, str. Aurora Nr. 6. *Comuna Lacu Babaș:* Ion Onea. *Comuna Tătărești:* V. D. Izert. *R.-Sărat:* *C. Niculescu*, strada Cuza Vodă Nr. 5; Gogu Dinceseu, strada Penitenciarului Nr. 6; M. Vraft, strada Umirii Nr. 4. *Tg.-Jiu:* Vasile Căfut, strada Frumușeanu Nr. 10.

DECIZIUNI. *Trib. Ilfov:* Paul Kürschner.

EXTRACTE DE HOTĂRÎRI JUDECĂTOREȘTI. *Jud. rurală Arcis:* Haimovici Izuca.

JURNALE ȘI ORDONANȚE. *Jud. rurală Brad:* Traian Mornăilă.

CONSOLIDĂRI ȘI VALIDĂRI PETROLIFERE ȘI MINIERE. *Trib. Prahova:* Ing. Al. Popescu.

EXTRACTE DE PE ACȚIUNILE DE DIVORȚ. *Trib. Ilfov:* Gh. Langa, Solange Crupenski Bandat, Ecaterina Stoian. *Trib. Prahova:* M. Müller. *Trib. Vlașca.* Valeria Cioc.

Licitațiuni publice

MINISTERUL EDUCAȚIUNII NAȚIONALE: *Școala Normală de Învățători „Pr. Carol"; Orfelinatul „Principesa Elisabeta", Focșani.*

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE.

MINISTERUL MUNCII, SĂNĂTĂȚII ȘI OCROTIRILOR SOCIALE *Spitalul Central Oradea.*

PREFECTURA: *jud. Hotin.*

PRIMĂRII: *Câmpești, Constanța, Galați, Găești, Olteni, Piatra-Neamț, Sângeorz-Băi, Turda*

Anunțuri comerciale

AUTORIZAȚII PENTRU INFIINȚĂRI DE SOCIETĂȚI ȘI STATUTELE LOR. *București:* Soc. Derumag.

CONTRACTE DE ASOCIAȚIE ȘI CELE DE DISOLVAREA LOR. *București:* Halele Centrale Obor; Soc. N. Aragon et R. Creey.

ÎNSCRIERE DE FIRMĂ. *Trib. Alba:* Soc. Aluminium.

CONVOCĂRI, PROCESE-VERBALE ȘI BILANȚURI. *București:* Soc. Cineteatru; Centrala Cooperativelor de Consum; Soc. Dacia-România, de asigurare „Uzinele Metalurgice Ploiești" Soc. Textra; Soc. Tretorn; Compania Europeană de Asigurare a Mărfurilor și Bagajelor; Casa de Pensiuni și Ajutoare a Personalului Fabricii „Letea"; Monopol Arto-Moda; Sindicatul Fabricanților de Băuturi Gazoase și Mineralizate; Soc. Nevada; Soc. de Biblie și Tractate „M. D. I."; Soc. Chiseteiana; Soc. Marmi; Soc. Intreprinderile Djabourov; Restaurantul Continental; Soc. Vowad; Soc. Victoria; Soc. „S. A. D. E. F. E. A."; Casa de Pensiuni și Ajutoare a Personalului Soc. Naționale de Credit Industrial; Soc. Gr. Cristea et Co.-rectificare. *Alaba-Iulia:* Banca Comercială; Fabrica de țigle „Sântimbru". *Balcic:* Asoc. Culturală Bulgară. *Bârlad:* Banca Cercului Comercial și Industrial. *Brașov:* Fabrica „Titan". *Brăila:* Soc. Albina. *Buziaș:* Băile Minerale Muschong. *Cernăuți:* Soc. Somac. *Cluj:* Soc. Industrie de Lut și Piatră; Soc. Ardealul; Soc. Industria de Piatră. *Galați:* Spitalul Israelit. *Gârbău:* Casa de Păstrare Lugoj; Industria Textilă Lugoj; Soc. Muschong et Co.; Soc. Cărămidăria Lugojană de Vapor. *Orșova:* Soc. Dunăreana. *Pâncota:* Industria Lemnului din Pâncota. *Petroșani:* Cassa de Păstrare. *Pietroșani-Arsache:* Asoc. de Ameliorațiuni Funciare. *Ploiești:* Banca Prahova. *Silistra:* Banca Durostorului; Banca de Credit Dunărean. *Tarutino:* Banca de Credit și Industrie. *Timișoara:* Soc. Frații Deutsch, Soc. Albert Bohm. *Tomești:* Fabrica Stiela Tomești. *T.-Severin:* Soc. Ceres.

CAMERA DE COMERȚ ȘI DE INDUSTRIE: *Brașov.*

Anunțuri particulare

PROCURI ȘI ANULĂRI DE PROCURI. *București:* Ing. Gh. N. Chirculescu, Sergiu Wiegenfeld.

Pierderi de acte

Ministeriale

MINISTERUL APĂRĂRII NAȚIONALE. *Reg. de Gardă Regală:* Borderou de acte.

MINISTERUL AGRICULTURII ȘI DOMENIILOR. *Serv. Vânătoarei și a Pescuitului în Apele de Munte:* recipise.

Particulare

București: Alexandru C. Mihail, Anca Gheorghe Haichel Weiner, Ianchiș Vasile, Ignat Dobriță, Ioan Opresecu, Lobodiuc Vasile, Maria Iancovici, Meliuc Teodor, Mihail R. Gusgunis, Mircea N. Frunzescu, M. Groz, Pătrașcu D-tru, Pop Iuliu, Samoil A. Iacob, Stan Naie, Stănescu Hotel Splendid. *Brăila:* Soc. Kugel. *Caracal:* Isaia Carol. *Cernăuți:* Soc. Română de Bancă. *Craiova:* Ion Ionescu. *Iași:* Adela Lupu, Soc. Comună de Electricitate. *Com. Joseni:* Deak Ioan. *Odorhei:* Fabrica de liquer S. Szöllösi. *Pitești:* General Popovici Ioan. *Târgoviște:* Romulus Bolky, Maior C-tin Gheorghiu, Maior Mihail Trestioreanu, Sergent Surdu Ioan.

Cota oficială a Bursei din București

A apărut:

TABLA DE MATERII

A

MONITORULUI OFICIAL, PARTEA I și II

Dela 1 Ianuarie — 31 Martie, 1 Aprilie — 30 Iunie,
1 Iulie — 30 Septemvrie, 1 Octomvrie — 31 Decemvrie 1936.

Cuprinzând:

VOLUMUL I, II, III și IV. (Partea I):

Mesaje regale, Legi, Convenții, Decrete, Jurnale ale Consiliului de Miniștri, Decizii ministeriale, Comunicate oficiale, Circulări oficiale, Schimbări de nume, Naturalizări, Ordonanțe judecătorești, întocmită pe ministere, materii și nume proprii, în ordinea alfabetică.

VOLUMUL I, II, III și IV. (Partea II):

Jurnale ale Consiliului de Miniștri, Decizii ministeriale, Anunțuri ministeriale, judiciare și administrative de interes limitat, Anunțuri comerciale și particulare, întocmită pe ministere, case și regii autonome, Anunțuri administrative și particulare, așezate alfabetic pe cuprins, localități și nume proprii.

PREȚUL DE VOLUM: Partea I lei 10, Partea II lei 15.

De vânzare la Depozitul Direcțiunii Generale M. O.

(La comenzile pentru provincie se vor adăuga lei 10 pentru porto și corespondență, pentru fiecare volum).

Monitorul Oficial și Imprimeriile Statului
IMPRIMERIA CENTRALĂ

DIRECTOR GENERAL,
A. D. BUNESCU

EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

No. 621

Paris, May 6, 1937.

DIVISION OF WESTERN EUROPEAN AFFAIRS
MAY 27 1937
DEPARTMENT OF STATE

DIVISION OF EASTERN EUROPEAN AFFAIRS
MAY 29 1937
DEPARTMENT OF STATE
COPY

SECRETARY OF STATE
MAY 24 1937
NOTED

DEPARTMENT OF STATE
MAY 28 1937
DIVISION OF NEAR EASTERN AFFAIRS

THE UNDER SECRETARY
MAY 24 1937
DEPARTMENT OF STATE

1937 MAY 19 PM 1 2

771.00/45

Strictly Confidential for the Secretary.

The Honorable

The Secretary of State,

Washington, D. C.

Sir:

I have the honor to report that Mr. Titulescu called on me today. He appeared with an enormous dossier of documents which he asserted were originals and photostatic copies of secret and important documents of the Rumanian Government. He said that he desired to inform me with regard to certain matters and he trusted that I would convey the information he was about to give

me

me to the President. He then expressed the most intense admiration for the President and said that he invariably carried a photograph of the President in his wallet. He did not show me the photograph.

Mr. Titulescu, whose physical appearance has radically altered for the worse since the last time I had the pleasure of meeting him, now resembles an elderly and infirm Chinaman. He retained, however, all his vivacity and all his powers of exaggeration.

He began by declaring that the King of Rumania was a fool and weakling; that Rumania was rapidly falling into the hands of the Iron Guard; that he had in his hands documents by which he could overthrow instantly the present government; that he proposed to use these documents at the moment which he might esteem opportune. That moment, he said, would come when he became convinced that the remaining water which the King had in his brain had drained out and had been replaced by something solid. He then proceeded to display a series of photostatic copies of documents and a number of originals. Among these documents the most interesting were the following:

(1) A document dated July 12, 1936, signed by Tatarescu, Antonescu, and some other member of the Cabinet whose name I have forgotten, as well as by himself, defining Rumanian foreign policy and stating that Mr. Titulescu had expressed faithfully the will of the Rumanian people, Parliament and King in his pro-Soviet policy. This document declared that it was the policy of Rumania to conclude

a

a treaty of mutual assistance with the Soviet Union; to conclude a treaty of mutual assistance with France; to fight Communism in the interior of Rumania but to carry on a foreign policy based on the closest friendship with Russia.

Titulescu said that shortly after the signature of this document he began to be ill. However, he went to Montreux and there met Litvinov. He then produced a photostatic copy of what purported to be an original initialed by himself and Litvinov at Montreux on July 21, 1936. This document was an agreement for a treaty of mutual assistance between Rumania and the Soviet Union. It consisted of six clauses, five of which were annotated, "Accepté M. L." and "Accepté N. T." Litvinov's initials appeared to be genuine.

In the fourth paragraph of this document it was provided that "troops of the Soviet Union should never enter Rumanian territory to the west of the Dniester except at the request of the Rumanian Government and that Rumanian troops should never enter Soviet territory to the east of the Dniester except at the request of the Soviet Government." Paragraph two of the document provided that Rumania's obligation to come to the assistance of the Soviet Union should come into play only if France had acted previously in the same sense under her treaty of mutual assistance with the Soviet Union. This paragraph was <u>not</u> initialed by Litvinov.

Titulescu explained that Litvinov had refused to

initial

initial this paragraph because he said that he could not make a full agreement without consulting Stalin. He had never discussed with Stalin Titulescu's previous proposals for a treaty of mutual assistance between the Soviet Union and Rumania, because he had never before taken seriously Titulescu's proposals.

Titulescu said that as soon as the Italian, German and Polish Ministers in Bucharest had gotten wind of the existence of the first document under reference, they had descended on the King and frightened him out of his wits. The Italian had said that Italy would have nothing more to do with Rumania. The German had threatened to support Hungarian claims to Transylvania, and the Pole had threatened that Poland would break at once the Polish-Rumanian alliance.

Furthermore, at this moment there had been placed on the desk of the King by some of Titulescu's enemies a document tending to prove that Titulescu had an extremely low opinion of his monarch and that he was conspiring to introduce republican rule in Rumania. He said that this combination of pressure was too strong for the King and showed me the original of the telegram he had received from Tatarescu when he was lying ill, dismissing him from his post. He went on to say that his possession of these documents would make it possible for him to enter Bucharest in triumph at any time and overthrow the present government. He had decided not to do so at once. He expected to return to Menton to take care of his health for another indefinite period.

Titulescu

740.00

Titulescu was violent in his expressions with regard to the new status of Belgium in Europe. He said that he believed unless the French were prepared to violate Belgian neutrality and march through Germany via Belgium in case of German attack on Czechoslovakia, the whole of Central Europe, including Rumania would fall into the hands of Germany within the next year. I ventured to suggest to him that such a violation of Belgian neutrality by France was out of the question. He continued to say that it would become a necessity.

760.71

With regard to the recent visit of Beck to Bucharest, he made the most violent statements. He asserted that Beck had persuaded Antonescu to agree to implement the Polish-Rumanian Treaty of Mutual Assistance by a military agreement providing that Rumania should come to the assistance of Poland if Poland should get into war with either Germany or Czechoslovakia. I ventured to doubt the accuracy of this statement and he insisted that it was so and asserted that the French were about to make a most serious démarche in Bucharest to clarify the situation.

Mr. Titulescu, who has always been flamboyant in his statements, although delightfully amusing, struck me as being somewhat less balanced than usual.

Delbos told me that he had taken Titulescu's statements about Beck seriously and had, indeed, spoken most severely to both the Rumanians and Poles. He had become

convinced

convinced that Titulescu's assertions about Beck's visit to Rumania were groundless and that Titulescu was in a highly neurotic condition.

Respectfully yours,

William C. Bullitt.

WCB/jgh
700

In triplicate.

2 carbon copies
Received F.D.R.

1 carbon burned
6-12-37
mot.

LEGATION OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

No. 363 Bucharest, June 14, 1937.

Subject: Foreign Minister Antonescu at Geneva and Paris.

DIVISION OF TRADE AGREEMENTS TA JUL 19 1937 DEPARTMENT OF STATE

OFFICE OF THE ADVISER ON INTERNATIONAL ECONOMIC AFFAIRS JUL 9 - 1937 DEPARTMENT OF STATE

DIVISION OF EUROPEAN AFFAIRS JUL 1 1937 DEPARTMENT OF STATE

DEPARTMENT OF STATE ASSISTANT SECRETARY JUL 1937

DEPARTMENT OF STATE JUL 9 1937 DIVISION OF NEAR EASTERN AFFAIRS

771.00/46

The Honorable

The Secretary of State,

Washington.

FILED JUL 14 1937

771.00

Sir:

I have the honor to report that Foreign Minister Antonescu left Bucharest on May 22nd last for Geneva, where he attended the meeting of the League Council which opened on May 24th, then went on to Paris for a three-day visit to be present at the commemorative ceremony for Briand and the opening of the Little Entente pavilion at the Exposition, and arrived back in Bucharest on June 3rd to prepare for the arrival here of Polish President Moscicki and Foreign Minister Beck on June 7th (despatch No. 362 of June 10, 1937), and of

Czechoslovak

Czechoslovak Premier Hodza tomorrow June 15th. He also had conversations, mainly in connection with current Turkish-Rumanian commercial negotiations, with Foreign Minister Rustu Arras, who stopped in Bucharest over the weekend of June 5th on his return from Geneva to Ankara.

At Geneva Mr. Antonescu engaged in numerous conversations with leading statesmen, notably Litvinov and Delbos, and joined the Czechoslovak and Yugoslav representatives, Foreign Minister Krofta and Minister Plenipotentiary Subotici, in issuing a Little Entente communiqué following their meeting here. A translation of this communiqué, which as reproduced in the Bucharest press was merely a repetition of the "solidarity" and "identity of views" theme, is enclosed herewith. 1/ In an interview accorded the PARIS SOIR in Paris, Mr. Antonescu took occasion to make particular reference to his Geneva conversations with Litvinov, saying:

> ".....We wish to ameliorate further our relations with our neighbors, especially with the Soviet Union. I had important conversations with Mr. Litvinov at Geneva; we both noted that our relations are friendly, and that they are susceptible of improvement. We may have different ideas as to the means of strengthening our relations and making our collaboration closer, but we are not far from each other and we have good hopes for the near future."

A full translation of the interview as reproduced in the CURENTUL (anti-Semitic, subsidized by National Liberal Government) of June 1st is enclosed herewith. 2/

While in Paris Mr. Antonescu saw Lebrun, Blum, Bastid, Daladier, Cot, Auriol and others, it being

generally

generally reported in the Bucharest press that in his talks with the three last named he was able to reach satisfactory understandings on certain financial and armaments questions. He also found opportunity to affirm stoutly that there has been and will be no deviation in Rumanian foreign policy, referring particularly to the "excellent atmosphere characterizing Franco-Rumanian collaboration" at all times.

Upon his arrival back in Bucharest Mr. Antonescu pronounced himself highly satisfied with the results obtained at Geneva and Paris, and the Bucharest press welcomed him with complimentary references to his diplomatic activities while away. A few brief extracts from representative comment, which speaks mainly of "fruitful conversations" and "useful contacts" rather than fixing on any particular accomplishments, form the third
3/ enclosure to this despatch.

Respectfully yours,

Leland Harrison.

Enclosures:

1- Translation of communiqué.

2- " " interview.

3- " " press comment.

030
Cr. 500/710.
t.

CKH:EMS.

Enclosure No. 1 to Despatch No. 363
of June 14, 1937 from the
American Legation, Bucharest.

LITTLE ENTENTE COMMUNIQUE

ISSUED AT GENEVA MAY 28, 1937

(Translated from DIMINEATA---independent, democratic)

.....

The representatives of the States of the Little Entente, who were in close contact during the session of the Assembly of the League of Nations, met at Geneva today, May 28, 1937, under the Presidency of Camil Krofta, Czechoslovak Minister for Foreign Affairs, Rumania and Yugoslavia being represented respectively by Messrs. Victor Antonescu, Minister for Foreign Affairs, and Ivan Subotici, Minister Plenipotentiary and Permanent Delegate to the League of Nations.

After examining all the questions which affect the States of the Little Entente at this moment, they noted a complete identity of views with respect to the interests of the three States and a perfect solidarity as regards the means of accomplishing their aims, inspired by the desire for peace, which animates the three States and which unites them so closely.

The Permanent Council of the Little Entente proposes a reexamination of the situation on the occasion of the Session of the Permanent Council which takes place in Rumania at an early date, to be fixed later.

.....

In translation from CURENTUL (nationalistic, anti-Semitic), June 1, 1937.

Enclosure No. 2 to Despatch No. of June 14, 1937 from American Legation at Bucharest, Rumania.

FULL TRANSLATION

ANTONESCU'S STATEMENT TO PARIS SOIR

If you wish me to give you a general impression of our situation and of the European situation, I can say it in a few words. Our situation some time back was not so satisfactory as it is now, from every point of view. The prosperity of the country permits us to meet our armament burdens; our crops are good; we have no reason to complain. From the general point of view, I do not believe that at this moment there is a real threat to peace. We in Rumania are placed in a painful spot and we well realize our situation.

We continue our policy along the same path, that is the maintenance intact of all our alliances, and of all our understandings: cooperation with France, the Little and Balkan Ententes. We renounce nothing.

And in this framework, and in this spirit we wish to ameliorate further our relations with our neighbors, especially with the Soviet Union. I had important conversations with Mr. Litvinof at Geneva; we both noted that our relations are friendly, and that they are susceptible of improvement. We may have different ideas as to the means of tightening our relations and making our collaboration closer, but we are not far from each other and we have good hopes for the near future.

In Translation

Enclosure No. 3 to Despatch No. 363
of June 14, 1937, from the
American Legation, Bucharest.

PRESS COMMENT ON FOREIGN MINISTER ANTONESCU'S

VISIT TO PARIS

.....

ADEVERUL (independent, democratic), May 26, 1937.

In the international plan the situation of the Little Entente is.....excellent. Mr. Victor Antonescu has been able to confirm this in the course of his interviews with Messrs. Delbos, Litvinov and Krofta.

TIMPUL (independent), June 3.

The short stay of our Minister for Foreign Affairs in Paris has been decisive for all questions pending between France and us, which have been resolved in a fashion favorable for our country; Franco-Rumanian relations have on this occasion regained their force and their traditional depth.

DIMINEATA (independent, democratic), June 3, quoting statements made by Antonescu to its special correspondent at Paris, Liviu Nasta.

"My stay in Paris has been of short duration since I am obliged to arrive in Bucharest before June 5th.

"I am, nevertheless, happy to have had the occasion of again seeing Mr. Leon Blum and his eminent collaborators with whom I have continued my conversations.

"As far as we are concerned, we follow our policy along the same road, that is to say, maintaining intact all of our alliances, all of our ententes: Cooperation with France, the Little Entente and the Balkan Entente.

"That, even more than the conversations that I have had, has proved to me once again the perfect solidarity which exists in our policy, based on the common desire for peace and tranquillity."

LUPTA (independent, unofficially National Peasant), June 4.

At Paris and at Geneva Mr. Antonescu in a series of diplomatic conversations with the leading political heads of the allied and friendly states has been able to verify the bases of the common activities in course of development and to strengthen the collaboration and solidarity in the domain of present realities and in the spirit of the

permanent

permanent commandments of our foreign policy. The synthesis of this activity has been given to us by Mr. Victor Antonescu himself in an interview: integral maintenance of all our alliances and of all our ententes.

.....This declaration indicates the spirit in which Mr. Antonescu's conversations at Paris took place and the useful contribution which these contacts constitute for the permanent interests of Rumania.

CURENTUL (nationalistic, anti-Semitic), June 5, 1937.

It is permissible and desirable to note at this time that Mr. Antonescu returns from Paris and Geneva with the satisfaction of having pursued his mission to a good end, in conditions most favorable to the general policy of Rumania.

DEPARTMENT OF STATE
DIVISION OF EUROPEAN AFFAIRS
AUG 12 1937
DEPARTMENT OF STATE

DEPARTMENT OF STATE
RECEIVED
AUG 13 1937
DIVISION OF
COMMUNICATIONS AND RECORDS

RDC ✓
+
file

MEMORANDUM

August 7, 1937

Ill-feeling between King Carol and M. Titulescu

Mr. Moffat:

M. Titulescu based his foreign policy on a rigid friendship with France. When the latter became allied with the U.S.S.R. the Rumanian Foreign Minister endeavored to follow suit by patching up some sort of an alliance with the Soviets. The combination of France, Russia, and the Little Entente appeared a formidable grouping but this did not fit in with Kind Carol's ideas, nor was friendship with the traditional enemy Russia a popular notion among the Rumanian people.

Carol, perhaps with considerable astuteness, foresaw the isolation of Czechoslovakia and the weakening of the ties binding the Little Entente countries. He wished for a more flexible foreign policy and wanted to strengthen his relations with Poland. Titulescu could not subscribe to the re-orientation because Poland had adjusted its differences with Germany, presumably at the expense of France; and moreover in Colonel Beck he has a violent personal enemy.

A suitable occasion for disposing of Titulescu came when the latter demanded that Carol and the Government put a stop to the anti-French denunciations which were rampant in

Rumania

771.00/47

G-J

731.00

Rumania shortly after Blum came into power. He was told that he should not interfere with internal policy in the pursuit of his foreign policy. He was not included in the Tataresco Cabinet which was formed in August 1936. Since then he has been sulking abroad.

A change of Cabinet is now imminent and Carol cannot replace the Liberals by the National Peasants because of the fact that Maniu, the actual though not the titular party leader, is a sworn opponent of Mme. Lupescu. Titulescu has always managed to get on fairly well with that lady, but it is not beyond the realm of possibility that he will now abandon his traditional role of a free lance and join up with the National Peasant Party. The King is resentful of Titulescu's possible nuisance value in this regard for he has no intention of giving up the Palace camarilla and probably intends to replace the Liberals with a coalition of the Rightist parties.

R. D. C.

Eu:RDC:LF

48

DOCUMENT FILE

NOTE

SEE 741.62/192 FOR Tel. 1604- 5pm

FROM France (Wilson) DATED Nov.15,1937

TO NAME

1—1127 GPO

771.00/48

REGARDING: Neutral policy on part of Rumania. Statement of a Foreign Office official that George Bratiano, after his sojourn in Berlin, had become the proponent of a,- that is, Rumania should let it be known that she would take no action against any other country, except in the event that an attack should be made on Rumanian territory.

fp

GE

TREATY DIVISION
NOV 27 1937
DEPARTMENT OF STATE

No. 79 Brussels, November 18, 1937.

Subject: Treaty Information. Rumanian Ratification of Several International Conventions Concerning Navigation.

FOR THE ATTENTION OF THE TREATY DIVISION

7
RECEIVED
DEPARTMENT OF STATE
1937 NOV 26 PM 12 54
DIVISION OF COMMUNICATIONS AND RECORDS

771.00/49

A-M/C
RECORDING DESK
FILE -

DEPARTMENT OF STATE
A-M/C
DEC 6 - 1937
ASSISTANT SECRETARY OF STATE

The Honorable

The Secretary of State,

Washington.

Sir:

In compliance with the Department's instruction of February 19, 1934, Diplomatic Serial No. 2399 (File No. 700.00/173A), I have the honor to report that a notice was published in the MONITEUR BELGE, No. 322, of November 18, 1937, stating that on August 4, 1937, the Rumanian Minister in Brussels had deposited with the Belgian Minister for Foreign Affairs the instrument of ratification by the King of Rumania of the international conventions listed below:

GDG

1.

1. International Convention for the unification of certain rules concerning bills of lading, and Protocol of signature, signed at Brussels, August 25, 1924.

2. International Convention for the unification of certain rules relative to maritime liens and mortgages and Protocol of signature, signed at Brussels, April 10, 1926.

3. International Convention for the unification of certain rules concerning immunities of Government vessels, signed at Brussels April 10, 1926, and Supplementary Protocol signed at Brussels, May 24, 1934.

It was further stated that in accordance with the provisions of these conventions the Rumanian ratifications would be effective February 4, 1938.

Respectfully yours,

For the Ambassador:

Frances E. Willis

Frances E. Willis,
Second Secretary.

qn.

Copy to Legation at Bucarest.

500

FEW/mhg

50

771.00

DOCUMENT FILE

NOTE

SEE 871.00/595 FOR Des#144

FROM Rumania (Gunther) DATED Jan. 25, 1938

~~To~~ 11

NAME

1—1127 o.r.o.

REGARDING:

The New Goga Regime. Government officials announce there are to be no radical changes in Rumanian foreign policy and old alliances and friendships to be maintained.

771.00/50

GE

ML

DOCUMENT FILE

NOTE

SEE 751.71/33 FOR Tel. # 21, 6 p.m.

FROM Rumania (Gunther) DATED February 9, 1938.
TO NAME

1—1127 GPO

REGARDING: Withdrawal of French support, constituting muntions, French 75s, military secrets, et cetera, to Rumania, threatened, because of Rumanian apprent trend away from traditional alliances and treatment of Jews and Catholics.

771.00/51
57
FEC

52

DOCUMENT FILE

NOTE

SEE 871.001 Carol II/133 Confidential File FOR Tel#43 2 p.m.

FROM Rumania (Gunther) DATED Mar. 16, 1938

NAME

1--1127 ero

REGARDING:

King Carol's decision to defer his official visit to England. Reasons for -.

771.00/52

G-J CONFIDENTIAL FILE

EU

REB

A portion of this telegram must be closely paraphrased before being communicated to anyone.(B)

BUCHAREST

Dated March 16, 1938

Rec'd 3:19 p. m.

871.001 Carol II/133

Secretary of State,

Washington.

43, March 16, 2 p. m. (GRAY)

The King's decision to defer his official visit to England due to have taken place the 24th of this month has now been communicated to the press. (END GRAY) CONFIDENTIAL. Apart from the official reasons advanced and the fact that he must travel now not through Austria but Germany or else through Italy, I have reason to believe that the King's decision is also inspired by a feeling of caution that it would not do to appear too closely aligned at the present moment with the western powers in case they prove ineffectual in arresting the march of events in Central Europe.

Copies to London and Paris.

GUNTHER

NPL-EMB

note 771.00

DOCUMENT FILE

NOTE

SEE 871.00/617 FOR Tel 48- 1pm

FROM Rumania (Gunther) DATED March 31,1938

TO NAME

1—1127 ere

771.00/53

GDG

REGARDING: Rumanian foreign policy. The,- will be under the direct guidance of the King and will be based on maintenance of peace and the defence of frontiers as now constituted, fidelity to present alliances and traditional friendships and friendly relations with all nations without exception and particularly with neighboring states.

fp

5-3

DEPARTMENT OF STATE

DIVISION OF EUROPEAN AFFAIRS

May 5, 1938.

PA-D

See page 2 of Summary

Skip - 1.

Summary of despatch no. 265 from Legation at Bucharest dated April 9, 1938.

Subject: Rumania's foreign policy.

The Foreign Minister, Mr. N. Petrescu Comnen, made a statement to the press on Rumania's foreign policy. Stress was made of Rumania's intention of maintaining her existing alliances; development of ties with England is emphasized; Comnen declared that he would give every attention to the natural economic and cultural ties with Germany; affinity of race and other ties with Italy would guarantee a strengthening of friendly relations; good neighbor relations will be cultivated with the U.S.S.R; a resolution of difficulties with Hungary and Bulgaria would be sought; and loyal collaboration with the League would be continued. In addition it was stated that Rumania would not meddle in the internal affairs of other countries, nor permit meddling in her own affairs by others.

Mr. Comnen's

Mr. Comnen's statement was well received generally.

The foreign policy lies virtually in the hands of King Carol, but the Foreign Minister is his mouthpiece. Comnen's caliber cannot be accurately gauged. He has a reputation of being an able diplomat, and thus far has created a good, though not striking, impression. Mr. Gunther does not believe that Comnen will desire to embark on a markedly pro-German policy.

PM

771.00/54

Eu:Coe:AMR.

LEGATION OF THE
UNITED STATES OF AMERICA
Bucharest, April 9, 1938.

No. 265.

Subject: Statement by Foreign Minister Comnen on Rumanian Foreign Policy.

Copy Ew.

DIVISION OF EUROPEAN AFFAIRS
MAY 3 1938
file Copy
DEPARTMENT OF STATE

RECEIVED
DEPARTMENT OF STATE
1938 MAY 2 PM 3 16

DIVISION OF COMMUNICATIONS AND RECORDS

Grade for	Distribution Instructions

771.00/54

The Honorable

The Secretary of State,

Washington.

Sir:

I have the honor to enclose herewith a translation
1/ of a statement made to the press on April 7th last by Mr. N. Petrescu Comnen, Rumanian Minister for Foreign Affairs, regarding the foreign policy of the new Government formed on March 30th last (despatch No. 262 of April 7, 1938). The main points in this statement may be summarized as follows:

1. Rumania's traditional foreign policy will be maintained.

2. The supreme objective will be the maintenance of peace and the preservation of frontiers, developing relations with all States, particularly with neighbors.

G/HC

FILED
MAY 21 1938

3.

3. The alliances with Poland and the Little and Balkan Entente States form a powerful guarantee of peace.

4. The Government will preserve intact the Little Entente as an important instrument of peace.

5. The Balkan Entente will have the full cooperation of the Rumanian Government.

6. The Polish-Rumanian alliance will be maintained and strengthened.

7. French-Rumanian friendship is considered an essential point of support for the system of collective security.

8. Development of ties with Great Britain will be stressed.

9. The Foreign Minister will give every attention to the natural economic and cultural ties with Germany.

10. Affinity of race and other ties with Italy constitute a guarantee of the maintenance and strengthening of friendly relations with that country.

11. Good neighborly relations with the Soviet Union will be cultivated.

12. Friendly relations will be maintained with Hungary and Bulgaria, and a resolution of the difficulties with these countries will be sought.

13. Loyal collaboration with the League of Nations will be continued.

14. Rumania will not meddle in internal affairs of other countries nor permit meddling in her own internal affairs by others.

Mr. Comnen's statement has been well received generally. The local press has commented on it point by point with obvious satisfaction, the general tenor being reflected in UNIVERSUL'S observation that "the classic construction of our system of guarantees, of alliances, and of friendships remains intact", while reproductions of comment from abroad have, when not wholly laudatory,

found

found little ground for criticism.

As I have already mentioned in previous reports, Rumanian foreign policy now lies virtually entirely in the hands of the King, the Foreign Minister being his mouthpiece and administrator. Comnen's calibre can not yet be accurately gauged. He has the reputation of being an able diplomat (see confidential biographical report dated February 23, 1938) and thus far has had little opportunity to make any significant mistakes, with the result that, without yet having shown his real stature, he has to date created a generally good, though not striking, impression.

Upon his appointment as Foreign Minister, intimation by LE TEMPS (Paris) and a few other papers abroad that Mr. Comnen was strongly pro-Nazi drew the reply in the Rumanian press that the mere fact that he had done good work as Minister to Berlin over a period of years need not necessarily mean that his administration of foreign policies would take a pro-German turn. As indicated in his statement he not unnaturally will seek to develop the "very natural economic and cultural ties" with Germany, but I have no reason to believe that he will desire, or that he would be able if he wished, to embark upon a markedly pro-German policy in affairs of a political nature.

Respectfully yours,

Franklin Mott Gunther.

Enclosure:
1-Statement by Foreign Minister Comnen.

710.
t.
CKH:EMS

Copies to Belgrade, Prague.

Enclosure No. 1 to Despatch No. 265
of April 9, 1938, from the American
Legation, Bucharest.

(Translated from
TIMPUL of April 9,
1938.)

STATEMENT BY FOREIGN MINISTER COMNEN
ON FOREIGN POLICY OF NEW RUMANIAN GOVERNMENT

As pointed out in its declaration on the first day, the Government in which I have the honor to participate will maintain the traditional foreign policy of the country.

In pursuing the wise example of my predecessors, the supreme objective of the activity I shall conduct at the Ministry of Foreign Affairs will be the maintenance of peace in the intangible framework of our eternal frontiers. Toward this end I will endeavor to deepen our ties of alliance and friendship and attempt, at the same time, to develop our relations with all States, especially with the old ones.

The alliances concluded by Rumania with Poland, with the States of the Little Entente and with the States of the Balkan Entente form a powerful guarantee of the maintenance of peace in this part of the world.

The Little Entente, from the political and economic point of view, represents a living organism, many times proved of value, which constitutes one of the cornerstones of European peace. Conscious of its importance, the Government of His Majesty will know how to preserve intact this important instrument of peace.

In the quality of representative of Rumania at the Ankara Conference, I began, under the most satisfactory auspices, collaboration with my eminent colleagues of the Balkan Entente. This group, of a gradually increasing significance, will have the entire cooperation of the Government of His Majesty looking to a realization of its policy of regional brotherhood.

Our ties of close and friendly cooperation with Poland will be maintained and deepened. I am proud to have collaborated in the past with the initiators of the Polish-Rumanian Pact. Today, as then, I remain faithful to the essentially pacific ideal pursued by the Polish-Rumanian Alliance.

We are bound to France by a Treaty of Friendship strengthened by the faithful and appreciative affection which our nation bears the great French nation. The Government of His Majesty considers this friendship as a point of essential support of our system of regional security.

One of our principal preoccupations will be a contribution to the development in all fields of international activity of our ties with Great Britain, to whose efforts for the triumph of the idea of peace and

international

international collaboration we are desirous of lending our entire contribution.

My long mission at Berlin has permitted me to understand in every detail our relations with Germany. I will seek to develop them in a friendly manner, giving the greatest attention to the very natural economic and cultural ties, in view of the geographic situation, between both countries.

Our relations with Italy must correspond with the affinity of race and with so many precious memories which bind our Latin nations. I had the honor to know Mr. Mussolini and to penetrate the depth of his feelings as far as we are concerned. I believe I can say that these sentiments correspond with ours, thus constituting a guarantee of the maintenance and the strengthening of old and indestructible ties of close friendship.

As far as the Soviet Union is concerned, the Royal Rumanian Government is determined to contribute with every sincerity to the development of the good-neighbor relations which exist between both our countries.

With Hungary and Bulgaria, neighbor States which can become friendly States, we shall seek to have most cordial relations with a view to a resolution, in the most amicable spirit, of all the difficulties which might exist between ourselves and them.

During my activity at Geneva I had occasion to understand the possibilities, especially for the future, of the League of Nations. If today the activity of this Institution appears to suffer an eclipse, still we will not cease to collaborate loyally for the fulfillment of the ideal of peace which the founders of the Covenant had in view.

We hope that this sincere desire of ours will be appreciated at its just value by the Geneva Institution.

While decided to support any international activity aiming to safeguard peace, Rumania will hold herself far apart from any attempt to interfere in the internal affairs of other countries, just as she is determined not to permit the meddling of any nature in her own internal affairs.

The policy of Rumania, as you see, is uniform, loyal, precise. It is dictated by her geographic position, by her historic evolution, by her permanent interests. The Government of His Majesty is confident that it will always meet the same good will and understanding of its policy as it itself entertains for all other policies.

LEGATION OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

No. 330. Bucharest, May 18, 1938.

Subject: Activities of Rumanian Representative at Meeting of League Council May 9 to 14.

DIVISION OF EUROPEAN AFFAIRS JUN 2 1938 DEPARTMENT OF STATE

ADVISER ON POLITICAL RELATIONS MR. DUNN JUN 9 1938 DEPARTMENT OF STATE

Classification Instructions for

1938 MAY 31 PM 4 03

DEPARTMENT OF STATE JUN 14 1938 DIVISION OF NEAR EASTERN AFFAIRS

FILED JUN 22 1938

771.00/55

The Honorable

The Secretary of State,

Washington.

Sir:

On the morning of May 6th last, immediately following the termination of the Conference of the Permanent Council of the Little Entente held at Sinaia on May 4th and 5th, the Rumanian Minister for Foreign Affairs (Comnen) left Bucharest for Geneva, where during the session of the League Council between May 9th and 14th he figured as spokesman for his own country as well as for both the Little and the Balkan Ententes. He is expected back in Bucharest today or tomorrow, the Minister of Finance (Cancicov) having served as Acting Minister for Foreign Affairs during his absence. I

therefore

therefore have the honor to note briefly Comnen's activities at Geneva as they were reported back to Bucharest.

In addition to accounts of Comnen's various interviews with other delegates (notably Bonnet and Litvinov) and a dinner given in his honor by the permanent Polish delegate (Komarnicki), the local press narrated his various statements and remarks before the Council. On May 10th, when the recent Anglo-Italian accord was being discussed, he recalled the fact that both the Little and Balkan Ententes (naturally including Rumania) had already recorded a full endorsement of this rapprochement. When the Spanish question came up for discussion in the course of the afternoon session of the same day the Rumanian Foreign Minister, speaking always for the two Ententes as well as his own country, made a statement avowing Rumania's scrupulous observation of the policy of non-intervention and invoking British and French example in pursuing a policy divorced from ideological discrimination in full recognition of the necessity of making the Spanish problem Spain's own. His remarks are recorded, in part, as follows (INDEPENDENCE ROUMAINE, May 13, 1938):

> "There are too many ties which bind us to the Spanish people for us not to experience a dolorous sentiment whenever the image of its Calvary is invoked before us.
>
> "As regards the attitude of my Government, it is too well known for me to insist further. I shall content myself by recalling that it was among the first to adhere to the policy of non-intervention, which is applied most scrupulously. The same is true of the policy of our allies of the Balkan Entente and of the Little Entente, which again recently in the meetings at Ankara and Sinaia made a precise statement of their attitude once more.
>
> "We join our voice to those of the honorable

representatives

> representatives of the United Kingdom and of France, and we trust that the recent Anglo-Italian Accord, which we sincerely hope will be followed by a similar Franco-Italian Accord, will contribute to the pacification of the Spanish people and will drive from the European skies----and notably from those of the Mediterranean----these thick clouds which only serve to darken the horizon."

On the afternoon of May 12th Mr. Comnen made a relatively long statement constituting an apology for the League Covenant and Rumania's continued loyalty thereto, at the same time formulating an endorsement of the motives inspiring certain powers (expressly Great Britain and France) so to liberate individual member states, with particular reference to recognition of the Ethiopian conquest, as to enable them to take their own decisions. A full translation of this statement is

1/ enclosed herewith.

On May 13th Rumania was reported to have been given seats on the commissions charged with presenting reports on (a) the Chinese-Japanese conflict and (b) the question of Swiss neutrality (mentioned below). Later in the day Comnen made a declaration advocating that the Council "confide to the Government of the French Republic the task of convoking a diplomatic conference to be devoted to the study of an international act regarding intellectual cooperation".

Following the reading on May 14th of the report on Austrian refugees Mr. Comnen, undoubtedly having in mind Jewish refugees from Rumania, posed the problem of refugees in general in the following terms:

> "This problem is in reality the problem of emigration. It has a considerable

importance

importance and merits quite special attention, not only on the part of the League of Nations but likewise by the members of human society. Consequently it goes beyond the limits, necessarily restricted, of the report which we are examining today before the Council.

"The feverish aspects that this question offers periodically proves that it has deep causes, which no one up to the present time has sought to analyze in a well studied and well prepared ensemble, and it is now desirable to abandon the empiric, nay romantic, methods that have been too much employed in this matter.

"In fact, new methods, with scientific and humanitarian bases must be sought, bearing in mind the realities of the present hour and always in the light of experience acquired up to the present time in this domain.

"In bringing my adhesion to the resolution presented by the honorable representative of Bolivia, I reserve for my Government the right to revert to this question and to present at an opportune time concrete propositions on this subject, proceeding in, to paraphrase the very terms of Monsieur le Rapporteur, a broad spirit of human solidarity."

840.48 Refugees/154

(By my telegram No. 52 of April 13, 5 p.m., I informed you that the Minister for Foreign Affairs (Comnen) had again inquired of me whether the President would be disposed to include Central Europe for consideration by the International Committee which will be established to consider the problem of political refugees from Germany and Austria. Before Mr. Comnen left for Geneva I was able to inform him, in accordance with your confidential cable instruction No. 28, April 21, 1 p.m., that the Committee would be organized primarily to endeavor to meet the problems growing out of the emergency situation in Germany and Austria, and that whether the Committee itself might decide later on to extend its scope was

166

something

something that could not be foreseen at the present time. The latter part of the cable instruction in question I have not yet mentioned to the Minister as I have not been able to see him again, due to his absence. I gather that it was primarily intended for my own guidance. I conclude, therefore, it would be better to keep it in reserve for use in future conversation on this subject when an appropriate opportunity should present itself.)

The same afternoon Mr. Comnen made, as reported here, a long statement fully endorsing the Swiss demand for neutrality status. Finally, following Chile's announcement that it was discontinuing membership in the League, the Rumanian Foreign Minister delivered a speech, termed a "discours pathétique" in Bucharest's LE MOMENT, exhorting all member States to remain faithful to the League Covenant.

This morning's press carries telegrams from Geneva dated yesterday reporting an interview which Mr. Comnen gave to the JOURNAL DE GENEVE just before leaving Switzerland. He is reported to have stressed Rumania's desire to establish friendly relations with other countries, "notably Hungary and Bulgaria, our immediate neighbors", and to have expressed his Government's hope that the minorities will eventually constitute a tie rather than an obstacle between this country and its neighbors. A translation of this interview

is

2/ is enclosed herewith.

Respectfully yours,

Franklin Mott Gunther

Franklin Mott Gunther.

Enclosures:

1- Translation of statement by Mr. Comnen.
2- " " interview with Mr. Comnen.

500
Cr. 840.1
t.

CKH:EMS.

Copies to Belgrade, Prague, Geneva, Bern,
Ankara, Athens.

(Translated from UNIVERSUL, May 14, 1938)

Enclosure No. 1 to Despatch No. 330 of May 18, 1938, from the American Legation, Bucharest.

FOREIGN MINISTER COMNEN'S STATEMENT SUPPORTING FRANCO-BRITISH STAND ON RECOGNITION OF ETHIOPIA

Mr. President,

If a country may claim the honor of having served the cause of collective security and of the indivisibility of peace, without reserve, faithfully, enthusiastically, even with abnegation, it is the very one which I have the honor to represent at this table.

Both in the general field of the regulation of peace and in the concrete cases which might affect the normal functioning of such an organization, Rumania realized that the ideal toward which it should tend is that of placing the authority of the right of nations and its positive formulation----as is notably revealed from the texts of the Covenant of the League of Nations----at the service of the demands of international life.

My country has spared no effort, I would even say no sacrifice, in pursuing loyally the policy of the League of Nations. It has brought by way of offerings to the ideal served by our institution, beyond essential interests, secular friendships, sentiments of affection which have their roots in the affinities of race and in the ineradicable memories of common struggles and successes.

Following the debates of July 1936, to which the honorable speakers who have preceded me have already made allusion, some powers felt that they must suffer the logical consequences which issue therefrom. Having in mind the need of the international community and the experiences gathered from the application of the Covenant, it must be truthfully recognized that application of this Covenant, in the close interpretation of the texts, does not constitute an objective in itself. On the contrary, the aim toward which we must always tend is that of considering the Covenant as a living instrument whose supreme end should be that of bringing about harmony in the international order.

If the spirit of universality in which the Covenant and its functioning were conceived constitute the basis of an ideal organization of peace, Rumania----as a European country conscious of the necessity of safeguarding, in the first place, this common and irreplaceable patrimony which represents for the entire European world----has appreciated certain necessities which have impelled a number of large European nations still forming part of the League of Nations to face the realities of situations.

Rumania has become aware both of the psychologic changes of peoples, which have determined a different

appreciation

appreciation of the multiple old and new problems, and of the actual demands of the European conscience, which make her consider the pacification and the improvement in the relations among European nations as an essential and immediate objective to attain.

Without such an atmosphere of détente, the task itself of the League of Nations can no longer be continued usefully. These are the high considerations, it seems to me, which have determined the Government of His Britannic Majesty to bring before the Council, in the interests of the League of Nations itself, the question of the consequences which flow from the present situation in Ethiopia. We have considered, therefore, as have the representatives of Great Britain and France, that it is necessary to recognize clearly in this question, under the present circumstances and in the interest of the cause itself which we serve, that it is well to leave each member State of the League of Nations the liberty of appreciating for itself the decisions which are fitting to be taken today.

I add, to avoid any equivocation, that such a decision should not in the least affect, in the future, the means of integral application of the provisions of the Covenant, for we must not forget that the attitude of the League of Nations in the case under consideration must be, in the first place, inspired by our will to safeguard peace first, then the Institution, to permit it to fulfill the high mission incumbent upon it.

Enclosure No. 2 to Despatch No. 330
of May 18, 1938, from the American
Legation, Bucharest.

((Translated from
LE MOMENT of May 18,
1938, (dated May 19th)-))

INTERVIEW GIVEN BY FOREIGN MINISTER COMNEN
TO THE JOURNAL DE GENEVE

Rumania has passed through a crisis of transformation, due especially to the state of international affairs. The extreme rightist and leftist currents have endeavored to invade the country. After a series of experiments which did not give the results hoped for, His Majesty King Carol II assumed the heroic mission of saving the country from tendencies which might have been fatal, of bringing peace to all the citizens of the Kingdom, of re-establishing harmony among the citizens and respect toward the authorities.

The operation has not been easy. But His Majesty the King has found such a strong assent and such a complete understanding among all healthy elements of the country, that is to say, the immense majority of the population, that we are able to affirm that the worst obstacles have been surmounted and that we are directing ourselves toward a constructive work in which the sole preoccupation of the Sovereign and of the Government is the moral and economic recovery of the country.

In the international field it is very strange that with each change of Government, or even of Ministers, there arise doubts as to the lines of the foreign policy of my country. These lines have not been improvised by any one man or by any one government; they are the expression of the conscious will of the nation, a will interpreted by its supreme organ: the King.

The successive and consistent declarations of His Majesty the Kind indicate that Rumania does not intend to deviate in any way from the lines of traditional policy, that she desires to remain faithful to her alliances and to her friendships, which constitute a threat to no one and are in no way exclusive. On the contrary, in all the solemn declarations which I have recently made I have affirmed our desire to establish friendly relations with other countries, and notably with Hungary and Bulgaria, our immediate neighbors.

One often believes that the problem of the minorities constitutes an insurmountable obstacle to the establishment of these friendships. The Government of His Majesty hopes to be able to create a political atmosphere in which the minorities, far from constituting an obstacle, will form a tie between my country and its neighbors. I hope that this sentiment is a veritable program and will be understood by our neighbors, and that the hand which Rumania is extending to them in this historic moment, loyally and without reservations, will not be extended in vain, but will be able soon to reach other hands in a friendly grasp.

LEGATION OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

DIVISION OF
JUL 5 1938
DEPARTMENT OF STATE

No. 343. Bucharest, May 24, 1938.

Subject: Activities of Rumanian Representatives at Meeting of League of Nations, May 9-14.

DIVISION OF EUROPEAN AFFAIRS
JUN 15 1938
DEPARTMENT OF STATE

ADVISER ON POLITICAL RELATIONS
MR. DUNN
JUN 16 1938
DEPARTMENT OF STATE

RECEIVED
DEPARTMENT OF STATE
1938 JUN 14 PM 3 43

DIVISION OF COMMUNICATIONS AND RECORDS

771.00

DEPARTMENT OF STATE
JUN 30 1938
DIVISION OF EUROPEAN AFFAIRS

771.00/56

The Honorable

The Secretary of State,

Washington.

Sir:

Supplementing my despatch on the above subject (No. 330) 771.00/55 dated May 18th last, I have the honor to transmit herewith a full translation of a statement given to the press yesterday evening by Foreign Minister Comnen regarding his activities during the meeting of the League Council at Geneva May 9th to 14th last. The points mentioned parallel closely those contained in my previous despatch, although at the close he adds an interesting reference to France and England which translates as follows:

1/

"The

"The great task of internal harmony undertaken by His Majesty the King is followed in all circles and in all spheres of influence in the West with a sentiment of true admiration. I was happy to note at the same time the complete, and I would even say unprecedented, interest which the most authorized English and French representatives manifest in the development of our national economy.

"In this direction I have reasons to believe that soon we shall be able to record acts destined to inaugurate a new epoch in our economic life."

Respectfully yours,

Franklin Mott Gunther.

Enclosure:

1- Translation of Statement to Press.

500
Cr.710
t.

CKH:EMS

Copy to Geneva.

Enclosure No. 1 to Despatch No. 343
of May 24, 1938, from the American
Legation, Bucharest.

(Translated from
TIMPUL of May 24,
1938.)

FOREIGN MINISTER COMNEN'S STATEMENT
REGARDING HIS ACTIVITIES AT LEAGUE COUNCIL SESSION
OF MAY 9-14, 1938

"I return from Geneva filled with a feeling of satisfaction for I am confident that the session of the Council of the League of Nations, at which I had the honor to represent Rumania, was fruitful for us, permitting us to point out our position on the most important current questions and to prepare a series of important steps in the political and economic fields.

"I collaborated for a number of years as the Rumanian delegate in the work of the League of Nations at the beginnings of that Institution. However, I have not been at Geneva since September 1928, when I headed the Rumanian delegation at the Assembly.

"Certainly, I could not say that I did not find many changes and that I did not feel the lack of that almost mystic enthusiasm which inspired the labors of the League several years ago. Still, the confidence in the future of the League of Nations has not disappeared and the member States continue to collaborate closely in its activity. The fact that not less than six Ministers for Foreign Affairs came to Geneva for the May Session of the Council proves this. In any case, Great Britain and France, to name only two powers, are doing everything in their power to preserve the flame of the Geneva Institution.

"I shall recall briefly the principal questions which were the object of our discussions:

"1. Ethiopia. This question was entered on the agenda upon the request of the British delegation, which suggested the recognition of the right of each member State of the League of Nations to fix its position, in full liberty according to its own judgment. In conformity with the realist attitude adopted by the Little and Balkan Ententes on this question, I rallied without hesitation to the British proposal. In the declaration which I made at the session of May 12, I pointed out that, in our quality of a European country conscious of the necessity of preserving the common and irreplaceable patrimony which European civilization represents, we judge that what is particularly important is not that we should lose ourselves in narrow interpretations of texts but consider the final aim of international harmony, in view of which the Covenant of the League of Nations was conceived, thus contributing in saving the Institution itself of which we are a part. I was glad to note that this point of view was shared by the great majority of my colleagues and that, as a result of the exchange of views which followed, it may be said that this painful problem which produced so many difficulties in recent years can finally be considered liquidated.

"2. The Question of Swiss Neutrality. At the time of the discussion of the request of Switzerland to return to its complete neutrality and to be exempt from the obligation of participation in sanctions of any nature against an eventual aggressor, I outlined the historic and political motives which counsel the Rumanian Government to support the Swiss request.

"I pointed out also the justice of the arguments invoked by the Swiss Government, which declared that the situation today is not what it was in 1920 when different States assumed, within the framework of the League of Nations, certain obligations which has as counterpart the granting of collective and effective guarantees of security. By the fact that different great powers no longer take or never took part in the League of Nations and that the guarantees promised have become at least problematic, it may be said that those obligations have today become destitute of what in law is called 'the juridical cause'. It is evident that an adaptation to the real situation cannot be delayed.

"3. The Request of Chile. I took the floor at the time of the discussion of the request of Chile to associate the States which do not form part of the League of Nations in the task of reforming the Covenant and pointed out every interest which we have in this proposal; I did not fail, however, to recall that in regard to an eventual reform of the Covenant Rumania would not accept any proposal which does not respect the principle of the equality of States.

"Besides, the proposal of Chile was not up for discussion during the session of the Commission, which fact provoked a declaration by the representative of Chile announcing the withdrawal of his country from the League of Nations, which declaration was received with much regret by all the members of the Council in view of the valuable collaboration of Chile with the League since the day of its inauguration.

"4. The Spanish Question. At the time of the discussion caused by the appeal addressed to the Council by Mr. Del Vayo, representative of the Spanish Republican Government, I recalled that our country----likewise, our allies of the Little and Balkan Ententes----was among the first to adhere to the policy of non-intervention, practicing that policy thereafter scrupulously. As far as the proposed resolution presented by Mr. Del Vayo was concerned, I voted, together with the representatives of France, Great Britain and Poland, against that proposal, which was rejected. I feel that I have thus contributed in preventing a new crisis which could not but injure the authority of the League of Nations.

"5. The Question of Refugees. The Council has adopted a report of one of its Committees on the subject of placing on new bases the assistance granted to refugees by the League of Nations. In the course of the discussions which followed I showed that the problem of refugees represents only a form of the emigration problem and that as such it extends beyond the restricted scope of the report of the Committee. I added that this question presents feverish

aspects

aspects periodically, which proves that we find ourselves faced by certain profound causes and that empirical methods must be renounced so as to find a well-studied solution as a whole. I reserved the right of the Rumanian Government to raise the problem again and to present concrete proposals in due time.

"I had a number of conversations with my colleagues in the Council, with competent members of the Secretariat of the League of Nations, with representatives of Jewish associations, and with a number of publicists of note, to whom I pointed out the burning interest which this problem presents to our country and our hope that it will be resolved in conformity with our interests in the framework of a vast sphere of international collaboration.

"Concerning the problem of minorities----which was not brought up at the present session of the Council----I shall limit myself to take note with satisfaction of the fact that at this time the competent organs of the League of Nations evinced a special understanding of this problem, having in mind the atmosphere and the particular situation of each people.

"In general, I can say that the activity of the Rumanian delegation at Geneva was inspired by two great principles which form the primordial condition of our collaboration in the task of the League of Nations:

> "I. The right of Rumania to be treated on a footing of complete equality with all the other States.
>
> "II. The necessity of the League of Nations' returning to its initial objective, that is to say, of being as much as possible a political organism and as little as possible a jurisdiction, as has been the case very often up to the present.

"I think that these principles are sound and I feel that within their framework we shall be able to continue a fruitful collaboration with the Institution at Geneva.

"Before closing, I wish to add that, in conversations with different personalities, for the greater part old friends with whom I maintain the best personal relations, I examined every internal and external aspect of our policy and I can express my entire satisfaction with the interest and sympathy which I met everywhere.

"The great task of internal harmony undertaken by His Majesty the King is followed in all circles and in all spheres of influence in the West with a sentiment of true admiration. I was happy to note at the same time the complete, and I would even say unprecedented, interest which the most authorized English and French representatives manifest in the development of our national economy.

"In this direction I have reasons to believe that soon we shall be able to record acts destined to inaugurate a new epoch in our economic life."

DEPARTMENT OF STATE

DIVISION OF EUROPEAN AFFAIRS

Summary of Despatch no. 413, from Legation at Bucharest, dated June 29, 1938.

Subject: Rumanian Foreign Affairs.

This despatch discusses firstly the possibility of the British making a loan to Rumania on the lines of that concluded recently with Turkey. It will be recalled that the Embassy at London reported that the presence of M. Tatarescu in London and his hobnobbing with influential British financiers had resulted in strong rumors that such a loan would be made.

Secondly the despatch discusses the recent visit of King Carol ~~and~~ to Atatürk at Istanbul. It is not certain whether or not this degenerated into a love feast but at any rate the international situation was undoubtedly discussed in full. It is thought that while Colonel Beck was busy visiting the countries to the Northern end of the so-called "Helsinki-Ankara" axis, King Carol was engaged in the construction of the Southern section of the neutral wall from the Baltic

to

to the Black Sea.

The despatch concludes on the note that although tangible evidence of the wall is lacking "it seems already to have become to many a psychological factor in international considerations".

Eu:Coe:VEJ

LEGATION OF THE
UNITED STATES OF AMERICA
Bucharest, June 29, 1938.

No. 413.

Subject: Rumanian Foreign Affairs.

Assistant Secretary
of State
AUG 1 - 1938
MR. SAYRE

OFFICE OF THE ADVISER ON
INTERNATIONAL ECONOMIC AFFAIRS
JUL 30 1938
DEPARTMENT OF STATE

ADVISER ON POLITICAL RELATIONS
MR. DUNN
JUL 20 1938
DEPARTMENT OF STATE

The Honorable

The Secretary of State,

Washington.

Sir:

Although recent days have been entirely devoid of developments of significance in the field of Rumanian foreign affairs, I have the honor to record two rather vague lines of thought that have seemed to be foremost, one the idea that Great Britain is manifesting increasing interest in Central and Southeastern Europe generally, and in Rumania particularly, and the other the theory that Colonel Beck has enlisted the active collaboration of King Carol in pursuing actively the construction of a neutral, or non-ideological, wall of States extending from the Baltic to the Black Sea. There is really

nothing

nothing tangible on either subject, but ideas and rumors do exist.

As regards growing British interest in Rumania, there is a general belief that London is determined to forestall a too definite extension of German influence and pretensions in this area. The British loan to Turkey is mentioned in support thereof and there have been persistent but unconfirmed rumors that a huge British loan to Rumania is on the way, expected by some to finance the construction of a naval base on the Black Sea. Then, too, Tatarescu has spent the past week in London. In addition to being a former Premier and now a Crown Councilor, he is also considered to be the "King's man", with the result that his visit, which coincided with the home leave of Sir Reginald Hoare, the British Minister, and his meetings with British statesmen have been followed with interest in spite of announcements that the trip was entirely private and unofficial. Two other Crown Councilors (Argetoianu and Mironescu) have also been in London recently. Other signs have been an ingratiating press, the creation of two new English chairs in the University here, numerous visits of English personages and, perhaps most suggestive of all, Foreign Minister Comnen's recent remark (despatch No. 343 of May 24, 1938) regarding "the complete and, I would even say, unprecedented interest which the most authorized English (and French) representatives manifest in the development of our national economy", to which he added that he had reasons to expect concrete manifestations in this direction in the near future.

Such

Such manifestations have not materialized, but, as I have said, they seem to be in the air.

Papers appearing on the morning of June 20th last carried the following communiqué (translation):

> "1. On Friday, June 17th, 7 p.m., His Majesty the King boarded the yacht 'Luceafarul', which was directed toward the Bosphorus.
>
> "2. On Saturday the 18th, at 10 a.m., in the locality of Buyuk Déré, His Excellency Mr. Gelal Bayar, President of the Turkish Ccuncil of Ministers, and His Excellency Mr. Rustu Aras, Turkish Minister of Foreign Affairs, came aboard to greet His Majesty and accompanied the Sovereign to Istanbul.
>
> "3. On Sunday the 19th, at 2 p.m., His Majesty had an exchange of views with His Excellency Mr. Kemal Ataturk, President of the Turkish Republic, aboard the Presidential yacht 'Savorona'.
>
> "4. In the evening of the same day His Majesty had as guests to dinner Their Excellencies Messrs. Gelal Bayar, President of the Council of Ministers, and Rustu Aras, Minister of Foreign Affairs of the Turkish Republic, as well as Mr. Nicolas Lukasievicz, Rumanian Consul General.
>
> "Bucharest, June 19, 1938."

Press and diplomatic circles were unaware of the King's trip until his return and naturally engaged immediately in speculation as to its purpose and significance. The favorite thesis was that, Colonel Beck having on his visits to Scandinavian countries occupied himself with building up the northern end, King Carol was engaging in the construction of the southern section of a so-called wall of neutral, or non-ideologic, States extending, between Russia and Germany, from the Baltic to the Black Sea. As indicated in telegram No. 76 of

June 22, 3 p.m., Foreign Minister Comnen maintains that the voyage to Istanbul was motivated by a desire for rest and recreation and that beyond agreement on the desirability of Bulgarian entrance into the Balkan Entente no actual commitments were made. It is natural to assume, however, that the conversations ranged over the entire international situation, particularly as modified by the Anschluss, so that even if "the wall", sometimes referred to in the press as the Helsinki-Bucharest or Helsinki-Ankara axis, was not mentioned the idea may well have gained psychological strength from the visit. Incidentally, a few days later President Ataturk's adopted daughter, Miss Sabika Goekcen, landed at Bucharest in the course of a "goodwill" solo tour of the Balkan capitals.

In the meantime manifestations of Polish Rumanian ties have not been allowed to stop, the already long series of exchanges of delegations and dignitaries and other courtesies having been extended by a visit from the Polish Minister of Education (Swietoslawski), who was accorded great acclaim and attention, much more, for example, than that enjoyed by the Yugoslav Minister of Education a couple of weeks earlier.

Tangible evidence of "the wall", either as being in existence or under construction, does not exist here, but it seems already to have become to many a psychological factor in international considerations.

Respectfully yours,

Frederick P. Hibbard

Frederick P. Hibbard,
Chargé d'Affaires ad interim.

710.
t.
CKH:EMS.

LEGATION OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

No. 441 Bucharest, July 14, 1938.

Subject: Rumanian Reaction to Bulgarian Prime Minister's Statement on Foreign Policy, with Particular Reference to the Balkan Entente.

DEPARTMENT OF STATE
RECEIVED
JUL 26 1938
DIVISION OF COMMUNICATIONS AND RECORDS

DIVISION OF EUROPEAN AFFAIRS
JUL 27 1938
DEPARTMENT OF STATE

DEPARTMENT OF STATE
AUG 4 1938
DIVISION OF NEAR EASTERN AFFAIRS

Filing Note for
Distribution Instructions
MID
ONI
AUG 27 1938

DEPARTMENT OF STATE
ASSISTANT SECRETARY OF STATE

ADVISER ON POLITICAL RELATIONS
MR. DUNN
JUL 28 1938
DEPARTMENT OF STATE

771.00/58

The Honorable

The Secretary of State,

Washington.

Sir:

I have the honor to report that the statement on foreign policy made by the Bulgarian Prime Minister and Minister for Foreign Affairs, Kiosseivanoff, in his speech before the Sobranié on July 7th last, wherein he spoke of friendly relations and collaboration with the Balkan Entente and its component States, has been received with great satisfaction in Rumania. His remarks are widely quoted and comment is unanimous in welcoming this sign that Bulgaria is at last taking cognizance

771.00
note
740.71

FP
FILES
AUG - 5 1938

cognizance of the benefits to be derived from a better understanding with her neighbors.

Noting the Bulgaro-Yugoslav Pact as the entering wedge, opinion seems to be that the moment is now opportune for a détente. While Universul records a reminder of the necessity of recognition of territorial integrity and Timpul utilizes the occasion to demand a bridge across the Danube rather than a ferryboat, the general tone of all commentators is one of encouragement to Bulgaria to enter the Balkan Pact and of hope for a settlement of all questions in dispute between Rumania and Bulgaria.

It is of interest to recall in this connection the suggestion contained in my despatch No. 413 of June 29, 1938, that Bulgarian entrance into the Balkan Entente was believed to have constituted one of the leading topics in the recent conversations between King Carol and the President of the Turkish Republic.

A translation of representative excerpts from the
1/ Rumanian press on this subject is enclosed herewith.

Respectfully yours,

Frederick P. Hibbard,
Chargé d'Affaires ad interim.

Enclosure:
1. Translation of Rumanian press excerpts.

710

t.

CKH/BFG Copies to Sofia, Belgrade, Athens, Istanbul.

In translation

Enclosure No. 1 to Despatch No. 441 of July 14, 1938 from American Legation at Bucharest, Rumania.

EXCERPTS

RUMANIAN PRESS REACTION TO BULGARIAN PRIME MINISTER'S STATEMENT IN THE SOBRANIE FAVORABLE TO THE BALKAN ENTENTE AND TO THE COUNTRIES WHICH COMPOSE IT

SEMNALUL (democratic), July 10.

For the first time in the Bulgarian Sobranié has a Prime Minister spoken in favor of the Balkan Entente. Mr. Kiosseivanoff, in an exposé on Bulgarian foreign policy, pointed out that Bulgaria is pursuing the policy of the Balkan Entente, although not a part of it.....

If the policy of the Balkan Entente is good, if it is so necessary to those within as well as those without, why then does not Bulgaria enter this entente? Why the continued reserve? Why does she not wish to give the Peninsula the complete unity which would assure the maximum efficacy in the struggle for the common interest of its peoples?.....The present moment is so favorable to a collaboration.

.....London and Paris are supporting today with practical means the principle which inspired the realization of the Balkan Entente and its present policy.

It appears that Bulgaria realizes that if she persists in her past policy, which has brought only illusion, she will find herself isolated.....

We should like to see our interpretation carried into action. We should like soon to be able to announce a formal integration of Bulgaria in the policy of harmony of the Balkan Entente.

Rumania would sincerely be happy to regain the complete friendship which she has not ceased to show toward the Bulgarian people. In fact all the Balkan States would be happy to know that they can march on with greater security on the path of peace and progress.

ROMANIA (new paper supporting the present regime), July 11.

The atmosphere looking to a resolution of all the questions in suspense between the two countries is most favorable on both sides. Bulgaria's efforts will find, as always, a cordial understanding in Rumania. And the action undertaken in this sense by Mr. Kiosseivanoff---- action which we desire to see successful----finds a perfect identity of views with Mr. N. P. Comnen, Rumanian Minister for Foreign Affairs, and with the Rumanian Government.

UNIVERSUL (nationalist, anti-Semitic), July 11.

.....This declaration is of a nature to facilitate the progress of the policy of peace in the Balkans and

the

the consolidation of the security of each Balkan State by the reciprocal recognition of the respective territorial integrity and by a sincere desire for collaboration.

.....Rumania has always manifested her desire to maintain friendly and good-neighborly relations with Bulgaria. She has always shown herself ready to reach an accord which would assure to the respective minorities their incontestable rights. And in this atmosphere the Bulgarian minority of Rumania has enjoyed advantages which the Rumanian minority of Bulgaria has not known. If the present Bulgarian Government continues its policy of "sincerity and loyalty," it will certainly find, in Rumania and in the other neighboring countries as well, a perfect good will to establish a general Balkan collaboration at the service of reciprocal security and European peace. Mr. Kiosseivanoff declared formally that Bulgaria has an "absolutely independent" foreign policy and one which is not bound by any engagement with any state, large or small.

This declaration is of particular importance. It shows that Bulgaria, free from all engagements, can really pursue a policy "of sincerity and loyalty" toward her neighbors, all her neighbors, and that a collaboration among all the Balkan States is therefore not impossible.

CURENTUL (nationalistic, anti-Semitic), July 11.

The speech of the Bulgarian Prime Minister is a political act of great importance. Bulgaria, after hesitations and contradictions in its foreign policy, for which she alone is not responsible, has taken a new and realistic path.....

The national sentiment fully ratifies this confessed tendency of modern Bulgaria. Not only that, but on a number of occasions, especially at the Conference of the Balkan Entente at Ankara last February, Mr. Comnen, Rumanian Minister for Foreign Affairs, manifested toward Bulgaria sentiments of a tireless and persevering good will. On that solemn occasion Bulgaria could have convinced herself that there is not a conscientious and responsible person in Rumania who does not desire to transform the Danube into a river which unites and never separates. The moment has arrived for the medium-sized and small Danubian nations to see clearly that their future is not assured except by a sincere and close collaboration.....

The fact that Bulgaria shows that she appreciates the hand which was extended to her by Rumania is of a nature to provoke here a sentiment of legitimate satisfaction.

L'INDEPENDANCE ROUMAINE (formerly official French organ of National Liberal Party), July 12.

.....The Bulgaro-Yugoslav entente has afforded the point of departure which logically should lead to an accord with the other neighboring states of the realm of the Danube.

Nothing

Nothing is more normal than to see the relations of Bulgaria with Turkey, as also those with Greece and with Rumania, becoming more and more close.....

Bulgaria, once started upon the road to collaboration with neighboring states, will find therein all advantages and all satisfactions.....The moment today is most propitious to this end. Dangers of another kind, apprehensions of an exceptional gravity hang over all the Southeastern section of Europe. Nothing is more urgent than to see the nations of this area touch elbows in order to defend in common their political economy and financial patrimony.

Bulgaria, by the speech of her President of the Council, shows that she has a true understanding of the international situation. She has everything to gain from it.

TIMPUL (democratic), July 13.

In speaking with understanding and sympathy of the Balkan Pact which united pacifically all the countries surrounding Bulgaria, Mr. Kiosseivanoff also said a good word for each of these countries separately. Thus we have learned with pleasure of the good intentions that the Bulgarian Government nourishes toward Rumania and of the desire, which we also share, of bringing about a more and more solid development in our reciprocal economic exchanges, in our mutual relations of good neighborship.....But a good speech and good intentions do not suffice. On the front of peace the positions gained should be defended with the same stubbornness as at the front in war, and there is no better means of placing in operation our generous thoughts than by consecrating them through useful relations.

We ask for a bridge on the Danube which would connect Rumania with Bulgaria.

Some would content themselves with a "ferryboat" connecting us with our neighbor. This would be a start, a "compromise."

This is not the moment for "compromises." We must have realizations.

We insist on our demand: a bridge to Bulgaria.

59

DOCUMENT FILE

NOTE

SEE 871.00/646 FOR Despatch #425

FROM Rumania (Hibbard) DATED July 6,1938

TO NAME

1—1127 ...

771.00/59

REGARDING: Rumanian foreign policy. Translation of portion of the Government's proclamation of achievements which deals with,-.

fp

GE

LEGATION OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

No. 584. Bucharest, October 24, 1938.

Subject: A Study of Rumanian Foreign Policy by Professor Demetre Gusti, Director of the Royal Cultural Foundations.

EU
PAIS
AMU

DIVISION OF EUROPEAN AFFAIRS
NOV 18 1938
DEPARTMENT OF STATE

1938 NOV 17 AM 11 42
DEPARTMENT OF STATE
AND RECORDS

Prior instructions
Grant
Jan

771.00/60

771.
DEPARTMENT OF STATE
A-M/C
DEC 5 - 1938
ASSISTANT SECRETARY OF STATE

ADVISER ON POLITICAL RELATIONS
MR. DUNN
DEC 2 1938
DEPARTMENT OF STATE

The Honorable
The Secretary of State,
Washington.

Sir:

I have the honor to give a brief summary of a rather lengthy article on Rumanian foreign policy written by Professor Demetre Gusti, who was at one time Minister of Education and is now Director of the Royal Cultural Foundations (also Commissioner General for the Rumanian pavilion at the New York World's Fair of 1939), as published in the last issue of the Paris review, "l'Esprit International", and partially reproduced in Bucharest's "Le Moment" of October 19, 1938.

DEC 6 1938
FILED
FP

Professor Gusti points out that geography and

history

history prove two things: (1) From most remote times the Rumanians have inhabited the provinces which today comprise Greater Rumania; and (2) the people living on the two slopes of the Carpathians have constantly manifested an instinctive tendency to union. Realized briefly under Mihai the Brave, the tendency to union grew from 1859 until its full realization through great sacrifices in 1918 and was consecrated by the peace treaties. Logically devoted to maintenance of the status quo, Rumanian foreign policy naturally pursues two aims, the first, to support any institution sponsoring the maintenance of peace, which accounts for Rumania's fidelity to the principles of the League of Nations, and, the second, to oppose and to eschew ideological blocs. To implement these two policies, Rumania desires:

(a) To maintain her relations of close friendship with France;

(b) To establish increasingly intimate collaboration with Great Britain;

(c) To resume with Italy the traditional and natural close relations which are mutually profitable for the two countries;

(d) To conserve the alliance with Poland;

(e) To maintain the Balkan Pact;

(f) To maintain good-neighbor relations with Russia; and

(g) To continue good relations with Germany, which is the most important client of Rumanian economy.

Professor Gusti concludes by saying that "Rumania... ..can not but oppose herself with all her force to a

policy

policy which would tend to place her under the tutelage of, or bring her into economic dependence upon, such or such a power".

1/ An extract containing other significant paragraphs is enclosed herewith.

Although the article constitutes a sober and interesting review of Rumanian foreign policy, the only essential departure from previous authorized outlines is the obvious and understandable failure to dwell upon the Little Entente. Rigorous press control and Professor Gusti's personal favor with King Carol provide ample assurance that his published views have official sanction.

Respectfully yours,

Franklin Mott Gunther.

Franklin Mott Gunther.

Enclosure:

1- Translation of extract from article.

710.
t.
CKH:EMS.

Enclosure No. 1 to Despatch No. 584
of October 24, 1938, from the
American Legation, Bucharest.

EXTRACT FROM ARTICLE BY PROFESSOR GUSTI

ON RUMANIAN FOREIGN POLICY

(Translated from LE MOMENT, October 19, 1938)

It is perhaps not without interest, for the foreign reader, to recall a fact so frequently misunderstood, that in reality the present territorial order was not created by the Peace Treaties, but rather these latter have only consecrated a pre-existing state of national fact.

All that the Peace Treaties were able to do was to furnish a juridical background and a consecration to this situation of fact.

The commandment of history is, then, clear for Rumania: The first task of its foreign policy can only be the maintenance of the status quo. Therefrom flow some important consequences for this policy:

1. In the first place, Rumania intends to rally to any institution which proposes to organize and maintain peace. Being one of the beneficiaries of this peace, she can only consider with a favorable eye any action tending to render it perpetual. That is why, since its beginnings, the League of Nations, based on the respect of treaties and on the guarantee of territorial integrity and of the independence of its members, has been greeted with enthusiasm by Rumania, which has accorded to it in a consistent manner not only its interests but also its active collaboration. Twice Member of the Council, 1927-30, and at the present moment since 1936, occupying twice consecutively the Presidency of the Assembly, Rumania has had occasion to play a role in the life of the Geneva organism often more considerable than that entrusted to States of like importance. The reason for this is that its representatives have the firm conviction that in defending the cause of the League and strengthening this institution, they were defending the cause of their own country. This fidelity towards the principles of the Pact worked sometimes to place Rumania in difficult situations, such as during the Italo-Ethiopian Conflict, when she had to choose between the respect for her engagement and her sympathy for a country to which she felt herself attached by so many ties. But, in violation of her sentiments, she did not hesitate to go as far as the other nations were disposed to go, even sacrificing, during the period of the sanctions against Italy, her own immediate economic and political interests.

This is also why Rumania follows with regret, and not without some disquiet, the very recent evolution of the great institution at Geneva, whose role in the

maintenance

maintenance of peace seems to be placed more and more in the background. A sudden change in the state of things would be greeted with joy in Rumania and, according to her means, she will always be ready to support any effort tending to infuse a new energy into the League of Nations.

2. Having served for so long whether as a battle-field or a stake among the Empires who have confronted each other in these regions, Rumania is particularly careful to avoid the constitution, about her, of those "idealogical blocs", which are so much with us today and which, each in reality pursuing well defined national objectives, would meet here to liquidate their differences on its territory.

From this point of view, the position of Rumania is rather special. Neighbor of a great power, the Soviet Union, which is capable of playing, either as object or as subject, a role of first importance in this "ideological" policy, possessing, thanks to her oil and grain, the elements which are the most important in the conduct of a modern war and are, consequently, the most necessary to certain powers which do not have them, Rumania must follow this game very closely and avoid departing, even be it by a gesture, from the most strict neutrality. For stronger reasons the question can not even pose itself to the responsible factors in Rumania as to whether to adhere to one or the other of these blocs, which, even though their existence is in no way desirable, weighs so heavily on European peace.

A great sense of divination is not necessary to understand that the realization of the Anschluss has rendered this problem even more arduous for Rumania, and all the more since Nazi Germany pursues openly its anti-Marxist propaganda, and is separated from her only by Hungary, whose true tendencies are nothing less than certain. From now on Rumania will see herself obliged to redouble her attention and to follow international events very closely, first of all those in the Danubian Valley. In the meantime the already appreciable effort which she has made to the end of assuring her national defense, against whomever might be tempted to harm her independence or her territorial integrity, should also be increased.

The maintenance of the status quo, the most complete abstention as regards the constitution of so-called "idealogical blocs",----those are the two pillars of Rumanian foreign policy.

DEM. GUSTI
Former Minister.

LEGATION OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

No. 617. Bucharest, November 12, 1938.

Subject: A Study of Rumanian Foreign Policy by Professor Demetre Gusti, Director of the Royal Cultural Foundations.

DIVISION OF EUROPEAN AFFAIRS
DEC 5 1938
DEPARTMENT OF STATE

Distribution Instructions
Grade for

ADVISER ON ... RELATIONS
DEC 6 1938
DEPARTMENT OF STATE

DEPARTMENT OF STATE
DIVISION OF
COMMUNICATIONS AND RECORDS
PUBLICATIONS SECTION
DEC 3 1938

RECEIVED
DEC 2 1938 PM 2 21
DEPARTMENT OF STATE
DIVISION OF COMMUNICATIONS AND RECORDS

The Honorable

The Secretary of State,

Washington.

DEPARTMENT OF STATE
ASSISTANT SECRETARY
OF STATE
DEC 3 1938

Sir:

Referring to my despatch No. 584 of October 24, 1938 on the above subject, with which I transmitted a brief extract from an article by Professor Demetre Gusti on Rumanian Foreign Policy recently appearing in L'ESPRIT INTERNATIONAL (Paris), I have the honor now to transmit, 1/ as of possible interest to the Department, a pamphlet published by the Librairie Hachette of Paris which gives a more complete version of Professor Gusti's article.

Respectfully yours,

Franklin Mott Gunther.

Enclosure:
1- Pamphlet, in duplicate.

710.
t.
CKH:EMS.

771.00/61

D. GUSTI

LA POLITIQUE EXTÉRIEURE DE LA ROUMANIE à l'heure actuelle

Extrait
de
L'ESPRIT INTERNATIONAL
THE INTERNATIONAL MIND

19/00112

1er OCTOBRE 1938. 12e ANNÉE. N° 48

LIBRAIRIE HACHETTE
79, BOULEVARD SAINT-GERMAIN, PARIS (VIe)

LA POLITIQUE EXTÉRIEURE DE LA ROUMANIE A L'HEURE ACTUELLE

POUR être comprise et jugée à sa juste valeur, la politique extérieure de la Roumanie doit être envisagée dans l'ambiance géographique et historique, — ces conditions naturelles et morales qui régissent, à l'égal de tous autres pays, le cours du développement de la nation roumaine.

Vivant sur les deux versants des Carpathes dès les temps les plus reculés, comme les récentes fouilles le démontrent d'une manière toujours plus éclatante, au carrefour des deux mondes, l'Europe et l'Asie, et dans une région qui n'a cessé d'être la voie empruntée de l'Est à l'Ouest par l'exode des peuples, le peuple roumain a dû endurer tous les dangers et toutes les souffrances que comportait la situation physique de son pays.

Les plus anciens habitants connus du territoire actuellement roumain, les Gètes, dont les Daces ne formaient qu'une branche, avaient réussi à fonder ici une civilisation assez avancée, en contact étroit avec la civilisation hellénique.

Mais leurs tendances particularistes les empêchèrent de créer un État fortement organisé. Ce n'est que pendant le premier siècle de l'ère chrétienne qu'un sérieux effort vers l'union fut fait, sous l'impulsion du roi Bœrebista, et le règne de son successeur, Décébal; celui-ci réussit même à fortifier à tel point le royaume dace qu'il éveilla les craintes du tout puissant Empire Romain, dont les légions, dans leurs marches progressives, avaient étendu les bornes jusqu'aux confins du Danube.

A la suite des deux campagnes victorieuses de l'Empereur Trajan et après la colonisation de la Dacie, une nouvelle civilisation a pu y fleurir, qui sur le vieux fond gétique, avait apporté le savoir, la prospérité et instauré, par dessus tout, la paix romaine.

Mais la vague des peuples venus d'Asie ne cessant d'assiéger les légions que Rome y avait établies, celles-ci durent, après un siècle et demi de luttes, être retirées de l'autre côté du Danube.

Abandonnés à leur propre sort, les descendants des colons romains et des aborigènes, ayant dû chercher refuge dans les montagnes, tombèrent derechef dans l'oubli.

Ce n'est que vers le XIIe siècle, simultanément avec la fin des grandes invasions, que des organisations d'État commencent à reparaître sur le territoire de l'ancienne Dacie, en Valachie et en Moldavie. Une lente progression vers la plaine fait rentrer ensuite dans le patrimoine des princes valaques et moldaves le territoire s'étendant jusqu'au Danube et jusqu'à la Mer Noire.

La Transylvanie avait eu un sort différent, car depuis l'arrivée des Hongrois en Europe elle était tombée sous leur domination.

Mais, en dépit de ces vicissitudes, le peuple habitant les trois provinces était resté le même, parlant la même langue, ayant les mêmes coutumes, les mêmes traditions et la même foi. Quoi de plus naturel pour un tel peuple que d'aspirer également à son union politique? Et, en effet, les Chroniqueurs les plus anciens témoignent, à travers les siècles, de cette tendance instinctive vers l'union, et il est probable que, si à cette époque d'organisation politique des principautés roumaines, les Turcs n'avaient orienté, après l'occupation de Constantinople, leur esprit de conquête vers l'Europe Centrale et du Sud-Est, cette union eût été réalisée beaucoup plus tôt.

Mais, à ce moment l'existence nationale même était menacée, et pendant assez longtemps les efforts des deux principautés se sont concentrés dans la lutte contre l'invasion. Une mission européenne a été accomplie ainsi par les Principautés Roumaines qui, à la suite surtout des luttes victorieuses du prince de Moldavie, Etienne le Grand, surnommé « l'Athlète du Christ », réussirent à endiguer l'invasion, au prix ultime de leur vassalité envers la Porte.

Cependant, même durant ces luttes, l'ancienne aspiration vers l'unification a pu être réalisée à certain moment, sous Michel le Brave. Mais ce ne fut qu'une éclaircie entre deux tempêtes, car dès la jonction, dans cette même région, des trois empires, turc, russe et autrichien, de nouvelles difficultés surgirent pour les Roumains, dont le territoire devint un champ de

bataille et un objet de convoitise entre les trois potentats. D'incessantes occupations, tantôt russes, tantôt autrichiennes, ainsi que la perte de certaines provinces comme la Bucovine (annexée par l'Autriche en 1775) et la Bessarabie (annexée par la Russie en 1812), caractérisent cette époque, qui a laissé des traces indélébiles dans le souvenir du peuple roumain.

Aussitôt après le commencement de la décadence de l'Empire Ottoman et de sa retraite d'Europe, et après l'arrêt de l'expansion russe, surtout à la suite des efforts faits par l'Europe occidentale, pendant la guerre de Crimée, les obstacles qui s'opposaient aux tendances vers l'unification roumaine diminuèrent, et celle-ci put enfin être réalisée. Un premier acte, celui de 1859, a transformé les deux principautés, la Valachie et la Moldavie, en un seul État roumain, lequel, allié aux Russes pendant la guerre russo-turque de 1877-78, a gagné, au prix du sang de ses fils, son indépendance, reconnue par le Congrès de Berlin (1878). Quelques années plus tard la Roumanie était érigée au rang de Royaume (1881).

Par la création d'un puissant État roumain, la tendance vers l'union de tous les roumains ne pouvait que devenir plus forte et plus consciente.

Lorsqu'éclata la guerre mondiale, qui devait donner une nouvelle impulsion au principe des nationalités, les Roumains ont pu voir enfin, comme prix de leur participation à la guerre aux côtés des Alliés (1916), par suite de la victoire de ces derniers et de la disparition de l'Empire des Tzars, prendre corps leur rêve séculaire, par le rattachement au Royaume Roumain de la Transylvanie, de la Bucovine et de la Bessarabie.

Ainsi fut constitué, entre le Danube, le Dniester et la Theiss, un État égal en superficie à l'Italie, englobant presque tout le peuple roumain, et dont la population doit approcher, présentement, de 20 millions d'habitants.

Entourée de six autres États et sise aux embouchures du Danube, la Roumanie était destinée, de par sa position même, le chiffre de sa population et les richesses de toutes sortes dont elle est dotée, à jouer un rôle des plus importants dans cette partie de l'Europe et à constituer une sorte de plaque tournante entre les différents groupes de Puissances.

*
* *

Si donc à travers les siècles le peuple roumain a poursuivi avec une telle persévérance cette aspiration vers l'union, il n'est que naturel que, l'ayant enfin réalisée au prix de tant de sacrifices, il s'efforce à la maintenir par tous les moyens en son pouvoir.

En effet, il est pénétré de cette conviction inébranlable qu'en ce qui le concerne tout au moins, les frontières tracées par les traités de paix ne constituent que la réparation d'une injustice séculaire, injustice qui ne fut rachetée que par les persécutions sans nombre et le tribut du sang des meilleurs de ses fils.

Dans cet ordre d'idées, il n'est peut-être pas dépourvu d'intérêt, pour le lecteur étranger, de rappeler ce fait si fréquemment méconnu, qu'en réalité l'ordre territorial actuel n'a pas été créé par les traités de paix, mais que ceux-ci n'ont fait que consacrer un état de fait national préexistant.

Les auteurs de ces traités ne se trouvaient guère, comme maints parmi leurs critiques se le figurent encore, devant une situation nette qu'ils n'avaient qu'à arranger au gré de leur inspiration. Ce n'est pas à Paris que la Double Monarchie a été démembrée. Au moment de la réunion de la Conférence de la Paix, cette monarchie avait cessé en fait d'exister et les nationalités, longtemps opprimées, avaient déjà saisi les leviers de commande, chacune dans sa région, et s'étaient donné l'organisation qui leur convenait le mieux : indépendante, comme ce fut le cas pour la Tchécoslovaquie, ou d'union avec leurs autres frères de race, comme pour la Yougoslavie ou la Roumanie.

Tout ce que les traités de paix ont pu faire, ce fut de fournir un cadre juridique et une consécration à cette situation de fait.

Le commandement de l'histoire est donc clair pour la Roumanie : la première tâche de sa politique étrangère ne peut être que le maintien du *statu quo*. De là découlent quelques conséquences importantes pour cette politique :

1. En premier lieu, la Roumanie entend se rallier à toute institution qui se propose d'organiser et de maintenir la paix. Étant l'un des bénéficiaires de cette paix, elle ne pourra considérer que d'un œil favorable toute action tendant à la rendre perpétuelle. C'est pourquoi, dès ses débuts, la Société des

Nations, basée sur le respect des traités et sur la garantie de l'intégrité territoriale et de l'indépendance de ses membres, a été saluée avec enthousiasme par la Roumanie qui lui a accordé d'une manière constante non seulement son intérêt, mais aussi sa collaboration active. Membre du Conseil à deux reprises (1927-30) et à l'heure actuelle depuis 1936, occupant par deux fois consécutivement la présidence de l'Assemblée, la Roumanie a eu l'occasion de jouer, dans la vie de l'organisme de Genève, un rôle souvent plus considérable que celui imparti aux États de même importance. La raison en est que ses représentants avaient la conviction intime qu'en défendant la cause de la Société et en affermissant cette institution, ils défendaient la cause de leur propre pays. Cette fidélité envers les principes du Pacte devait même parfois placer la Roumanie devant des situations délicates, comme pendant le conflit italo-éthiopien, où elle dut choisir entre le respect de ses engagements et sa sympathie pour un pays auquel elle se sentait attachée par tant de liens. Mais, faisant violence à ses sentiments, elle n'a pas hésité d'aller aussi loin que les autres nations étaient disposées d'aller, sacrifiant même, comme durant la période d'application des sanctions contre l'Italie, ses propres intérêts économiques et politiques immédiats.

C'est aussi pourquoi la Roumanie suit avec regret, et non sans quelque inquiétude, l'évolution toute récente de la grande institution de Genève, dont le rôle dans le maintien de la paix semble être mis de plus en plus en veilleuse. Un revirement dans cet état de choses serait salué avec joie en Roumanie et, dans la mesure de ses moyens, elle sera toujours prête à appuyer tout effort tendant à infuser une énergie nouvelle à la Société des Nations.

2. Ayant servi pendant si longtemps soit de champ de bataille, soit d'enjeu aux Empires qui se sont heurtés dans ces régions, la Roumanie est particulièrement soucieuse d'éviter la constitution, autour d'elle, de ces « blocs idéologiques » d'une angoissante actualité et qui, poursuivant en réalité chacun des objectifs nationaux bien définis, en viendraient à liquider leurs différends sur son territoire.

A ce point de vue, la position de la Roumanie est un peu spéciale. Voisine d'une grande Puissance, l'Union Soviétique, qui est susceptible de jouer, soit comme objet, soit comme sujet,

un rôle de premier plan dans cette politique « idéologique », possédant, grâce à son pétrole et à ses céréales, les éléments les plus importants pour la conduite d'une guerre moderne, et, par conséquent, les plus nécessaires à certaines Puissances qui en sont privées, la Roumanie se doit de surveiller ce jeu de très près et d'éviter de se départir, ne fût-ce que par un geste, de la neutralité la plus stricte. A plus forte raison, la question ne pourrait même pas se poser pour les facteurs responsables en Roumanie d'adhérer à l'un ou l'autre de ces blocs, qui, si leur existence n'est guère désirable, pèsent si lourdement sur la paix européenne.

Il ne faut pas un grand sens de divination pour comprendre que la réalisation de l'Anschluss a rendu ce problème encore plus ardu pour la Roumanie, et cela d'autant plus que l'Allemagne nazie poursuit ouvertement sa propagande anti-marxiste, et n'est séparée d'elle que par la Hongrie dont les véritables tendances ne sont rien moins que certaines. Désormais la Roumanie se verra obligée de redoubler d'attention et de suivre de très près les événements internationaux, tout d'abord ceux de la vallée du Danube. Entre temps l'effort déjà appréciable qu'elle a fait en vue d'assurer sa défense nationale, contre quiconque serait tenté de porter atteinte à son indépendance ou à son intégrité territoriale, devra être accrû, lui aussi.

Le maintien du *statu quo*, l'abstention la plus complète quant à la constitution des soi-disant « blocs idéologiques », voilà les deux piliers de la politique étrangère roumaine.

Pour assurer le succès de cette politique, la Roumanie est loin d'être dépourvue de moyens.

Ses relations d'étroite amitié et de confiante collaboration dans tous les domaines avec la France, et tout d'abord sur le terrain politique et militaire, sont pour elle une garantie des plus puissantes. Unie à ce pays par des liens spirituels indestructibles, par la similitude des lois, des institutions, et, quoi qu'on dise, des aspirations communes, se souvenant avec gratitude qu'elle a toujours trouvé la France à ses côtés, à chaque moment difficile de son histoire depuis bientôt un siècle, la Roumanie ne peut que se réjouir très sincèrement de son redressement, de plus en plus visible, tant à l'intérieur qu'à l'extérieur, car elle est convaincue que ce redressement aura les plus heureuses influences sur la situation internationale.

La coopération toujours plus intime entre la France et l'Angleterre, que les récentes entrevues de Londres ainsi que la visite des Souverains britanniques à Paris ont encore accentuée, est regardée avec la plus grande confiance et satisfaction en Roumanie, qui nonobstant le relâchement qui a marqué parfois les relations d'après-guerre des deux grands protagonistes de l' « Entente Cordiale », a continué à les désigner par l'expression « nos grands alliés », restée vivante dans l'âme du peuple roumain depuis la guerre mondiale.

En effet, il a toujours eu le sentiment que la France et l'Angleterre, de par leur éloignement et de par le fait qu'elles ne poursuivent aucune visée dans cette région de l'Europe, jouaient en quelque sorte pour lui le rôle d'une contre-assurance.

C'est pourquoi les récentes déclarations faites à la Chambre des Communes par le Premier Ministre, qui, malgré certaines invites qu'on lui avait adressées aussi bien en Angleterre que dans certains autres pays, a souligné que son pays ne pouvait se désintéresser du sort de l'Europe Danubienne ainsi que le fait de voir les affaires de cette région occuper une place aussi importante dans la politique de la Grande-Bretagne, n'ont fait qu'affermir le courage et la confiance en Roumanie. Car, appréciant très tôt l'immensité des ressources britanniques de tous genres, le gouvernement de Bucarest s'est efforcé d'établir les meilleures relations possibles avec Londres. Et les Roumains ne peuvent que se féliciter, si à la faveur de l'intérêt toujours plus vif que les Anglais témoignent aux affaires du continent, ces relations, qui furent toujours cordiales, sont en passe de se resserrer davantage. Il est hors de doute que, si des suggestions comme celles faites récemment par des organes importants de la Cité concernant une aide économique et surtout financière anglaise aux pays danubiens, venaient à être suivies d'actes positifs, ils contribueraient puissamment à l'assainissement de l'économie de ces pays et leur assureraient une plus grande liberté de mouvement vis-à-vis des autres Puissances qui, si l'on n'y prend garde, pourraient s'arroger un monopole sur leur production. Il est à espérer que, dans cette direction, comme en bien d'autres, la visite à Londres de Sa Majesté le Roi Carol II, que les événements

internationaux ont remise à plus tard, aura les plus heureuses conséquences.

Comme nous avons déjà eu l'occasion de le mentionner, les liens spirituels entre la Roumanie et l'Italie sont très forts. A tel point qu'on ne saurait les comparer qu'à ceux qui l'unissent à la France. C'est dire avec quel intérêt on suit en Roumanie le rapprochement déjà réalisé entre Rome et Londres, qui a produit une sérieuse détente de l'atmosphère internationale, et celui qui — espérons-le — sera bientôt conclu entre Rome et Paris. Le jour où celui-ci sera réalisé, un grand pas en avant aura été fait vers la pacification de l'Europe et les pays de l'Europe Centrale et Balkanique, partant la Roumanie, pourront respirer plus librement.

En ce qui la concerne directement, la Roumanie, convaincue que la meilleure politique est de regarder les faits en face alors même qu'ils ne sont pas conformes à ses désirs, a cru apporter sa contribution à l'assainissement de l'atmosphère européenne, en reconnaissant la souveraineté exercée en Éthiopie par l'Italie. Cela a permis aux deux pays de revenir aux relations cordiales qui ont toujours existé entre eux, et qui ne peuvent que leur être mutuellement profitables. Le jeu diplomatique si serré que Rome joue avec tant de succès est suivi avec attention à Bucarest où l'on se félicitera de toute possibilité de coopération pacifique avec l'Italie.

Tout en resserrant ses alliances et amitiés plus ou moins lointaines, la Roumanie n'a pas négligé un seul instant ses voisins directs.

Son alliance avec la Pologne est devenue encore plus étroite et les événements internationaux récents n'ont fait qu'accentuer la communauté de vues, entre ces deux pays voisins de l'Union Soviétique et préoccupés tous deux d'éviter la formation autour d'eux de ces « blocs idéologiques » qui risquent de faire revivre les temps des guerres de religion en Europe.

Le traité d'alliance défensive conclu avec la Pologne le 3 mars 1921 a été le premier de ce genre que la Roumanie unifiée d'après guerre devait signer. Depuis lors, les relations des deux pays alliés se sont resserrées chaque année davantage aussi bien sur le terrain politique que sur le terrain militaire et culturel.

Bien que la position internationale de la Roumanie soit

sensiblement différente de celle de la Pologne, il y a entre elles assez de points communs, particulièrement en ce qui concerne notre grand voisin de l'Est, pour que cette alliance défensive soit devenue la clé de voûte du système défensif des deux pays. Les récentes visites faites par le Président de la République polonaise à Bucarest et par Sa Majesté le Roi de Roumanie à Varsovie, ainsi que l'élévation mutuelle de leurs Légations au rang d'Ambassades, ont infusé une nouvelle substance et donné un nouvel éclat à leur alliance.

Si l'alliance polono-roumaine garantit la Roumanie contre toute surprise du côté du Dniester, en ce qui concerne ses deux autres voisines qui ne cachent pas leur mécontentement de l'ordre territorial actuel, la Hongrie et la Bulgarie, ses hommes d'État se sont efforcés très tôt, et d'ailleurs avec un remarquable succès, d'obtenir la coopération d'autres pays exposés aux mêmes dangers, contre toute velléité d'utiliser la force pour rétablir la situation d'avant guerre.

Deux instruments diplomatiques répondent à cette autre nécessité : la Petite Entente et l'Entente Balkanique, lesquels, à la vérité, dépassent de beaucoup les simples alliances défensives, pour devenir de véritables organisations régionales, avec des organes permanents (le « Conseil » de chacune de ces Ententes), avec des réunions fréquentes et régulières et avec une activité diplomatique très souvent unifiée.

A la base de la Petite Entente se trouvent les trois conventions bilatérales d'assistance mutuelle immédiate conclues en 1920 et 1921, respectivement, entre la Yougoslavie et la Tchécoslovaquie, la Roumanie et la Tchécoslovaquie et la Roumanie et la Yougoslavie, toutes trois de teneur presque identique, à une exception près : la dernière convention prévoit aussi le cas d'une agression non provoquée de la part de la Bulgarie, tandis que les deux premières ne se rapportent à une semblable éventualité que du côté hongrois.

Prorogées successivement, ces trois conventions se sont vues conférer une durée illimitée par le Pacte d'organisation de la Petite Entente (16 février 1933).

Il n'est peut être pas sans intérêt de rappeler que, hormis le cas d'une agression hongroise, les trois membres de la Petite Entente n'ont, en dehors des stipulations d'ordre général du Pacte de la Société des Nations et dans la mesure dans

laquelle elles subsistent encore à l'heure actuelle, aucun engagement d'assistance mutuelle immédiate. Ainsi, dès le début, la Tchécoslovaquie n'avait eu aucun engagement spécial concernant une éventuelle attaque bulgare dirigée soit contre la Roumanie, soit contre la Yougoslavie. Et, depuis la création de l'Entente Balkanique, cette éventualité est sortie pratiquement de l'orbite de la Petite Entente pour entrer dans celle de l'Entente Balkanique. De même, la Yougoslavie et la Roumanie n'ont aucune obligation spéciale, en dehors de celles du Pacte, pour le cas d'une éventuelle agression, autre que hongroise, contre la Tchécoslovaquie.

Cela ne veut pas dire que les trois pays ne soient pas tenus de se consulter dans toutes les circonstances. Bien au contraire, le Pacte d'organisation de la Petite Entente leur en fait une obligation expresse. C'est d'ailleurs ce qu'ils font fréquemment et le résultat en est qu'ils adoptent presque toujours une attitude commune. Mais une telle attitude commune n'est pas déterminée par quelque accord préexistant entre les membres de la Petite Entente : elle résulte de la communauté de leurs intérêts et en quelque sorte d'un accord *ad-hoc*. Comme nous venons de le faire remarquer, le cas d'une agression hongroise non-provoquée contre l'un des membres de la Petite Entente est tout différent : si cette éventualité se produit, les deux autres sont tenus de lui prêter immédiatement l'assistance prévue par les accords initiaux de la Petite Entente.

Quant à la défense de ses frontières balkaniques, la Roumanie possède une autre garantie : le Pacte Balkanique, signé le 9 février 1934, à Athènes, par la Grèce, la Turquie et la Yougoslavie. En effet, par l'article Premier de ce Pacte, les signataires se garantissent mutuellement « la sécurité de leurs frontières balkaniques ».

Un trait caractéristique de ce Pacte, dans la négociation duquel la diplomatie roumaine a joué un rôle des plus actifs, est qu'il reste ouvert à l'adhésion des autres États Balkaniques (Albanie et Bulgarie). Cela prouve jusqu'à l'évidence que l'organisme ainsi créé n'est pas une simple alliance défensive, mais bien une organisation régionale ouverte à tous les États situés dans la même région et pratiquant, pour maintenir la paix, une politique identique dans ses grandes lignes. Ce qui n'est pas moins remarquable c'est que ce Pacte réunit dans une

politique commune de défense de l'ordre territorial actuel, des pays qui, durant la grande guerre, ont combattu des deux côtés de la barricade : la Turquie, ex-alliée des Puissances Centrales, et la Grèce, la Roumanie et la Yougoslavie, alliées aux Puissances Occidentales.

Les fréquentes réunions des membres de l'Entente Balkanique ont révélé une similitude d'aspirations et une solidarité d'action toujours plus grandes et c'est un des phénomènes les plus instructifs que de voir comment cette organisation, procédant des mêmes besoins et poursuivant des buts semblables, parcourt dans son évolution un chemin presque identique à celui déjà parcouru par la Petite Entente.

Les gens pressés, ou ceux qui ont tendance à prendre leurs désirs pour des réalités, ont souvent sonné le glas de ces deux Ententes. Et à des certains moments, il semblait bien que la tournure des événements leur donnât raison. Mais les faits ultérieurs se sont chargés de démontrer que la solidarité et la cohésion unissant les membres de ces Ententes étaient tout aussi grandes qu'auparavant, et que tels accords bilatéraux conclus par l'un ou l'autre d'entre eux avec leurs voisins ne faisaient que renforcer la position de l'organisme en soi.

S'appuyant donc sur ces garanties et amitiés, la Roumanie s'est efforcée de rendre aussi normales que possible ses relations de tout ordre avec tous ses voisins. Naturellement elle a toujours entendu poser comme condition préalable qu'on s'abstînt à mettre en discussion ses frontières actuelles.

Pour les Roumains, c'est là une simple question de bon sens, car il serait malaisé d'entretenir des relations de bon voisinage avec des pays s'obstinant à nier la légitimité de leurs droits sur leur propre territoire.

Ceci est vrai aussi bien pour la Hongrie que pour la Bulgarie envers lesquelles la Roumanie a vraiment multiplié les avances. Rappelons à ce sujet que, dans le désir de gagner l'adhésion bulgare au Pacte Balkanique, le Ministre Roumain des Affaires étrangères à l'époque, s'est rendu à Sofia, qu'une entrevue a eu lieu entre le Souverain roumain et le Roi de Bulgarie, sur le Danube, et qu'enfin, à l'occasion de la visite de ce dernier à Bucarest, une réception des plus cordiales lui avait été réservée non seulement par les autorités, mais par l'opinion publique également.

On a pu constater entre temps une notable amélioration du climat moral entre les deux pays et l'on n'a pas perdu tout espoir, à Bucarest, de voir un jour notre voisine transdanubienne coopérer d'une manière ou d'une autre avec tous les peuples balkaniques. Un premier pas dans cette direction vient d'être fait par l'accord conclu il y a quelques jours, à Salonique, entre l'Entente Balkanique et la Bulgarie. On sait que par cet accord signé — fait caractéristique — au nom de tous les quatre membres de l'Entente Balkanique par le Premier Ministre hellénique, cette Entente a consenti, moyennant un engagement perpétuel de non-agression de la part de la Bulgarie, à l'abolition des clauses du traité de Neuilly relatives à la limitation des forces armées bulgares et à la démilitarisation de la frontière bulgare en Thrace. Cet accord n'est pas un point final, mais plutôt une étape dans la consolidation de la paix dans les Balkans. Conséquence d'une politique de compréhension réciproque, il constitue la meilleure preuve que le Pacte Balkanique n'est pas une combinaison diplomatique éphémère d'ordre publicitaire, mais bien une œuvre réaliste et positive, dont les racines plongent profondément dans la structure politique et même sociale des Balkans : il est la consécration d'un idéal humain, le symbole et l'espoir d'une ère de paix et de prospérité pour tous les peuples.

Un geste semblable vient d'être fait par la Petite Entente, à l'occasion de la réunion de son Conseil à Bled, du 21 au 22 août. Le communiqué publié à l'issue de cette réunion annonce la conclusion d'un accord préliminaire entre les trois membres de cet organisme, d'une part, et la Hongrie, de l'autre. Par cet accord ils s'engagent à renoncer au recours à la force pour vider leurs différends et les États de la Petite Entente reconnaissent à la Hongrie l'égalité des droits en matière d'armements. C'est une nouvelle preuve des résultats qu'on peut atteindre par la voie des négociations entreprises dans un esprit de compréhension et de concessions mutuelles. Et si ce communiqué n'a pas annoncé un accord définitif, ce n'est que parce que d'autres négociations concernant la situation des minorités hongroises vivant sur les territoires des trois États n'ont pas encore pu être conclues par suite de l'incertitude présente quant à la forme finale que prendra le statut des nationalités en Tchécoslovaquie. Mais dès que la situation

se sera clarifiée du côté de Prague, l'accord définitif pourra être conclu, la Roumanie et la Yougoslavie ayant déjà réglé, à la satisfaction de la Hongrie, la situation de leurs minorités.

La grande signification de l'accord déjà réalisé réside dans le fait que, pour la première fois, la Hongrie consent à traiter avec la Petite Entente comme un tout et non pas séparément avec ses membres et que, par la reconnaissance de l'ordre territorial actuel qu'il implique, l'agitation revisionniste — ce perpétuel ferment de trouble en Europe Centrale — sans doute perdra de son intensité et de son acuité.

Quant aux relations de la Roumanie avec l'U. R. S. S., on n'a qu'à comparer la situation actuelle avec celle d'il y a cinq ans pour se rendre compte des progrès réalisés. A cette époque, les deux pays voisins n'entretenaient pas de relations diplomatiques normales, tandis que présentement non seulement ces relations existent, mais une coutume s'est établie, selon laquelle, à l'occasion de l'entrée en fonction de chaque nouveau ministre roumain des Affaires étrangères un échange cordial de télégrammes ait lieu avec le Commissaire aux Affaires étrangères de l'U. R. S. S. Et en plus du Pacte Briand-Kellogg qui les liait déjà à cette époque, l'U. R. S. S. et la Roumanie ont conclu les conventions de Londres portant sur la définition de l'agresseur, et se trouvent, en leur qualité de membres de la Société des Nations, obligées non seulement de respecter mais de maintenir l'intégrité et l'indépendance des territoires de chacune des parties contractantes.

C'est ainsi que la situation de la Bessarabie en tant que province roumaine, qui paraissait devoir être remise en question incidemment par le gouvernement soviétique, a trouvé sa solution. En effet, pour le peuple roumain cette question avait été tranchée, une fois pour toutes, par le vote de l'organe représentatif de la Bessarabie, en faveur de l'union avec la Roumanie, et il avait peine à comprendre que le gouvernement soviétique, qui ne perdait toutefois aucune occasion de répudier la politique impérialiste des Tzars, s'obstinât à appliquer à la Bessarabie un traitement différent de celui des autres provinces détachées de l'ancien Empire russe par le même processus d'auto-détermination.

Comme pour toutes ses autres frontières, la Roumanie fait et fera toujours du respect de sa souveraineté sur la Bessarabie

une condition *sine qua non* de l'existence des relations de bon voisinage avec sa puissante voisine. On semble bien s'en être rendu compte à Moscou et l'on espère fermement à Bucarest qu'il n'y aura plus lieu de revenir à ce sujet.

Bien que l'Allemagne ne soit pas voisine de la Roumanie, une mention à part doit être faite quant aux directives de la politique étrangère de l'État danubien envers le IIIe Reich. En effet, le rôle que celui-ci joue dans la politique européenne oblige chaque pays à définir son attitude vis-à-vis de cette Grande Puissance sise au cœur du Continent.

Interrompues durant la grande guerre, les relations entre le Reich et la Roumanie n'ont cessé d'être bonnes. Avant comme après la guerre, les rapports économiques entre les deux pays ont été particulièrement actifs et, depuis l'Anschluss notamment, la Grande Allemagne représente le client le plus important de l'économie roumaine.

Dans la mesure où ce courant d'échanges marque une tendance naturelle entre deux économies complémentaires, personne en Roumanie ne saurait voir, en son maintien et en son accroissement, motif d'inquiétude. Mais, jaloux de leur indépendance, les Roumains concevraient les plus vives alarmes contre toute tentative de développer ce courant d'une manière artificielle, pour le transformer ensuite en un instrument de pression politique.

Certaines manifestations qui se sont produites en Allemagne après l'Anschluss et semblent indiquer que l'expansion allemande vers le Sud et l'Est européen serait en quelque sorte la conséquence naturelle de la nouvelle position économique et stratégique du Reich, ne sont pas passées inaperçues en Roumanie. Car en vérité, la Roumanie qui désire entretenir les meilleures relations avec tout le monde, ne pourrait que s'opposer de toutes ses forces à une politique qui tendrait à la mettre en tutelle, ou encore à la mettre en dépendance économique de telle ou telle puissance.

Un autre problème qui préoccupe au plus haut degré les dirigeants de la politique étrangère roumaine, est celui de la liberté des Détroits. En effet, la Roumanie n'ayant pas d'accès direct à la mer libre, la plus grande partie de son commerce se fait à travers les Détroits. Leur liberté est donc une question vitale pour son économie.

N'ayant pu empêcher leur fortification, consentie par la Convention de Montreux, la Roumanie qui, comme nous l'avons montré, entretient des relations extrêmement cordiales avec la Turquie, dont elle est devenue l'alliée au sein du Pacte Balkanique, se fie à l'amitié de cet État pour que cette importante voie de communication ne lui soit pas fermée.

Et ceci nous conduit à parler d'un autre problème de nature presque identique : celui de la compétence de la Commission Européenne du Danube qui exerce, de Braïla à la Mer Noire, des droits quelque peu excessifs sur ce fleuve, bien que ses deux rives relèvent sur toute cette portion de la souveraineté roumaine.

Survivance du passé, un tel régime pouvait se justifier aussi longtemps qu'il assurait des conditions acceptables pour la navigation. Mais aujourd'hui quand la Commision, en dépit des droits de passage considérables dont elle obère le commerce roumain, ne réussit même pas à maintenir le niveau d'eau requis pour garantir le passage des bateaux de gros tonnage, elle a perdu sa raison d'être. Sa mission pourrait sans doute être remplie plus facilement par l'État riverain, dont la vie économique en dépend.

En se rendant compte de cette vérité, ainsi que du fait que les droits qu'exerçait la Commission ne cadraient guère avec la souveraineté d'un État riverain, la France et la Grande-Bretagne viennent de faire justice à l'une des plus anciennes aspirations roumaines, par l'arrangement conclu avec la Roumanie, à Sinaia, le 18 août 1938. Par cet accord les attributions de la Commission Européenne passent à la Roumanie qui en hérite naturellement les charges aussi — la Commission ne conservant que les fonctions d'un organe technique international, à consulter par le gouvernement roumain dans l'organisation de la navigation sur le Danube militaire.

Se basant en premier lieu sur ses propres forces que — sous l'égide de l'éminent et actif homme d'État qu'est son Souverain — elle fait un tel effort de développer que c'en est une source d'étonnement pour tout étranger la visitant ces derniers temps, la Roumanie forte de ses droits imprescriptibles, de ses alliances, de ses amitiés et de son sincère désir de coopération avec tous ceux qu'anime un même esprit, entend pratiquer une politique de paix constructive et durable.

Déjà par sa position géographique et ses liens avec les différents pays, elle joue, à l'heure actuelle, le rôle de plaque tournante et de point de contact entre la Pologne, les membres de la Petite Entente et ceux de l'Entente Balkanique.

Son vœu le plus ardent serait d'être à même de jouer un tel rôle dans une future constellation groupant tous les États du Moyen et Bas Danube lesquels, oubliant enfin leurs querelles séculaires, s'entendraient non seulement pour maintenir la paix entre eux, mais aussi pour mettre fin à toute concurrence économique sur les marchés mondiaux et afin de pouvoir concentrer toutes leurs forces au cas d'une agression non-provoquée de la part de quiconque, dirigée contre l'un d'entre eux.

La main tendue à tout le monde, la Roumanie a la conviction que ce n'est qu'en pratiquant une telle politique que chacun des peuples de la vallée du Danube sera en état de défendre son existence libre et indépendante.

Ce n'est qu'ainsi que cette région pourra jouir enfin de cette paix, si nécessaire à son développement, et qui lui a fait si longtemps défaut.

Dans son action extérieure, la Roumanie a toujours été, et sera à l'avenir aussi, guidée par la conscience du rôle national et européen qui lui a été dévolu, et par le sentiment bien ancré de sa prédestination.

D. GUSTI.

25 août 1938.

BRODARD ET TAUPIN
COULOMMIERS-PARIS
27885-10-38.

RDC EU

RECEIVED
DEPARTMENT OF STATE
1939 JAN 3 AM 9 10

DIVISION OF
EUROPEAN AFFAIRS
JAN 3 1939
DEPARTMENT OF STATE

Ack. 1/5/38
Enc: 851-m&o
file

ROYAL LEGATION OF ROMANIA
WASHINGTON, D.C.

No. 5733/P-122-I

December 30, 1938

DEPARTMENT OF STATE
JAN 9 1939
DIVISION OF
NEAR EASTERN AFFAIRS

Sir:

Pursuant to my conversation with you today, I have the honor to transmit, herewith enclosed, an English translation of the declaration made by Mr. Grigore Gafencu, Minister of Foreign Affairs, on December 29, 1938.

Accept, Sir, the renewed assurances of my highest consideration.

R. Fabricius

Minister of Romania.

The Honorable Sumner Welles,
Acting Secretary of State,
Department of State,
Washington, D. C.

771.00/62 GDG

STATEMENT MADE IN BUCHAREST
on December 29, 1938,
by the Romanian Minister of Foreign Affairs,
Mr. Grigore Gafencu.

Romania follows, with unrelenting determination, a peaceful policy. This policy aims to defend the aspirations, rights and interests of the Romanian State and people, taking into account, at the same time, the lessons of international events, as well as Romania's old and faithful friendships. Our policy, which, in the full sense of the word, is a national policy, is developing under the wise leadership of His Majesty the King, who ensures its continuity.

Due to His Majesty's confidence, I have been appointed to this place of honor and responsibility, the Ministry of Foreign Affairs, and I will elucidate, on this New Year's Eve, the principles of our foreign policy. I am doing this today with renewed faith, as, year after year, I have tried to define, in the course of events, by word of mouth and in writing, the course of our national policy. Our foreign policy must have its roots and its main moral and material support within the country, where it finds its indispensable basis: a Romanian conscience ready, at any time, to mold itself in one block and a well prepared army ready for any sacrifice. Pursuing a policy of understanding between countries, which should assure to each one the realization of its national destiny and sound security, Romania

maintains its faith that through a loyal cooperation between nations, humanity's wish of peace can be fulfilled.

Our will for peace takes, nevertheless, in consideration present events. Peace, which has to be organized anew, depends upon how international relations will be determined, taking into consideration, the capacity to work, produce and exchange goods of each country. Romania is ready to put all her forces into the service of such a peaceful endeavor among nations. She, therefore, follows, with interest and sympathy, the efforts for understanding and closer relations among the great powers of Western and Central Europe, over which weighs heavily, especially after the Munich mission, the full responsibility of defending and saving European civilization.

Romania's desire to keep in close contact with those powers was abundantly proved by the trip of His Majesty the King abroad. In London, on the occasion of the official welcome, where political friendship and economic interests were strengthened once more; in Paris, where, on each occasion, the perfect community of thought and sentiments, as well as the strong ties existing in every field between the great French nation and our people, are developing even stronger and more lively; in Germany, which, through the astounding development of her economic life and because of her advance on the Danube, has acquired a new importance for us, has brought back the remembrance of an old and fruitful collaboration - everywhere our August Sovereign was the

bearer of our country's message, assuring the rulers of the great powers of our desire to be present wherever people are working and struggling for peace.

We have the same sincere feeling towards Italy, whose energies and brilliant achievements can contribute, in a way which we trust will be as large as possible, to the peaceful development of Eastern Europe.

We also wish to remind that His Majesty the King, during his trip, stopped in Brussels, to consecrate the ties with a friendly sovereign and the country which, staying outside of the currents which agitate the world, tries, based upon its independence of thought and attitude, to fortify the front of peace.

Romania is fully conscious of the vital part which the big and small countries of Western Europe must fulfill. On their spirit of understanding and feeling of solidarity greatly depends the continental peace and stability.

Therefore, Romania insists, with steady faith, on her policy of alliance with Poland, a factor of peace, which is the more decisive as it is unshakable.

Our country underlines her friendly relations with the Czecho-Slovakian people and her determination for an even closer collaboration on all questions with her ally, Yugoslavia, with which common ties bind her in the Balkans, especially the mutual interest to strengthen and develop peace in the Danubian basis.

Romania relies, in all faith, on the Balkan Pact,

which brings her closer and binds her to the other two powers, Greece and Turkey, which share her views and decisions concerning the maintenance of the existing situation and for the defense of law and order in Southeastern Europe. Our country will attempt, in all sincerity and good faith, to smooth the road to a more complete understanding with the other Danubian states, to the extent in which these states will be aware, as Romania is, of the realities of their common interests and the need of their national solidarity.

With respect to her relations with Soviet Russia, Romania wishes to further maintain, with loyalty, the peaceful good-neighbor relations, which have existed for so many years and have been strengthened in definite terms by protocols and peace pacts, as well as by the definition of the agressor.

A determined peace action requires, within each country, the intensification of production, the multiplication of the possibilities of exchange and the best possible development of national economy. A country is really peaceful to the extent it works and consolidates itself. Its progress and strength benefit then all its citizens.

Romania is following closely and in a spirit of justice the minorities' problems. Among the minorities, there is a very large element that needs, in its own interest, as well as in the interest of the normal development of the national element, to obtain, through farseeing and

and just international arrangements, the rapid increase of emigration possibilities. Romania will demand, therefore, with great insistence, that the States which own colonies facilitate for her a peaceful and thorough solution of the jewish problem.

To all minorities within its borders, some of them bound to the country's soil by centuries of work and by a culture, which, in most of the cases, is similar to our own, Romania, earnestly endeavors to assure them full rights, guaranteed to them by the Constitution and the laws of the country. By the establishment of the general Commissariat for minorities, a definite proof has been given of the desire to assure a harmonious life between the minorities and the population of national ethnic origin.

On the occasion of the publication of the rules and regulations concerning the functioning of that Commissariat, there were defined all the rights which the minorities enjoy and instructions were given to the Administrative Authorities to fully respect these rights. The Government will follow closely the precise fulfillment of its Administrative instructions. Naturally this fair arrangement cannot include minority elements who are not willing to develop their activity within the framework of the Romanian State.

Romania is carrying out its peaceful obligations toward itself, toward its neighbors and all the surrounding States on the basis of absolute independence and full territorial integrity. These are patrimonies gained by blood

sacrifices and rest on good justice. They constitute a sacred possession and no Romanian would permit them to be infringed. Keeping apart from ideological currents, which agitate Europe and sometimes have caused bloodshed, Romania will reject, with determination, any outside interference in her state affairs, as well as any machination that would tend to trouble her mind and life, weaken her structure, her defensive power, her spiritual unity and her faith in the free fulfillment of her high mission. Whenever such an emergency should arise, all Romanians, irrespective of their opinions, would come together in their common faith in the future of the nation, and around their King, live symbol of national unity and independence.

As a matter of fact, all countries that are alive to their national future and being, realize that defending their independence against any troubling outside interference, represents the defense of the peace idea itself against the danger of war. A foreign policy, no matter how good it might be, cannot reach its objectives unless it is consecrated by patriotic love.

We dedicate our thoughts, on New Year's Eve, to patriotic love of our country, love that includes King, state, army and people, which represent the aspirations of different generations: the generation that has welded Romania of today, the generation that has fought in the Great War, and the youth that must be prepared, through work and discipline, to take our place.

January 5 1939

Sir:

I acknowledge with thanks the receipt of the Minister's note of December 20, 1938, enclosing an English translation of the declaration made by Mr. Grigore Gafencu, Minister of Foreign Affairs, on December 29, 1938.

Accept, Sir, the renewed assurances of my high consideration.

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx

Sumner Welles

Acting Secretary of State

Mr. Mircea Victor Babes,

Chargé d'Affaires ad interim of Rumania.

771.00/62

CR

JAN 5 1939 PM

EuMLD

1/5/39

771.00/62

GMB

DEPARTMENT OF STATE
RECEIVED
JAN 4 1939
DIVISION OF
COMMUNICATIONS AND RECORDS

ROYAL LEGATION OF ROMANIA
WASHINGTON, D.C.

No. 5733/P-122-I

December 30, 1938

DIVISION OF
EUROPEAN AFFAIRS
JAN 4 1939
DEPARTMENT OF STATE

771.00/93

Sir:

Pursuant to my conversation with you today, I have the honor to transmit, herewith enclosed, an English translation of the declaration made by Mr. Grigore Gafencu, Minister of Foreign Affairs, on December 29, 1938.

Accept, Sir, the renewed assurances of my highest consideration.

Minister of Romania.

Mr. John Pierpont Moffat, Chief,
European Division,
Department of State,
Washington, D. C.

January 4, 1939.

771.00

My dear Mr. Minister:

May I thank you for your courtesy in sending me on December 30th an English translation of the declaration made by Mr. Grigore Gafencu, Minister of Foreign Affairs of Rumania, on December 29, 1938.

Very sincerely yours,

Pierrepont Moffat
Chief, Division of European Affairs

The Honorable

Radu Irimescu,

Minister of Rumania.

CR
JAN 4 1939 PM

Eu:PM:CMS

771.00/63

FF

A true copy of the signed original.

DEPARTMENT OF STATE

Memorandum of Conversation

DATE: December 30, 1938

SUBJECT: Rumanian policy and American policy, et cetera

PARTICIPANTS: Mr. Radu Irimescu, Minister of Rumania
Mr. Pierrepont Moffat, Chief, Division of European Affairs

COPIES TO: Bucharest (12/30/38)

DIVISION OF EUROPEAN AFFAIRS
JAN 11 1939
DEPARTMENT OF STATE

DEPARTMENT OF STATE

DEPARTMENT OF STATE
RECEIVED
JAN 5 - 1939
DIVISION OF COMMUNICATIONS AND RECORDS

771.00/64

Mr. Irimescu called to say that he had just received a telegram directing him to return at once to Rumania for a visit of about a week. He will sail on January 4th, and be back on February 2nd. He had also received a long telegram from the new Minister of Foreign Affairs, Gafencu, of which he would send us a translation. This gave an outline of Rumanian policy, which was directed towards closer relations with Poland, the maintenance of the present close partnership with Yugoslavia, et cetera.

The Minister then said that as he would be questioned by the King on American policy he wanted to ask me

me a few questions. In the first place, he wanted to know whether the Administration was definitely going to advocate a large armament program. I said that I believed this could be definitely accepted, though I did not know any details. He said that he assumed that the greatest emphasis would be given to aviation. I replied that this was certainly the dramatic element of the new program. He asked whether I felt the public was solidly behind this effort at rearmament. I told him that I did, and cited the Gallop Poll and other reasons for this belief. He asked if he could take seriously the Drew Pearson article that the Administration was anxious to show the totalitarian states that the United States, if ever she were forced into war, would at least have a preponderance of strength as a belligerent. I told the Minister that Mr. Pearson was apt to over-simplify his theses, but that I thought he could accept it as a fact that the United States had a definite interest in seeing that war should not break out in Europe, as the repercussions of a European conflict would seriously affect American economy even as a neutral.

740.00
740.00
111.80

The Minister then said that there was gossip afoot that the various American Ambassadors at home were all predicting

predicting war in Europe next Spring. I told the Minister that I thought nobody would ever make predictions coupled with a date, but that no one could maintain that the outlook in Europe was particularly optimistic. The Minister replied that the Rumanians had every reason to believe that war would not break out, that Germany in particular wished to avoid hostilities. He thought that Germany might move eastward, and believed that the recent Ribbentrop-Bonnet declaration was an attempt to immobilize France in case she should do so. The English didn't care whether Germany moved eastward or not, and to support this thesis he quoted Ronald Tree to me at some length.

The Minister then inquired how we were getting along with the refugee problem, and I told him that we were still working very hard, but that thus far the results were not commensurate with our efforts. He asked whether he might take seriously a recent article by Anne O'Hare McCormick urging that the United States admit refugees irrespective of the quota. I told him that the President had not once or twice, but frequently, said that there would be no change in the quota system, and that I believed this attitude had the support of Congress. The Minister agreed, but said that the Jewish

840.48 Refugees

situation

situation in Central and Eastern Europe was the food on which Nazi philosophy fed. If you could remove the Jewish problem, and hence remove any excuse for anti-Semitism, the impelling force of Nazidom would shrivel and die away.

As to conditions in Rumania, the Minister said that Gafencu had been his observer when he was a military pilot during the war, and that they were very close friends. He believed strongly in Călinescu, and said that the recent changes were really bringing into power the King's generation and the King's boyhood friends. He said that domestic conditions were reasonably good; that Rumania had a surplus, although she would have to undertake heavy rearmament expenditures. In any event, the Government was not only not downhearted but actually optimistic as to the future.

871.00

PM

Pierrepont Moffat

Eu:PM:CMS

January 4 1939

Strictly Confidential

No. 134

The Honorable

Franklin Mott Gunther,

American Minister,

Bucharest.

Sir:

I enclose for your strictly confidential information a copy of a memorandum of conversation which Mr. Radu Irimescu, Minister of Rumania, had on December 30, 1938, with Mr. Pierrepont Moffat, Chief of the Division of European Affairs, in regard to the Rumanian policy and the American policy.

Very truly yours,

For the Acting Secretary of State:

G. S. Messersmith

Enclosure:

Memorandum of conversation, December 30, 1938.

CR JAN 3 1939

Eu:CMS
12/30/38

771.00/64

FT

LEGATION OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

No. 690. Bucharest, January 11, 1939.

Subject: Exposé of Rumanian Foreign Policy by New Minister of Foreign Affairs.

DIVISION OF EUROPEAN AFFAIRS
JAN 28 1939
DEPARTMENT OF STATE

ADVISER ON POLITICAL RELATIONS
MR. DUNN
FEB 8 1939
DEPARTMENT OF STATE

771.00

RECEIVED
DEPARTMENT OF STATE
1939 JAN 27 PM 1 28

DIVISION OF COMMUNICATIONS AND RECORDS

DEPARTMENT OF STATE
ASSISTANT SECRETARY
OF STATE
FEB 11 1939
FM/C

771.00/665

The Honorable

The Secretary of State,

Washington.

Referring to my despatch No. 675 of December 23, 1938, regarding the appointment of Mr. Grégoire Gafencu as the new Minister for Foreign Affairs, I have the honor to report that on December 29th last the new incumbent of this post broadcast an exposé of Rumanian foreign policy. A full translation of his address is enclosed herewith. 1/

As I have previously noted, Rumanian foreign policy----and Gafencu makes the same point in his exposé----remains in the hands of the King, with the result that it is not particularly affected by any new statement

of

GML

of an incoming Foreign Minister. The enclosure merely carries, therefore, an up-to-date resumé of Rumania's international position, stating that old friendships will be preserved and new ones cultivated, with special reference to neighboring States. Mr. Gafencu reiterates the Rumanian desire urgently to seek a solution of the Jewish problem through international arrangement, and assures the other minorities within the country a studious endeavor to secure to them all the privileges which they are promised under the Constitution. Understandably enough, there is a gap as regards references to the League of Nations and the Little Entente, whereas "Germany, which, by the astounding development of its economy and its extension on the Danube, has acquired a new significance for us, awakening the memory of an old and fruitful collaboration".

I may add that on New Year's Day, when the King received good wishes for the coming year from the Government----for the first time in the new National Renaissance uniform and also for the first time giving the newly-inaugurated party salute of upraised right arm----, the Patriarch delivered an address in which he recounted the accomplishments of the past year, the establishment of the "authority of the Crown", the new Constitution, the Administrative Law, and other reforms in the various departments of the Government. (He also stressed the measures taken toward ensuring the primacy of the ethnic Rumanians, especially in the way of suppressing Jewish rights and activities and taking steps toward assuring their eventual emigration.) The more important passages

from

from his remarks on foreign policy are as follows:

"Our foreign policy has been characterized by the care to maintain and strengthen Rumania's alliances and friendships and the desire to gain new and precious friendships, contributing in this manner to the task of peace, which is permanently the object of the preoccupations of the Royal Government. In general, an amelioration of the relations with all States, and especially the neighboring ones, has been sought.

"In this last regard must be pointed out the accord at Salonika, concluded on July 31, 1938, wherein Bulgaria and the member States of the Balkan Entente agreed not to take recourse to force in their reciprocal relations, recognizing, at the same time, the equality of Bulgaria in the matter of armament.

"Concerning the negotiations of the same nature with Hungary, an accord was reached at Bled on August 13, 1938 which, we hope, will form the point of departure of relations which we should like to be most cordial.

"On the initiative of Rumania, during the month of August, last year, a Conference was held at Sinaia for the purpose of reexamining the status of the Maritime Danube. In the act concluded on August 18, 1938, by the delegates of Rumania, France and Great Britain, full satisfaction was given to our legitimate demands, suppressing anything which might appear to be a violation of our sovereignty. Important diplomatic conversations are in progress and we have every reason to believe that the going into force of the new regime will not be delayed."

Respectfully yours,

Franklin Mott Gunther

Franklin Mott Gunther.

Enclosure:

1- Translation of Foreign Minister's Exposé of Rumania's Foreign Policy.

710
Cr. 802.1
t.
CKH:EMS.

Enclosure No. 1 to Despatch No. 690
of January 11, 1939 from the
American Legation, Bucharest.

FOREIGN MINISTER GAFENCU'S BROADCAST EXPOSÉ
OF RUMANIAN FOREIGN POLICY

(Translated from TIMPUL of Dec. 31, 1938)

Rumania pursues abroad, with persistent will, a policy of peace.

Her foreign action, having in mind realities, the lessons of international life, as well as old and faithful friends, defends the aspirations, the rights, the interests of the Rumanian State and people.

This policy is carried out under the high and wise direction of His Majesty the King who assures its very necessary continuity. It does not depend on changes in Government or on persons. It is in the fullest sense of the word A NATIONAL POLICY.

Called by the high confidence of His Majesty to the post of honor and responsibility at the Ministry of Foreign Affairs, I shall limit myself to elucidating, on the eve of this New Year, the principles upon which our foreign policy is based.

I do so with very great faith as I have striven up to now, year in and year out, in speech and writing, to clarify in the whirlwind of European agitations the straight line of our national policy.

1. Our foreign policy cannot find its principal source of power and support, morally and materially, elsewhere than within the country.

Only in the country can it find the foundation which it absolutely needs: a Rumanian conscience ready to coagulate into a single bloc, an army well prepared and ready for any sacrifice.

2. Pursuing an understanding among States which guarantees to each the fulfillment of its national destiny, Rumania persists in her belief that by a cooperation among nations which are loyal and of good faith the ardent desire for the peace of humanity can be fulfilled.

3. Our wish for peace has in mind, however, the present situation and circumstances.

Peace, which must again be organized, depends in the first place on the manner in which international life will be regulated, having in view the powers of labor, production and exchange of each State.

Rumania is ready to place all her vital forces at

the

the service of such a peaceful regulation among peoples.

For this reason she pursues with interest and sympathy any effort toward an understanding or rapprochement among the Great Powers of the West and of Central Europe, powers upon which weigh, especially after the meeting at Munich, the burden loaded with responsibilities of defending and saving European civilization.

The desire of Rumania to preserve the closest contact with these powers has been amply demonstrated by the trip of His Majesty the King.

At London, at the time of the official reception in the brilliant surroundings of the Capital of the great British Empire where the political sympathies and the economic interests between England and our country have been strengthened; at Paris where, at every trial, perfect identity of thought and feeling, as well as the closest ties in all fields between the great French nation and our people, is demonstrated to be more durable and more animated; in Germany, which by the astounding development of its economy and its extension on the Danube has acquired a new significance for us, awaking the memory of an old and fruitful collaboration;----everywhere our August Sovereign has been the mouthpiece of the country, affirming to the chiefs of the Great Powers our will to be present wherever one may work and struggle for peace.

The same affirmations are directed with the sincerest feelings toward Italy whose energies and brilliant powers of accomplishment can contribute in a measure, which we should like to be the greatest possible, to the peaceful development of Eastern Europe.

We must point out also that, during the trip, His Majesty stopped off at Brussels to confirm the ties with a friendly Sovereign and with a country which, while it holds itself aloof from currents which agitate the world, strives by its independence of thought and attitude to strengthen forcefully the peace front.

4. Rumania realizes the important role which the great and small States of Central Europe have to accomplish. On their spirit of understanding, their feeling of solidarity, depends to a great extent the equilibrium and the peace of the Continent.

Rumania therefore persists, with a fixed conviction, in her policy of alliance with Poland, a factor of peace which the more unshakeable it affirms itself the more decisive it becomes. She persists in her relations of faithful friendship with the Czechoslovak people and in her desire for still closer collaboration in all fields with her ally Yugoslavia, to whom she

is

is bound by common interests in the Balkans, but especially by the interest in strengthening and developing Danubian peace.

Rumania also leans for support, with every confidence, on the Balkan Pact which brings her closer and binds her to two other powers, Turkey and Greece, who share her views and decisions in regard to the consolidation of the present status and the defense of the established order in the region of southeastern Europe.

Our country will strive, with every sincerity and good will to clear the path for a more complete understanding also with the other neighboring Danubian States, in the degree that these states realize, as Rumania does, the reality of common interests and the need of a natural solidarity.

Concerning relations with Soviet Russia, Rumania wishes with every loyalty to preserve further peaceful good-neighbor relations which have persisted for so many years and were strengthened in precise terms by protocols and pacts of peace and by the definition of the aggressor.

5. A determined action for peace demands within each country a concentration of the powers of production, increase of the possibilities of exchange, as perfect a development as possible of the national economy. A country is truly peaceful to the extent that it labors and strengthens itself. All the citizens of the country then profit from its prosperity and power.

Rumania pursues the minority problems closely and in a spirit of justice. Among the minorities is one, very numerous, whose situation, in its own interest and in the interests of a normal development of the national elements, must be regulated by international, cautious and just measures so as to increase hastily the possibilities of their emigration.

Rumania will therefore demand insistently that the States which own colonies facilitate a peaceful and durable solution of the Jewish problem.

To all minorities, however, within her frontiers, some bound to the soil by centuries of labor and by a culture which, in most cases, resembles and coincides with our culture, Rumania will seek perseveringly to assure the full rights guaranteed them by the Constitution and the laws of the country.

By the creation of a General Commissariat of Minorities active proof has been shown of the desire to assure the living together harmoniously of the minority elements with the population of Rumanian ethnic origin. At the time of the publication of the

regulations governing the functions of that Commissariat all the rights which the minorities enjoy were specified and directions given to the administrative organs to respect fully these rights. The Government will pursue closely the fulfillment of its administrative instructions. Naturally, this just regulation cannot comprise minority elements who do not intend to develop their activity within the framework of the Rumanian State.

6. Rumania fulfills her peaceful duties to herself, her neighbors and to all the surrounding States on the basis of a perfect independence and an absolute territorial integrity. They are rights won with blood, and justly; they constitute a sacred patrimony; no Rumanian will tolerate their being injured.

Holding herself aloof from ideologic currents which disturb and sometimes bring bloodshed in Europe, Rumania would reject with the utmost energy any interference from abroad in her affairs of State, as well as any attempt which might tend to disturb her thought and life, to weaken the foundations, the powers of defense, the spiritual unity and her faith in the free fulfillment of her high mission. Should such a danger ever arise all Rumanians, regardless of opinions, would rally round their common faith in the future of the country and their King, the living symbol of unity and of national independence.

Besides, all states concerned about their future and national existence realize that the defense of their independence, in the face of any disturbing influence from abroad, signifies the defense of the idea of peace itself against the danger of war.

7. A foreign policy, no matter how good, cannot attain its aims unless sanctified by love of country. We consecrate our thoughts on the eve of the New Year to love of country, a love which comprises the King, the State, the Army and the people, and in which meet, pacified, the aspirations of all generations: the generation which has created the present Rumania, the generation which has fought during the World War, as well as the youth, which must, by labor and discipline, be prepared to replace us.

LEGATION OF THE
UNITED STATES OF AMERICA
Bucharest, March 30, 1939.

No. 826.

Subject: Premier Calinescu and Foreign Minister Gafencu Defend Rumanian Foreign Policy before the National Renaissance Front.

771.00/66

ADVISER ON POLITICAL RELATIONS
MR. DUNN
APR 25 1939
DEPARTMENT OF STATE

1939 APR 21 PM 1 39

DEPARTMENT OF STATE
ASSISTANT SECRETARY
OF STATE
APR 25 1939

APR 27 1939

The Honorable

The Secretary of State,

Washington.

Sir:

I have the honor to report that Prime Minister Calinescu convoked the Superior National Council of the National Renaissance Front for the second meeting of its existence on March 27th last, when he and Foreign Minister Gafencu reviewed recent international events and defended the course taken by the Rumanian Government following the collapse of the Czechoslovak State. Their speeches ran parallel in many respects, both dealing at length with this country's relations with Hungary, with particular regard to the recent occupation of Ruthenia, and the economic treaty signed with Germany on March 23rd

last

last.

Mr. Calinescu recalled that the question of Subcarpathian Russia was raised last fall, when Rumania, through loyalty to Czechoslovakia, refused to participate in any territorial change in that area. "We wanted it to be known", said Calinescu, "that when Rumania concludes alliances she remains sincerely and loyally faithful to them". He then went on to explain that, with the disappearance of the Czechoslovak State, Rumania's objections had been removed and no obstacle was placed in the way of the Hungarian occupation. But, continued Calinescu, this correct attitude of friendly neutrality was answered by Hungary's concentration of five army corps on the Rumanian frontier. As a purely defensive measure, therefore, Rumania was forced to call up certain reservists and the country responded----"three or four times as many came as were concentrated"----with impressive enthusiasm. He emphasized that the concentrated troops were held a day's march from the frontier.

Gafencu's speech was in much the same vein. Reviewing Rumania's general situation and pointing with satisfaction to such friends as France and the States of the Balkan Entente, particularly Yugoslavia, he concluded:

> "It is a pleasant duty for me to persist in mentioning the fact that during the last crisis the assurances of friendship which we exchanged with all our allies, and especially the feelings of loyal and faithful friendship which the Turkish Government showed us, prove that the Balkan Entente can be in every circumstance a strong support to the States which comprise it."

Coming

Coming to the question of Carpathian Ukraine, Mr. Gafencu gave a similar explanation of Rumania's position to the one already provided by Calinescu, availing himself at the same time of the opportunity to take issue with Count Czaky, the Hungarian Foreign Minister, who "let it be known that the attitude of Rumania would not have been kept in check had it not been for his extraordinary activity". Gafencu added that "if and when Hungary demobilizes, we will weaken our military measures to the same extent".

A translation of the more important sections of
1/ the two speeches, with the exception of those passages dealing with the economic accord with Germany, which are being reported separately, is made an enclosure to this despatch.

Respectfully yours,

For the Minister:

Frederick P. Hibbard

Frederick P. Hibbard,
Secretary of Legation.

Enclosure:

1- As stated.

842.
t.

CKH:EMS.

Enclosure No. 1 to Despatch
No. 826 of March 30, 1939
from American Legation at
Bucharest Rumania

EXTRACTS FROM SPEECH ON FOREIGN AFFAIRS BY PREMIER CALINESCU AND FOREIGN MINISTER GAFENCU AT MEETING OF SUPERIOR COUNCIL OF NATIONAL RENAISSANCE FRONT.

(Translated from Romania, March 29, 1939)

.Address of Mr. Calinescu

".....There was one point which particularly interested Rumania, namely, the mobilization of the Magyar Army and the entry of a part of this army into Subcarpathian Russia with a view to annexation.

"Gentlemen, the problem of Subcarpathian Russia is not presented for the first time. This problem was also raised last fall. The Rumanian Government was then sounded out as to whether it would have any objection to a territorial change in that region and whether it wished to participate therein.

"Naturally, we gave then the only reply conforming to our duties. Rumania could not agree to the injury of a friendly and allied state. As for participation in such an action, that could not even be taken into consideration.

"It was our intention to place a moral significance on this attitude of the Rumanian Government, not only in this case but to characterize our whole conception of international relations. We wanted it to be known that when Rumania concludes alliances she remains sincerely and loyally faithful to them. In this way the territorial integrity of Czechoslovakia could then have been saved.

"When, however, the question was recently raised again, it did not have the same aspect. The centrifugal action which took place within the frontiers of the Czechoslovak State implied in itself the renunciation of any support from friendly countries. Besides, we received only one request during the crisis and it came from the chief of the Subcarpathian State, who then solicited the annexation of his State to the Rumanian State and, consequently, the renunciation of its independence. Naturally, Rumania had no interest in incorporating a territory inhabited by a foreign nationality. For this reason she did not hesitate a moment to refuse the request.

"This could not have prevented us from announcing that in a region neighboring our northern frontier there were also Rumanian interests.

"It remained for us later, however, to establish the extent of our interests and the manner of satisfying them.

"Hungary

Enclosure No. 1 to Despatch
No. 826 of March 30, 1939
from American Legation at
Bucharest Rumania

EXTRACTS FROM SPEECH ON FOREIGN AFFAIRS BY PREMIER CALINESCU AND FOREIGN MINISTER GAFENCU AT MEETING OF SUPERIOR COUNCIL OF NATIONAL RENAISSANCE FRONT.

(Translated from Romania, March 29, 1939)

Address of Mr. Calinescu

".....There was one point which particularly interested Rumania, namely, the mobilization of the Magyar Army and the entry of a part of this army into Subcarpathian Russia with a view to annexation.

"Gentlemen, the problem of Subcarpathian Russia is not presented for the first time. This problem was also raised last fall. The Rumanian Government was then sounded out as to whether it would have any objection to a territorial change in that region and whether it wished to participate therein.

"Naturally, we gave then the only reply conforming to our duties. Rumania could not agree to the injury of a friendly and allied state. As for participation in such an action, that could not even be taken into consideration.

"It was our intention to place a moral significance on this attitude of the Rumanian Government, not only in this case but to characterize our whole conception of international relations. We wanted it to be known that when Rumania concludes alliances she remains sincerely and loyally faithful to them. In this way the territorial integrity of Czechoslovakia could then have been saved.

"When, however, the question was recently raised again, it did not have the same aspect. The centrifugal action which took place within the frontiers of the Czechoslovak State implied in itself the renunciation of any support from friendly countries. Besides, we received only one request during the crisis and it came from the chief of the Subcarpathian State, who then solicited the annexation of his State to the Rumanian State and, consequently, the renunciation of its independence. Naturally, Rumania had no interest in incorporating a territory inhabited by a foreign nationality. For this reason she did not hesitate a moment to refuse the request.

"This could not have prevented us from announcing that in a region neighboring our northern frontier there were also Rumanian interests.

"It remained for us later, however, to establish the extent of our interests and the manner of satisfying them.

"Hungary

"Hungary, therefore, was not prevented from marching in with her troops and occupying the Subcarpathian region. The Government at Budapest undertook an action to annex certain territories inhabited mostly by a foreign nationality. By this annexation the Hungarian State changed its purely national aspect. Naturally, it is not for us to judge this situation, but we limit ourselves to stating this fact.

"In any case, the Government at Budapest could not fail to see in this situation an attitude of friendly neutrality on the part of Rumania. The only measure which we took was that of sending near the Maramures frontier a few military units with peace effectives in order to protect the national territory from possible outside incursions. Moreover, the passage from that region of an important number of refugees, mostly in military formation---which, in passing let it be said, found a civilized reception here---confirmed the precautions we took.

"In spite of the correct attitude observed by the Rumanian Government, we were informed on March 14 and we noted that the Hungarian Army continued intensively to mobilize and that five corps were even concentrated at the Rumanian frontier facing Somes and Mures.

"What could have been the intention in this massive concentration of forces after Subcarpathian Russia had been occupied without any opposition on our part? What was aimed at? The action on the north by its very nature, the aggressive attitude of the Magyar press and the Budapest radio station, the concentration of numerous troops at the Rumanian frontier, all were of a character to inspire legitimate concern.

"Our Government could not leave itself open to surprise and for this reason immediately took the measures which it considered as meeting the interests of the security of the State.

"We accordingly first made known to the foreign chancelleries our decision to defend the frontiers. For the integrity of her territory, Rumania will fight with all her might and without stopping to consider the result thereof. We have a sacred patrimony which our forefathers created: it is our duty to defend it with every sacrifice.

"Whatever the result may be, history will register our decision to maintain an independent life and our courage to defend it.

"In order to make this decision effective we called to arms a number of contingents of reservists, completing in this manner the necessary forces for the security of the frontiers. And then, gentlemen, this wonderful phenomenon happened, of which, certainly, you are all aware. The country responded with impressive enthusiasm to the call. Men rushed to the barracks. Three or four times as many came as were concentrated.

"This

"This manifestation of the people, and especially of the peasantry, constituted the most eloquent proof of the sentiment of national pride and real force at our disposal.

"In this manifestation we became aware also that the policy of security and dignity of the Government was in the very spirit of the country.

"Gentlemen, better to appreciate the character of our military measures, the concentrated troops were kept a day's march from the frontier in a preventive zone.

"We were determined to stay there only for the defense of the country and only so long as there existed an uncertainty from that side.

(Then follows Calinescu's explanations regarding the Rumanian-German Economic Convention)

"Thus, gentlemen, under these difficult circumstances, the most difficult which the country has confronted in twenty-five years, the Government is conscious of having fulfilled its duty. It has succeeded in the action undertaken and in safeguarding the interests of the country.

"I must add that this action was aided by the task of spiritual pacification and moral elevation which has been accomplished in the last year. Without this task I do not know what might have been the result.

"Today we may watch more serenely the unfolding of events."

Address of Mr. Gafencu

"When I was entrusted with the task of grave responsibility which I fulfill, I sought to point out that our foreign policy, executed under the High and Wise direction of His Majesty the King, did not depend on the change of governments or on persons. It is in the fullest sense of the word a national policy.....

"Our country has passed this winter through especially serious circumstances. Disagreements which spread and deepened had fostered unfriendly thoughts against us and an atmosphere favorable to intrigues against the frontiers and the security of the State. Information which reached us from all sides advised us that we must beware of the first outbreak of the European crisis. Our neighboring allies, under the influence of these conditions, were also concerned over our fate.....

"I think, naturally, above everything, of the clarifications which were necessary between ourselves and the German Reich, whose growing position on the Danube takes

on

on for us a greater significance. The entry of Germany into the European Commission of the Danube alongside the other Great Powers, France, England, Italy and our country, and the conclusion of the economic accord, to which I shall come back, are in a great measure the fruits of a well reflected and indispensable policy of détente and clarification.

"However, I am thinking also of the other Great Powers to whom we are bound by old and loyal feelings--- of France, our eternal friend with whom we shall be joined in a few days by a cultural accord, consecrating so many memories and common feelings; of England whose authority in the world guarantees the very indispensable balance of forces; of the young energies and creative vigor of Italy, for whom growing sympathy is developing.

"I am thinking also of our neighbor, Soviet Russia, with whom we have for so many years maintained good-neighbor relations.....

"It is a pleasant duty for me to persist in mentioning the fact that during the last crisis the assurances of friendship which we exchanged with all our allies, and especially the feelings of loyal and faithful friendship which the Turkish Government showed us, prove that the Balkan Entente can be in every circumstance a strong support to the States which comprise it.

"The visit which the Bulgarian President of the Council of Ministers and Minister for Foreign Affairs recently made to Ankara was a welcome opportunity to prove that all Balkan States realize the common interests which unite them. The communiqué issued at the close of this visit was received in our country with sympathy and with the greatest interest.

"The crisis which developed in Central Europe found us after this close diplomatic action in a consolidated position: the economic negotiations with Germany were begun, the ties with neighboring allies were strengthened, the danger of pressure upon our frontiers was much weakened.

"The Government, naturally, had taken the necessary military measures to guarantee the security of the country at a moment when at the frontiers of our country fighting was in progress and troops were being mobilized. These military measures, to which the Rumanians everywhere responded with admirable enthusiasm---as numerous foreign observers have confessed to me---has strikingly proved that the policy of peace of Rumania is not due to a sentiment of weakness but is based with every confidence on a force full of life and courage.

"Undisturbed by the events and the agitations which they provoked, we were able, even at the height of the international crisis, to pursue very calmly our deliberate action, strengthening everywhere the positions of our country.

"I should recall on this occasion our policy toward the mobilization of the Magyar Army and the occupation of Subcarpathian Russia.

"You

"You recall, gentlemen, that Rumania rejected last autumn the proposal which Poland made her to consent to the detachment of Subcarpathian Russia from Czechoslovakia. Rumania sought to prove by this attitude the utmost loyalty of an ally. She wished, likewise to keep open the pathway to Prague and the West.

"The arbitration at Vienna, dividing the old Ruthenian region between Hungary and the autonomous State of Russian, or Subcarpathian, Ukraine, cut off at three points the only path of communication leading into our country. The autonomous State no longer presented for us either the sense of a political duty or the significance of a communication link. In order to show a friendly attitude toward Poland and one of understanding toward Hungary, both of which desired a common frontier, we took no interest in this problem. And we hid this disinterested attitude from no one.

"That is why the Magyar troops that entered Subcarpathian Russia after the dismemberment of Czechoslovakia did not enter against our will.

"Furthermore, we gave our neighbor another proof of good will: we did not carry out the proposals of Monseigneur Volosin and of the Subcarpatho-Ukraine Government who desired a fusion with Rumania, in spite of the fact that these proposals, coming as they did from competent circles at Hust, had at least the same value as the appeals which the Magyar Government contended it had received from the Ukrainian people.

"We wanted in this manner, in the disturbing times through which we passed, to stress clearly the strength of the principle which underlies our policy: we took nothing which is not ours, but we defend and reinforce everything that belongs to us.

"That is why we have taken every necessary measure in order that our covering troops should not go beyond the territory of the country and we informed the Magyar Government of this measure, drawing its attention, at the same time, to the interests attached to our Maramures frontier.

"The Under Secretary of State of the Magyar Ministry of Foreign Affairs, with whom our Minister at Budapest was in contact throughout this period, thanked Mr. Bossy on several occasions for our benevolent attitude and was always courteous, avoiding, as was natural, taking toward us a comminatory attitude which, in any case, we could not have suffered. Furthermore, the Under Secretary of State affirmed to our Minister that the articles which appeared in the Pester Lloyd as well as the similar declarations read over the Magyar radio, which announced that after the occupation of Carpatho-Ukraine the Hungarian Government would make a categoric declaration concerning the respect of all the frontiers of the neighboring States, keeping in mind their own frontier interests, represented the views of the Hungarian Government and that the Government at Budapest was decided, in fact, to make such declaration.

"Great

"Great, therefore, was our astonishment when we learned that in his speech before the Commission for Foreign Affairs Count Csaky, among other good things, let it be known that the attitude of Rumania would not have been kept in check had it not been for his extraordinary energy.....

"We shall not take the same path as Mr. Csaky in exchanging words which neither convince nor frighten anyone. We pursue at the frontier the reinforcement of peace among peoples. The opinion of the Government of which I have the honor to form part, as well as my personal opinion with regard to the need for good relations between Rumanians and Magyars, are known to all. We are convinced that we have proved our good intentions during the crisis.

"It is quite evident that we pursue our path without any weakness. Our neighbors have passed days of feverish agitation and nervousness. In the face of Hungarian mobilization, which in certain places had even reached our frontiers, we quietly and firmly raised the wall of our concentrated troops. If and when Hungary demobilizes, we will weaken our military measures to the same extent. Any withdrawal from the frontier of front line troops--- I am told that such dislocation has already begun---will be followed here by similar measures. We will make no difficulty in the way of a speedy and loyal understanding reached in good faith.

(Then follows Gafencu's justification of the Rumanian-German Accord.)

"It is certain, gentlemen, that following the facts about which I have spoken, the situation has eased. Toward this end were our efforts directed.....

"Among these principles, the one which appears to us most important is the respect due to the free national existence of each people. Without disturbing anyone and without directing its thoughts against anyone, each people has the duty to clarify in its own mind the conditions under which it intends to fight for its existence.

"Rumania has proved in the days through which it has passed that she intends to work for peace by facts, striving to fasten upon real bases the natural relations among peoples. She has also shown that she is determined to defend, with arms ready for action, her frontiers and her independence. If any injury is brought to these possessions she will fight!

"She will pursue further her policy of reflected courage, preserving the faith that in spite of the very grave trials through which the world is passing wisdom of the leaders and calm of the peoples will ultimately triumph."

LEGATION OF THE
UNITED STATES OF AMERICA

No. 833. Bucharest, April 5, 1939.

Subject: Foreign Minister Gafencu Plans Trip Abroad.

RECEIVED
DEPARTMENT OF STATE
1939 APR 21 PM 1 44
DIVISION OF COMMUNICATIONS AND RECORDS

Distribution Instructions
Grade for

ADVISER ON POLITICAL RELATIONS
MR. DUNN
APR 27 1939
DEPARTMENT OF STATE

DEPARTMENT OF STATE
MAY 23 1939
DIVISION OF NEAR EASTERN AFFAIRS

DEPARTMENT OF STATE
ASSISTANT SECRETARY
MAY 29 1939

The Honorable

The Secretary of State,

Washington.

Sir:

I have the honor to report that newspapers appearing in Bucharest on April 2nd last carried a brief announcement stating that "during the second half of April Mr. Grégoire Gafencu, Minister for Foreign Affairs, will undertake a trip in the West, on which occasion he will visit several capitals".

I had previously heard from usually reliable sources that Mr. Gafencu was planning a trip to Ankara in the near future. One newspaper actually published an announcement to that effect, but the story was then stopped. According to my information the purpose of

the

771.00/97

GML

771.74
767.71

the projected visit to Ankara is threefold, namely, (a) to solicit Turkish intermediation in bringing about a rapprochement between Rumania and Bulgaria, (b) to enlist Turkish collaboration in developing better relations between Russia and Rumania, particularly by encouraging the assignment of a Russian Minister to Bucharest with whom useful conversations might be conducted, and (c) to procure fuller assurances from Turkey regarding keeping the Dardanelles open in case of conflict.

The idea of the trip to Ankara fits in rather well with Gafencu's intimation to me some time ago that he hoped to take a rest soon after Easter, when he would perhaps go to Egypt.

I presume that the Foreign Minister's tour of "several capitals" in the West would probably follow much the same pattern as that made by the King last November (London, Brussels, Paris), with the possibility that he might also include Berlin and Rome. No precise information is yet available in this regard.

Respectfully yours,

For the Minister:

Frederick P. Hibbard

Frederick P. Hibbard,
Secretary of Legation.

030.
Cr. 710.
t.

CKH:EMS.

Central File: Decimal File 771.00, Political Relations Of States, Relations; Bi-Lateral Treaties., Romania And The World, December 14, 1931 - December 7, 1939. December 14, 1931 - December 7, 1939. MS Turkey, Greece, and the Balkan States: Records of the U.S. Department of State, 1930-1944: Records of the Department of State Relating to Political Relations of Turkey, Greece, and the Balkan States, 1930-1939. National Archives (United States). Archives Unbound, link.gale.com%2Fapps%2Fdoc%2FSC5111389624%2FGDSC%3Fu%3Domni%26sid%3Dbookmark-GDSC. Accessed 21 June 2025.